

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจ
ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วย
วิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์
ของ
ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา
เมษายน 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A29.40712

ร. ๒๒๒ ก

ก. ๒

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอน
ตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง

- 6 ก.ค. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา
เมษายน 2548

จักรชัย อภิวันท์สนอง. (2547). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 80 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน กับกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองสอนกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองสอนทั้งสองกลุ่มเป็นเนื้อหาเดียวกัน

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชุดเดียวกัน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

ผลการทดลองปรากฏว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู ไม่แตกต่างกัน
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการ

สอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA V STUDENTS' ENGLISH READING AND
WRITING ABILITY AND MOTIVATION IN LEARNING THROUGH INSTRUCTION
BASED ON THE GENRE-BASED APPROACH AND THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT
BY
CHATCHAI APIWANSANONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University
April 2005

Chatchai Apiwansanong. (2004). *A Comparison of Mathayom Suksa V Students' English reading and writing ability and motivation in learning through instruction based on The Genre-Based Approach and The Teacher's Manual*. Master thesis, M.Ed. (Secondary Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Dr. Saowalak Ratanavich, Asso. Prof. Ashara Sucaromana.

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa five students' English reading and writing ability and motivation in learning through instruction based on the Genre-Based Approach and the teacher's manual.

The 80 subjects were randomly selected from Mathayom Suksa 5 students in the second semester of 2004 academic year of The Triam Udom Suksa School, Bangkok. The sample was simply randomized and divided into the experimental and control groups with forty students in each. The randomized control group pretest – posttest design used in the experiment. The experimental group was taught through the instructional methods based on Genre-based approach; whereas the control group was taught through the method in the teacher's manual. Each group was taught with the same content for twenty 50 minutes' periods.

The instruments used in the study were English reading, writing ability tests and motivation questionnaires. The data was statistically analysed by t-test independent samples and the t-test dependent samples for within groups comparison.

The findings of the study indicated that :

1. The English reading ability between the experimental and control groups was indifferent.
2. The English writing ability between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level.
3. The motivation in learning English between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level.
4. The English reading ability of the experimental group, between the pretest and the posttest, was significantly different at the .01 level.
5. The English reading ability of the control group, between the pretest and the posttest, was significantly different at the .01 level.

6. The English writing ability of the experimental group, between the pretest and the posttest, was significantly different at the .01 level.

7. The English writing ability of the control group, between the pretest and the posttest, was significantly different at the .01 level.

8. The motivation in learning English of the experimental group, between the pretest and the posttest, was significantly different at the .01 level.

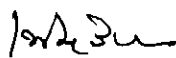
9. The motivation in learning English of the control group, between the pretest and the posttest, was indifferent.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอน
ตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู

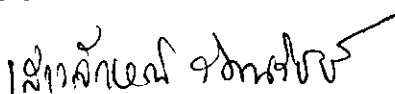
ของ
นายฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง

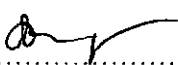
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

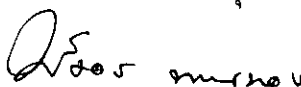

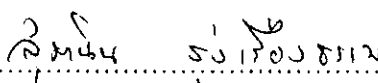
.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ 24 เดือน เมษายน พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมานัน รุ่งเรืองธรรม)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง และ รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ท่านทั้งสามได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำ ในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน อีกทั้ง ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัยและรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานในด้านการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น และท่านทั้งสามยังเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์และงานด้านวิชาการอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรการมัธยมศึกษา (การสอนภาษาอังกฤษ) ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้ว่าการศึกษาระดับปริญญาโทของผู้วิจัยนั้นมิได้สิ้นสุดลงเพียงการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลงได้ หากผู้วิจัยได้ซึมซับเอากระบวนการเรียนรู้ที่ถูกจุดประกายขึ้นตลอดระยะเวลาในการศึกษาจนครบหลักสูตร ให้กลายเป็นการเรียนรู้ที่ต้องสืบเนื่องต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด และจะต้องนำเอาความรู้นั้นไปยังประโยชน์ให้แก่เยาวชนของประเทศชาติต่อไปอีกด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ พ่อผัด แม่เอี่ยม และพี่ๆ “อภิวันท์สนอง” ทุกๆท่าน ที่เป็นกำลังใจอันยิ่งใหญ่ ซึ่งยากที่ผู้วิจัยจะหาได้จากที่ไหนได้เทียมเท่า

ขอบคุณอาจารย์โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาทุกท่านที่เสียสละและให้ความช่วยเหลือ แนะนำสิ่งอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

ขอบใจภรรยา และลูกๆที่น่ารัก ซึ่งสร้างพลังกาย พลังใจได้ทุกครั้งที่รู้สึกท้อถอย ให้ผู้วิจัยได้มีความมุ่งมั่นเป็นอย่างดีในการทำงานให้ลุล่วง

ขอบใจนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือของผู้วิจัยได้สำเร็จเป็นอย่างดี

ฉัตรชัย อภิวันท์สนอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน.....	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	13
ความหมายของการอ่าน.....	13
ความสามารถในการอ่าน.....	14
องค์ประกอบของการอ่าน.....	15
จุดมุ่งหมายของการอ่าน.....	18
ความเข้าใจในการอ่าน.....	19
ระดับความเข้าใจในการอ่าน.....	20
เกณฑ์ในการวัดความสามารถในการอ่าน.....	21
หลักการและขั้นตอนในการสอนอ่าน.....	22
ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน.....	24
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน.....	25
ความหมายของการเขียน.....	25
ความสามารถในการเขียน.....	27
องค์ประกอบของการเขียน.....	27
กลวิธีในการสอนเขียน.....	28
ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียน.....	29
การทดสอบความสามารถในการเขียน.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านการเขียน.....	36
งานวิจัยในประเทศ.....	36
งานวิจัยต่างประเทศ.....	38
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบ	
อรรถฐาน.....	39
ทฤษฎีและหลักการ.....	39
ภาษาและความหมาย.....	40
ภาษาและบริบทภาษา.....	40
ภาษาและทำเนียบภาษา.....	42
การเรียนรู้ภาษาในบริบท.....	42
อรรถลักษณะของภาษา.....	43
การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบ	
อรรถฐาน.....	52
แนวทางการประเมินของการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบ	
อรรถฐาน.....	57
ประโยชน์ของวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน.....	58
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบ	
อรรถฐาน.....	58
งานวิจัยในประเทศ.....	59
งานวิจัยต่างประเทศ.....	59
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ.....	61
ความหมายของแรงจูงใจ.....	61
ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	62
ประเภทของแรงจูงใจ.....	63
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	64
งานวิจัยในประเทศ.....	66
งานวิจัยต่างประเทศ.....	67

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	69
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	69
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
การดำเนินการทดลอง.....	80
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	93
บรรณานุกรม.....	106
ภาคผนวก.....	115
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	196

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เปรียบเทียบความแตกต่างของวิธีการสอน 2 วิธี.....	10
2	เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ.....	77
3	แสดงความรู้สึกรู้สึกการกระทำทางบวก.....	79
4	แสดงความรู้สึกรู้สึกการกระทำทางลบ.....	79
5	ตัวอย่างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	79
6	แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design.....	80
7	เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามแนว ทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน กับการสอน ตามวิธีการ สอนตามคู่มือครู.....	88
8	เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามแนว ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตาม คู่มือครู.....	89
9	เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามวิธีการสอนตาม แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตาม คู่มือครู.....	89
10	เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอน ตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน.....	90
11	เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอน ตามคู่มือครู.....	90
12	เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอน ตามวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน.....	91

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

13	เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอน ตามคู่มือครู.....	91
14	เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอน ตามวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน.....	92
15	เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอน สอนตามคู่มือครู.....	92

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	วงกลมแสดงรายละเอียดขั้นตอนของการควบคุมอรรถภาษาในการสอนเขียน ตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน.....	55
2	ตัวอย่างคำถามที่ใช้ในการดำเนินเรื่องของอรรถลักษณะต่างๆ.....	56
3	วงจรของแรงจูงใจ.....	62
4	ลักษณะความต้องการขั้นต่างๆของมาสโลว์.....	65

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาต่างๆ ที่ใช้อยู่ในโลกมีประมาณสี่พันถึงห้าพันภาษา แต่ภาษาที่ได้รับความนิยมและมีผู้ใช้เป็นภาษาแม่มากในอันดับต้นๆ คือภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลายในทุกทวีปทั่วโลก ที่ใช้เป็นภาษาแม่มีประมาณ 300 ล้านคนยังไม่นับรวมผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองอีกประมาณ 250 ล้านคน เมื่อรวมกันแล้วจะพบว่ามีผู้ใช้ภาษาอังกฤษในโลกเราในอัตราส่วนที่สูงถึง 1 ใน 6 ของประชากรโลกเลยทีเดียว (Geoffrey Broughton & others. 1984 : 1) ในตอนต้นศตวรรษที่ 16 ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญมากในยุโรป โดยเฉพาะในประเทศอังกฤษนั้น ภาษาอังกฤษแห่งกรุงลอนดอนได้รับการเชื่อถือและยกย่องว่าเป็นภาษาอังกฤษมาตรฐานและใช้เป็นภาษาราชการทั่วไป (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 18 ; อ้างอิงจาก Kelly, 1971 ; Howatt, 1984) เนื่องจากภาษาอังกฤษเคยเป็นภาษาของการปฏิวัติด้านอุตสาหกรรมและยังคงเป็นภาษาของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ลาร์รี่ อี. สมิธ. 2527 : 1) ประกอบกับสังคมโลกปัจจุบัน เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงกันอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร (กรมวิชาการ. 2544 : 1)

อย่างไรก็ตาม จากผลของการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติของกรมวิชาการในปี พ.ศ. 2545 ที่ได้ทำการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน 4 ระดับช่วงชั้น ในวิชาหลัก 3 วิชา คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ (ยกเว้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไม่สอบภาษาอังกฤษ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าอีก 2 วิชาหลัก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ แม้จะไม่ต่ำที่สุดแต่เมื่อเทียบกับคะแนนเต็มก็ยังไม่ถึง 50 % และเมื่อพิจารณาจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาด้านความถนัดทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะมีค่าคะแนนความถนัดความสามารถทางภาษา ค่อนข้างต่ำมาก (กรมวิชาการ. 2545 : 3 - 10)

จากประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาที่เรียนสายวิทยาศาสตร์จะมีความถนัดในเกือบจะทุกสาขาวิชา รวมทั้งวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนนักเรียนสายศิลป์ จะมีความถนัดทางด้านภาษาต่างๆ มากกว่า เช่นภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาจีน อย่างไรก็ตามแม้ภาพรวมในเรื่องประสิทธิภาพการเรียนจะอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะพัฒนาให้ดีกว่าเดิมไม่ได้ จากการสังเกต

และการได้พูดคุยกับนักเรียนพบว่า สิ่งที่นักเรียนยังต้องการคือ เทคนิควิธีในการเรียนรู้ ทำอย่างไรที่จะเรียนรู้ได้เร็ว ตรงประเด็นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

แม้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั่วโลก แต่ก็เป็นทักษะที่ถูกละเลยมากที่สุดเช่นกัน โดยเฉพาะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเดิม การอ่านถือเป็นการถอดรหัสการพูดและการเขียนลงไปในบนแผ่นกระดาษ เป็นทักษะที่น่าจะถ่ายโอนอย่างเป็นธรรมชาติ แต่เราเชื่ออย่างหนึ่งว่า รูปแบบภาษาพูดและภาษาเขียนมีความแตกต่างกันทั้งทางด้านการสร้างประโยคและรูปศัพท์ ซึ่งถ้าเราต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านก็อาจต้องสอนให้ผู้เรียนด้วยเช่นกัน และแน่นอนว่าด้วยการสอนอ่าน (Paulston & Bruder . 1976 : 157) สอดคล้องกับ ดัลแมน ที่กล่าวว่า ภาษาเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งในการสื่อความหมาย จากการฟังและการอ่าน คนเราสามารถรับรู้ถึงความหมายที่ผู้ส่งสารสื่อออกมา จากการพูดและการเขียน เราสามารถที่จะสื่อความหมายของสารไปยังผู้อื่นได้(Dallmann. 1974 : 26) แต่ภาษาเขียนนั้นยากกว่าภาษาพูด ดังที่ อราพอฟ กล่าวไว้ คนทั่วไปจะรู้สึกที่ภาษาพูดนั้นง่ายกว่าภาษาเขียน เพราะเรามักจะเรียนรู้และฝึกฝนมากมายเกี่ยวกับการฟังและการพูดจึงจะสามารถใช้ภาษาเขียนได้ (Arapoff. 1970 :2) ส่วนแวลีท กล่าวว่าภาษาเขียนนั้นเป็นทักษะที่สลับซับซ้อนมากที่สุดในบรรดา 4 ทักษะ โดยการฟังการอ่านเราจะเป็นผู้รับสารจากผู้อื่น เราอาจจะมึนงงเพียงแต่ ตีความในใจแล้ววิเคราะห์สิ่งที่ได้ยินได้อ่าน แต่การสื่อสารโดยการเขียนนั้น ผู้เขียนจะต้องเป็นคนที่น่าเชื่อถือจริงๆจึงจะเรียกความสนใจจากผู้อ่านได้ ดังนั้นจึงพบว่านิสิตมหาวิทยาลัยในอเมริกาจะมีผู้เรียนต่อทางด้านการเขียนน้อยมาก แม้จะเป็นภาษาของเขาเองก็ตาม(Valette.1977 :131) สอดคล้องกับ พรทิพย์ ตั้งไชยวรรค์ ที่กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่ได้รับความสนใจน้อยที่สุด ทั้งๆที่โอกาสที่เราจะเขียนถึงคนที่เป็เจ้าของภาษามีมากกว่าโอกาสที่เราจะได้พูดคุยกับเขาหรืออาจจะมากกว่า จึงทำให้เห็นได้ว่า การเขียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากสำหรับจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อผู้เรียนจะได้ฝึกความสามารถและฝึกทักษะในการแสดงออกทางภาษา (พรทิพย์ ตั้งไชยวรรค์. 2527 : 1 ; อ้างอิงจาก Chastain. 1970 : 363)

สาเหตุอีกประการหนึ่งที่เป็นอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษคือ การขาดแรงจูงใจ ดังที่ สุชา จันทรเอนและสุรางค์ จันทรเอน (2518 : 71 – 72) ได้ให้ความสำคัญของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ อันจะทำให้เกิดการที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด และทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แรงจูงใจยังทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่พวกเขาคาดหวังไว้ เช่นเดียวกับ ชัยนาถ นาคบุปผา (2528 : 54 - 56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียนหรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ

ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า การอ่านการเขียนนั้นมีความสำคัญและมีความจำเป็นมากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษ แต่หากก็มีความยุ่งยากในการสอนมากจนบางครั้งก็ถูกละเลย การสอนอ่าน ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเชื่อว่าสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน (Genre – Based Approach) แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานได้รับการพัฒนามาจากกลุ่มนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลียกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ มาร์ติน รอทเทอร์รี่ คริสตี้ (Martin & Rothery. 1980 ; 1981 ; Christie. 1987 ; 1989) แนวทฤษฎีนี้จะยึดหลักเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic Theory) ของ Halliday (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย 2531 : 24 – 25 ; อ้างอิงจาก Halliday. n.d.) ซึ่งจะเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อเนื้อความจากบริบทภาษาในกาลและเทศะต่างๆที่ใช้กันในสังคมหรือชุมชน ซึ่งย่อมจะมีสถานการณ์แวดล้อมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป และมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของบุคคลต่างๆ ลักษณะของบริบทภาษาที่มีบทบาทในการทำให้เนื้อความมีความสำคัญและได้ความหมายที่ชัดเจน คือบริบทภาษาของสถานการณ์ต่างๆ (Context of Situation) และบริบทของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง (Context of Culture) อรรถลักษณะของภาษาจะมีเป้าหมายในตัวเองที่ชัดเจนที่จะสื่อความให้ผู้ฟัง (หากเป็นภาษาพูด) และผู้อ่าน (หากเป็นภาษาเขียน) สามารถเข้าใจเนื้อความที่ได้ฟังหรือได้อ่านชัดเจนแน่นอนขึ้นว่าผู้พูดหรือผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรในการสื่อความ การเข้าใจอรรถลักษณะของเนื้อความต่างๆจะทำให้การฟังหรือการอ่านชัดเจนขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่องการหารายละเอียดของเรื่อง รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เกี่ยวกับเนื้อความที่อ่านจะทำให้ง่ายขึ้น เพราะคนฟังหรือคนอ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แน่นอนและชัดเจน นอกจากนี้แล้วการลำดับความคิดตามเนื้อความจะเป็นไปได้ง่ายขึ้นด้วย หากผู้ฟังหรือผู้อ่านเข้าใจอรรถลักษณะต่างๆของเนื้อความนั้น เพราะในแต่ละอรรถลักษณะจะมีลำดับของการดำเนินเนื้อความที่แน่นอน เป็นขั้นเป็นตอนตั้งแต่เริ่มเนื้อความในบริบทจนกระทั่งจบ ลำดับของการดำเนินเนื้อความในแต่ละอรรถลักษณะจะมีการลำดับเนื้อความแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน การใช้ภาษาในแต่ละอรรถลักษณะโดยเฉพาะอย่างยิ่งทำเนียบภาษาจะเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะในแต่ละเนื้อความของบริบทหนึ่งๆด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534 : 26 – 27)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนภาษาอังกฤษด้วยทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน (Genre – Based Approach) กับวิธีการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มาทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยเปรียบเทียบกับวิธีการสอนตามคู่มือครู เพื่อมุ่งเปรียบเทียบดูว่าวิธีการสอนแบบไหนจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนมากกว่ากัน ทั้งเรื่องการเรียนการสอน เรื่องแรงจูงใจในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ที่จะเลือกวิธีการสอนที่ดีที่สุดมาใช้ เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านการเขียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามคู่มือครู
6. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน
7. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามคู่มือครู
8. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง ก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน
9. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง ก่อนและหลังการได้รับการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงวิธีการสอนอ่านและวิธีการสอนเขียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป ซึ่งการทำงานในรูปกระบวนการและเป็นขั้นเป็นตอนนั้นได้ส่งผลถึงแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไปด้วย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน สายคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ จำนวน 26 ห้องเรียน สายภาษา-คณิต จำนวน 2 ห้องเรียน สายภาษา-ฝรั่งเศส จำนวน 4 ห้องเรียน สายภาษา-เยอรมัน จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 32 ห้องเรียน มีนักเรียน 1,480 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากห้องเรียนที่เป็นนักเรียนสายคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ จากห้องเรียน 26 ห้องเรียน สุ่มมา 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน แล้วสุ่มอีกครั้งหนึ่งเพื่อจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือ วารสาร สิ่งตีพิมพ์ และตำราเรียนต่างๆ เป็นเนื้อหาที่มีคำศัพท์ โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ที่มีความยากง่ายในระดับเดียวกับหนังสือซึ่งกระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน และเป็นเนื้อหาของอรรถลักษณะ 4 ประเภท คือ เรื่องเล่าจากประสบการณ์ รายงาน การอธิบาย และเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระได้แก่

- 1.1 วิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน
- 1.2 วิธีการสอนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู

2. ตัวแปรตามได้แก่

- 2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
- 2.2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
- 2.3 แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บริบททางภาษา หมายถึง ลักษณะของภาษาที่มีบทบาทในการทำให้เนื้อความมีความสำคัญและได้ความหมายที่ชัดเจนตามบริบทของสถานการณ์ต่างๆ (Context of Situation) และบริบทของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง (Context of Culture) โดยมีองค์ประกอบสำคัญทางภาษา 3 ประการ ซึ่งจะมีอิทธิพลทำให้ความหมายของภาษาเปลี่ยนแปลงไปได้ดังนี้

1.1 เรื่องราว (Field) เป็นเนื้อหาของสิ่งที่เรากำลังพูด หรือข้อความที่อ่านหรือเขียนเพื่อการติดต่อสื่อสาร เป็นข้อความต่อเนื่อง (Discourse) เรื่องราวในข้อความต่อเนื่องนี้ จะบอกว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น

1.2 ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (Tenor) เป็นการใช้อย่างไรระหว่างผู้ใช้ภาษาในข้อความต่อเนื่องเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะทำให้การใช้ภาษา เช่น การเลือกใช้คำ การวางโครงสร้างประโยค การใช้เสียง ฯลฯ แตกต่างกันไปในแต่ละสถานการณ์

1.3 วิธีในการใช้ภาษา (Mode) เป็นวิธีการสื่อความหมายของภาษาซึ่งจะสื่อความหมายได้หลายอย่าง เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาภาพ

2. อรรถฐาน หมายถึง แบบหรือชนิดของเนื้อความต่างๆในแต่ละบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตายตัวในการให้ผู้ที่ใช้ภาษาประสบความสำเร็จได้ในการใช้ภาษา อรรถฐานหรืออรรถลักษณะที่สำคัญที่ใช้กันอยู่ทั่วไปในการสื่อความ คือ

2.1 เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) เป็นเรื่องที่เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาและจากประสบการณ์ของผู้เขียน

2.2 รายงาน (Report) เป็นการเขียนเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

2.3 การอธิบาย (Explanation) เป็นการเขียนเกี่ยวกับสาเหตุและกระบวนการของการเกิดปรากฏการณ์ต่างๆโดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไรเหตุใดจึงเกิดขึ้น

2.4 เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัว หรือความคิดของตนเองหรือของผู้อื่นที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการถกเถียงหรือโต้แย้ง

2.5 วิธีการ (Procedure) เป็นการเขียนแนะนำการปฏิบัติ ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการกระบวนการ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน

2.6 เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) เป็นการเขียนเรื่องเล่าจากจินตนาการส่วนมากจะเป็นเรื่องนิทานหรือนิยาย

2.7 การอภิปราย (Discussion) เป็นการเขียนเพื่อแสดงถึงเหตุผลและความจำเป็นชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสีย เป็นการจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตาม

2.8 การสังเกต (Observation) เป็นการเขียนเพื่อให้ความเห็นและให้รายละเอียด

ของการสังเกตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. วิธีสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน หมายถึง วิธีการสอนโดยจัดเนื้อหาตามชนิดของอรรถลักษณะที่จัดกระบวนการเรียนการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยอาศัยหลักจากนักภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Frances Christie, Brain Gray, Pam Gray & Mary Macken) ดังนี้

3.1 การให้รูปแบบ (Modeling)

ผู้วิจัยจะใช้สื่อผสมผสาน (Multi-media) เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Power Point) ใช้ตารางหรือแผนภูมิ โดยเขียนลงบนแผ่นใส โยงให้เห็นลำดับเหตุการณ์แล้วฉายให้นักเรียนได้เห็นถึงวิธีการดำเนินเรื่องราวในแต่ละอรรถฐาน ใช้ภาพประกอบการบรรยาย ใช้การเล่น เกมเดาคำศัพท์ หรือเชิญเจ้าของภาษา (Native Speaker) มาช่วยดำเนินกิจกรรมในบางคาบเรียน เพื่อประโยชน์ในการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน ซึ่งการให้รูปแบบมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม(ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม)

3.1.1.1 ให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะต่างๆของเนื้อความโดยครูและนักเรียนอ่านเรื่องที่จัดตามอรรถฐานต่างๆไว้ร่วมกันและครูจะใช้คำถามป้อน เช่น “ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร แล้วอย่างไรต่อไป ต่อไปละ สรุปเป็นอย่างไร” หรือ “เกิดอะไรขึ้น กับใคร ที่ไหน อย่างไร แล้วเกิดอะไรขึ้นอีก อย่างไร โดยลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังหรือให้ลำดับความของเรื่องที่เกิดขึ้น

3.1.1.2 ให้นักเรียนค้นคว้าเรื่องอื่นๆซึ่งมีอรรถฐานเช่นเดียวกับที่สอนเช่น ให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องสมุด หรือครูเตรียมเอกสารมาให้ นักเรียนค้นคว้า และนำมานำเสนอในชั้นเรียน

3.1.1.3 เสนอรายละเอียดของเนื้อหาในรูปแผนภูมิ หรือ แผ่นใสหรือสไลด์ประกอบการบรรยาย

3.1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง โดยผู้วิจัยจะชี้ให้เห็นว่า รูปแบบที่ให้นั้นผู้เขียนบทอ่านนั้นๆ มีวิธีการดำเนินเรื่องอย่างไร โดยฉายแผ่นใส หรือ ฉาย Power Point ซึ่งผู้วิจัยจะทำเป็นบทสรุปรูปแบบแต่ละอรรถฐานให้นักเรียนได้รู้จักและจำโครงสร้างได้แม่นยำขึ้น ลักษณะการเล่าเรื่องในบทอ่านหรืออุปกรณ์ช่วยสอน จะเป็นการวิเคราะห์เนื้อความร่วมกัน ระหว่างครูและนักเรียน ว่าประกอบไปด้วยอะไรบ้าง เช่นเนื้อความเกี่ยวกับรายงานจะประกอบไปด้วย

3.1.2.1 บทนำโดยกล่าวถึงเรื่องทั่วไปซึ่งอาจจะให้คำจำกัดความหรือนิยามทั่วไปของเรื่อง

3.1.2.2 บอกรายละเอียดของเรื่องนั้นๆ เช่น ประเภท ลักษณะท่าที หรือ

ลักษณะของพฤติกรรม คุณค่าที่มีต่อมนุษย์ ฯลฯ เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักสร้างกระบวนการคิดและนำมาใช้ในทางปฏิบัติ การอ่าน

3.1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่ใช้ในวรรณฐานนั้นๆ ในชั้นตอนนี้ ผู้เรียนจะได้ทราบว่าวิธีในการใช้รูปศัพท์หรือภาษาเป็นอย่างไร โดยผู้วิจัยจะแยกออกมาเขียนลงในกระดาษขนาดใหญ่ (Chart) หรือใช้แผ่นใสเพื่อฉายให้เห็นลักษณะของภาษา หรือจัดกิจกรรมเล่นเกมการเดาศัพท์ เพื่อเพิ่มความสนุกสนานและท้าทายความสามารถ เช่น เนื้อความเกี่ยวกับรายงาน จะประกอบไปด้วย

3.1.3.1 คำหรือภาษาเป็นกลาง ไม่เฉพาะเจาะจง

3.1.3.2 มีคำกริยาแสดงอาการการกระทำ การแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น เป็น อยู่ คือ ฯลฯ

3.1.3.3 อาจมีหัวข้อกล่าวนำเป็นเรื่องๆ

3.1.3.4 มักเป็นประโยคบอกเล่า

3.2 การตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความ (Joint Negotiation)

3.2.1 เตรียมที่จะอ่านเนื้อความใหม่ร่วมกันจากวรรณฐานเดิม

3.2.1.1 การสังเกต (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับวรรณฐานในข้อ 3.1 เพื่อความแม่นยำในการใช้วรรณภาษา)

3.2.1.2 การค้นหา (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับเรื่องราวใหม่ ที่มีเนื้อความของวรรณภาษาเดิม)

3.2.1.3 การจดบันทึก (หลังจากได้หลักการตลอดจนแนวคิด แล้วก็ให้นักเรียนจดบันทึกลงไป)

3.2.1.4 การอภิปราย (แบ่งกลุ่มเพื่อให้นักเรียนวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องใหม่ที่จะอ่าน)

3.2.2 การสร้างเนื้อความใหม่ระหว่างนักเรียนและครูในวรรณภาษาเดียวกัน โดยครูถามนำนักเรียนก็ร่วมกันอภิปรายและเขียนโครงสร้างร่วมกัน

3.3 การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่มและสร้างเนื้อความอิสระ (Independent Construction)

3.3.1 ให้นักเรียนปรึกษาหารือกันในกลุ่มเกี่ยวกับการอ่าน โดยมีครูเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือ

3.3.2 ให้นักเรียนเขียนโครงสร้างของเรื่องใหม่ลงในกระดาษอาร์ตของแต่ละกลุ่ม เพื่อนำมารายงานหน้าห้องอีกครั้งหนึ่ง

3.3.3 นำผลงานมาเสนอหน้าชั้น และอภิปรายร่วมกัน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องอย่างอิสระเป็นของตนเอง โดยการเขียนเนื้อความที่สมบูรณ์จากโครงร่างของแต่ละกลุ่ม เพื่อนำมาแสดงในงานวิชาการ

ในบางโอกาส ครูผู้สอนอาจมอบหมายให้นักเรียน ร่วมกันทำงานกลุ่มในชั้นตอนนี้เป็น การบ้าน แล้วเขียนเนื้อเรื่องใหม่ที่นักเรียนสร้างขึ้น ส่งให้ครูผู้สอนทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) และครูผู้สอนก็ตรวจงาน แก้ไข ส่งกลับไปให้นักเรียน เป็นการสื่อสารสองทาง เพื่อ ความสะดวกและประหยัดเวลา อีกทั้งยังเป็นการใช้สื่ออย่างหลากหลาย

4. การสอนตามคู่มือครู หมายถึงวิธีการสอนตามรูปแบบแผนการสอนของศึกษานิเทศก์ กรมสามัญ ศึกษา ซึ่งได้แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจและจดจ่อในบทเรียน ครูสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักเรียน โดยการถามคำถาม สนทนา ใช้รูปภาพ สร้างสถานการณ์หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนเรียนจบในแต่ละชั้นตามเนื้อหาแล้วนักเรียน จะสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการเรียน โดยการถามคำถามหรือใช้วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 นำเสนอบทเรียนใหม่ โดยการสอนคำศัพท์ใหม่ จากนั้นครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังนักเรียนอ่านตาม ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ บทอ่านและโครงสร้างไวยากรณ์ โดยการใช้อุปกรณ์ เช่น รูปภาพหรือบัตรคำ

ขั้นที่ 5 ให้แนวทางการเรียนรู้ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง โดยมีครูคอยช่วยเหลือและแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 6 ขั้นการปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดร่วมกันภายในกลุ่ม โดยครูให้คำปรึกษาและแนะนำ

ขั้นที่ 7 แจกผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจสอบ แก้ไขสิ่งที่นักเรียนทำผิด ให้คำชมเชยและอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 8 ประเมินผล เพื่อประเมินว่านักเรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ได้หรือไม่ โดยสังเกตจากการทำกิจกรรมและการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำ และถ้อยโอเนความรู้ เพื่อเป็นการสรุปย่อและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา โดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

ตาราง 1 เปรียบเทียบความแตกต่างของวิธีการสอน 2 วิธี

วิธีการสอนอ่านตามแนววรรณฐาน	วิธีการสอนตามคู่มือครู
1. การให้รูปแบบ	1. สร้างความสนใจ
1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม	2. แจงจุดประสงค์
1.1.1 ครูและนักเรียนอ่านเรื่องที่จัดตาม วรรณฐานต่างๆไว้ร่วมกัน	3. ทบทวนความรู้เดิม
1.1.2 ครูเสนอรายละเอียดของเนื้อหาในรูปแบบ แผนภูมิลงบนแผ่นใส	4. นำเสนอบทเรียนใหม่
1.1.3 นักเรียนค้นคว้าหรือครูเตรียมเนื้อหา ใหม่ตามวรรณฐานเดิมเพื่อนำเสนอ	5. นักเรียนอ่านออกเสียงและตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน
1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง	6. ขั้นปฏิบัติ นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัดร่วมกันภายในกลุ่ม
1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่ใช้ใน วรรณฐานนั้นๆ	7. แจงผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจสอบ แก้ไขสิ่งที่ผิด
2. การตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความ	8. ประเมินผล จากการทำกิจกรรมและการ ทำแบบฝึกหัด
2.1 เตรียมที่จะอ่านเนื้อความใหม่ร่วมกัน จากวรรณฐานเดิม	9. ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนความ รู้โดยทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม
2.1.1 การสังเกต	
2.1.2 การค้นคว้า	
2.1.3 การจดบันทึก	
2.1.4 การอภิปราย	
2.2 สร้างเนื้อความใหม่ระหว่างนักเรียนและ ครูในวรรณฐานเดียวกัน	
3. การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่มและสร้าง เนื้อความอิสระ	
3.1 นักเรียนปรึกษาหารือกันในกลุ่มเกี่ยวกับ การอ่าน	
3.2 นักเรียนเขียนโครงสร้างของเรื่องใหม่	
3.3 นำผลงานมาเสนอหน้าชั้นและอภิปราย ร่วมกัน	

5. **ความสามารถในการอ่าน** หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ หรือ ประโยค ตลอดจนเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์ในการตีความจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อเข้าใจความหมายของบทความหรือเนื้อเรื่อง สามารถจับใจความสำคัญ หารายละเอียดของเรื่อง แปลความ ตีความ ขยายความ โดยสามารถวัดได้จากคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบที่เป็น Cloze และแบบให้เลือกตอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้และแผนการสอน ซึ่งหาคุณภาพแล้ว

6. **ความสามารถในการเขียน** หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกทางความคิด โดยผ่านตัวอักษรที่เรียงร้อยเป็นถ้อยคำอย่างมีความหมาย ซึ่งสะท้อนถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อออกมาในรูปของสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการวางแผนอย่างเป็นระบบ และสามารถสื่อความหมายที่ผู้เขียนต้องการได้อย่างตรงประเด็นโดยสามารถวัดได้จากคะแนนความสามารถในการเขียนจากแบบทดสอบการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ 1 เรื่องจากทั้งหมด 3 เรื่องซึ่งหาคุณภาพแล้ว

7. **แรงจูงใจในเรียนภาษาอังกฤษ** หมายถึง ภาวะใดๆที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ บังคับต่างๆที่นำมาอาจจะเป็นเครื่องล่อ รางวัล การลงโทษ การทำให้เกิดการตื่นตัว รวมทั้งทำให้เกิดความคาดหวัง โดยสามารถวัดได้จาก แบบสอบถามวัดแรงจูงใจ โดยมีข้อความสอบถามนักเรียนในด้านความรู้สึกพอใจ ความต้องการ ความมานะพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแสดงถึงความรู้สึกหรือการกระทำที่ตรงกับตนเองมากที่สุด ซึ่งหาคุณภาพแล้ว

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานและวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานและวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

3. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานแตกต่างกัน

5. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

6. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานแตกต่างกัน

7. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

8. แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานแตกต่างกัน

9. แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้เสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอน ด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎี แบบ
อรรถฐาน
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ทั้งมวล เป็นบทบาทที่สำคัญที่สุดในการศึกษาเล่าเรียน จะเห็นได้ว่า นักการศึกษาทั้งหลายจะให้ความสำคัญกับการอ่านในลำดับต้นๆ ไม่เพียงแต่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้เท่านั้น การอ่านยังก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดความเข้าใจ ได้แนวคิดใหม่ๆ ในการกระทำการใดๆ หรือแม้กระทั่งการดำเนินชีวิต บางครั้งก็มีแรงบันดาลใจมาจากการอ่านเช่นกัน การได้ทราบความหมายที่แท้จริงของการอ่านเป็นเรื่องน่าสนใจ ได้มีผู้รู้หลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

การอ่าน เป็นเกมการเดาความหมาย ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psychological Linguistics) ผู้อ่านใช้เทคนิคการเดาความหมายจากใจความล้อมรอบที่ทำหน้าที่บอกเป็นนัยๆ (Clues) จากคำบางคำ เพื่อนำไปสู่การเดาความหมายทั้งข้อความทั้งหมด โดยมีกระบวนการรับรู้ของสมองก่อนที่จะมีการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า โดยที่ผู้อ่านใช้ประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วยในขั้นตอนการเดาความหมาย (Goodman. 1973: 5 – 11)

ในการอ่านนั้น ทักษะต่างๆ เช่น การมองเห็น การจำแนกความแตกต่าง การตีความ หรือการวิเคราะห์ความหมายของคำหรือข้อความ จะต้องได้รับการบูรณาการเข้าด้วยกันอย่างกลมกลืน เพื่อให้ได้ความหมายของสิ่งที่อ่านอย่างสมบูรณ์และด้วยความเข้าใจ (Smith, 1971: 1)

การอ่านเป็นกระบวนการทำความเข้าใจข้อความต่างๆ ที่ปรากฏในหนังสือ ซึ่งไม่ใช่เป็นเพียงการกวาดสายตาหรือเปล่งเสียงเท่านั้น ซึ่งการกระทำดังกล่าวหากกระทำด้วยการ

ปราศจากความเข้าใจ ก็ถือว่าเป็นการอ่านที่ไม่สมบูรณ์ (Williams. 1994: 2)

การอ่านเป็นขั้นตอนการรับสาร ส่งสาร ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยมีสารคือสิ่งที่อ่านหรือที่เขียน ซึ่งเปรียบเหมือนรหัสพิเศษที่อยู่ในรูปของข้อมูลข่าวสาร โดยผู้อ่านต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมในการแปลรหัสนั้น เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการอ่าน นั่นคือความเข้าใจในความหมายของสารที่รับมา

นั่นเอง (Morris. 1984: 14)

จะเห็นได้ว่าการอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับกระบวนการที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนพอสมควร ต้องใช้ทักษะของสมองในการตีความ สายตาในการมองเห็น หรือรับรู้จากการสัมผัส ต้องใช้ประสบการณ์เดิมในการแปลความหมาย หรือการใช้ทักษะการเดาอย่างมีหลักการที่เชื่อถือได้ ยิ่งไปกว่านั้นผู้รับสารหรือผู้อ่านต้องรู้วัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารหรือผู้เขียน ตลอดจนต้องมีความละเอียดอ่อนมากพอที่จะสามารถทำความเข้าใจในสารหรือข้อความที่กำลังอ่านได้เป็นอย่างดี

2. ความสามารถในการอ่าน

แฮริส (Harris. 1969: 59) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. ความสามารถในการเรื่องของภาษาและตัวหนังสือ ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องของความหมายของคำใหม่ๆ โดยดูจากบริบท ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องของความหมายของโครงสร้างประโยค และผู้เรียนเข้าใจในเรื่องของความหมายของเครื่องหมายวรรคตอนหรือตัวอักษร

2. ความสามารถในการเรื่องของความคิด ผู้เรียนมีความสามารถในการระบุถึงเป้าหมายหรือจุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถหาความคิดหลักหรือความคิดรองที่เป็นข้อความสนับสนุนของผู้เขียนได้ ตลอดจนสามารถหาข้อสรุปจากเรื่องที่อ่าน

3. ความสามารถในการเรื่องของการตีความหมายจากน้ำเสียงของผู้เขียนที่แสดงออก และสามารถบอกถึงรูปแบบการเขียนของผู้เขียน

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond & Tinker. 1967: 235) กล่าวว่า พื้นฐานของความสามารถในการอ่านมีดังต่อไปนี้

1. ความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ การมีความรู้เรื่องศัพท์ที่มากพอนั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปสู่ความเข้าใจในรูปประโยค อนุเจต

2. ความเข้าใจความหมายของหน่วยความคิด เป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นสำหรับนักเรียน เพื่อการบรรลุผลในการทำความเข้าใจความคิดรวบยอดของความหมายของประโยค เพราะหากผู้เรียนแปลความหมายเป็นคำๆ หรือคำศัพท์ทีละตัว ก็เป็นเรื่องที่ยุ่งยากและอาจผิดพลาดได้

3. ความเข้าใจความหมายของประโยค นั่นคือผู้เรียนต้องรู้จักการเชื่อมคำศัพท์ เรียงร้อยเข้าด้วยกันเป็นประโยค และสามารถมองเห็นถึงความสำคัญของคำศัพท์แต่ละคำ หรือหน่วยความคิดแต่ละหน่วย ในประโยคนั้นๆ ก็จะทำให้การทำความเข้าใจเป็นไปด้วยดียิ่งขึ้น

4. ความเข้าใจความหมายของอนุเจต การรู้จักเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคเข้าด้วยกัน เป็นถ้อยคำสำนวนที่เรียงกันเป็นข้อความที่ประกอบไปด้วยหลาย ๆ ประโยครวมกัน เรียกว่าอนุเจต จะสามารถทำให้ผู้เรียนเห็นภาพโครงสร้าง และทำความเข้าใจความหมายของเนื้อความได้โดยง่ายในที่สุด

5. ความเข้าใจความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต เป็นสิ่งที่จำเป็นมาก ผู้เรียนต้องรู้ว่า อนุเจตไหนเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร สัมพันธ์กับอนุเจตต่อมาอย่างไร แล้วอนุเจตต่อไปเกี่ยวข้องกับอย่างไร หากทำได้ดังนี้ ผู้อ่านก็จะเป็นผู้ที่สามารถในการอ่านเป็นอย่างดี

6. ความเข้าใจในบทบาทของความสามารถในการทำความเข้าใจความสามารถนี้จะมีพัฒนาการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เริ่มตั้งแต่เข้าใจศัพท์เป็นคำๆ รู้จักรวมคำศัพท์เป็นหน่วยความคิดและเรียบเรียงเป็นประโยค จนกระทั่งเข้าสู่การรวบรวมเป็นอนุเจตในที่สุด

กล่าวโดยสรุปคือ ความสามารถในการอ่านนั้นมีหลายองค์ประกอบ ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างของตัวอักษร คำศัพท์ ข้อความ รูปประโยค อนุเจต หรือการมองให้ลึกลงไปให้ถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน แยกแยะได้ว่าสิ่งใดมีความสำคัญก่อนหลัง เข้าถึงโทนหรือน้ำเสียงของผู้เขียน ทำความเข้าใจในเรื่องเล็กๆน้อยๆแต่มีความหมายในตัวของสิ่งต่างๆที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นตัวหนังสือ ซึ่งต้องใช้ความละเอียดอ่อนอย่างมาก

3. องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านนั้นเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ดังได้กล่าวแล้ว ใช่ว่าเพียงว่าผู้อ่านออกเสียงไปตามอักขระอย่างที่เคยถูกสอนมา แต่ยังต้องมองให้ลึกถึงเจตนาของผู้เขียน ยังจะต้องทำความเข้าใจในความหมายของสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นจุดประสงค์หลักในการอ่าน ดังนั้นการอ่านจึงมีองค์ประกอบอยู่หลายประการด้วยกัน ดังต่อไปนี้

วิลเลียม (Williams. 1994: 3 – 8) กล่าวว่า องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพมีดังต่อไปนี้

1. ความรู้ในเรื่องระบบการเขียน ในด้านการสะกดคำศัพท์ หรือการอ่านออกเสียง ผู้เรียนที่มีความรู้ด้านนี้น้อยจะมีปัญหาในการอ่านเนื้อความที่เป็นภาษาอังกฤษ

2. ความรู้ในเรื่องภาษา รูปแบบของคำทำให้ผู้อ่านมีความคล่องแคล่วในการอ่าน เช่น เรื่องการเรียบเรียงคำศัพท์ การเรียบเรียงโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา ผู้เรียนที่มีความรู้ด้านนี้น้อยจะมีปัญหาในการอ่านเนื้อความในบางเรื่อง

3. ความสามารถในการตีความ การอ่านคือการดูความสัมพันธ์กันของข้อความระหว่างประโยค ผู้อ่านจึงควรต้องเข้าใจวัตถุประสงค์ของข้อความ รู้วิธีเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน

4. ความรู้ทั่วไป เช่นประเภทของข้อความ วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน ประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ยิ่งผู้อ่านมีมาก ก็ยิ่งสามารถทำความเข้าใจได้มากและง่าย

5. เหตุผลในการอ่านและรูปแบบในการอ่าน ผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีเหตุผลแตกต่างกันไป ซึ่งเหตุผลและความต้องการนี้เองที่มีผลต่อการเลือกเรื่องในการอ่าน ดังนั้นเมื่อต้องอ่าน จึงรู้ว่า อ่านอะไร อ่านทำไม และจะอ่านอย่างไร

ฉัตรสุตา ดวงพลอย (ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. 2534: 19; อ้างอิงจาก ฉัตรสุตา ดวงพลอย. 2526: 8 – 13) กล่าวว่า ปัจจัยที่ช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จมี 4 ประการคือ

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ในขั้นเริ่มแรก ผู้อ่านจะเริ่มที่การเรียนรู้เสียงให้สัมพันธ์กับตัวอักษร และการรู้ความหมายของแต่ละคำ แต่การอ่านจะเปลี่ยนไปเมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น และเมื่อการอ่านเก่งแล้วก็จะสามารถเดาความหมายได้ ยิ่งผู้อ่านมีความชำนาญในภาษาต่างประเทศมากเท่าใด ก็ยังมีทักษะในการอ่านมากขึ้นเท่านั้น

2. ประสบการณ์ โลกทัศน์ ความรู้ ความเชื่อต่างๆ (Schema) ซึ่งรวมไปถึงความรู้และความสามารถความพร้อมในเนื้อหาที่ผู้อ่านมีต่อสิ่งที่อ่านด้วย

3. ความสมบูรณ์ในตัวเองของเนื้อเรื่อง หรืองานเขียนนั้นๆ ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ยาก ถ้าเรื่องที่อ่านนั้นไม่มีเนื้อความสมบูรณ์ในตัวเอง ยกเว้นในกรณีที่ผู้อ่านมีความพร้อมในเนื้อหาที่กำลังอ่าน ซึ่งก็คือส่วนหนึ่งของประสบการณ์จากการเรียนรู้

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียน (Text Schema) จากการวิเคราะห์ภาษาในระดับสูงกว่าประโยค (Discourse Analysis) ทำให้ทราบว่าการเขียนแต่ละชิ้นแต่ละประเภท มีโครงสร้างที่มีลักษณะที่ต่างกัน งานเขียนของแต่ละบุคคลยังสะท้อนความเชื่อ ตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย ดังนั้น ถ้าวางงานเขียนนั้นเสนอเรื่องราวที่ต่างไปจากวัฒนธรรมหรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านจะประสบความสำเร็จได้ยาก เพราะ ประสบการณ์การเรียนรู้ (Schema) ของผู้เขียนกับผู้อ่านต่างกัน

อรุณี วิริยะจิตรา (1984: 20) กล่าวว่า บางครั้งในการอ่านเนื้อความที่เป็นภาษาอังกฤษ ผู้เรียนมักจะรู้จักคำทุกคำในประโยค แต่ไม่สามารถเข้าใจความหมายของประโยคได้ โดยเฉพาะ เมื่อประโยคนั้นยาวและซับซ้อน ดังนั้นนักเรียนจึงต้องฝึกฝนเพื่อให้มีความสามารถทำความเข้าใจกับประโยคที่ยาวและซับซ้อนได้ โดยอาศัยองค์ประกอบในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ประโยค โดยการเรียนรู้รูปแบบประโยคต่างๆ และรู้วิธีการแยกประโยคออกเป็นส่วนๆ เพื่อหา กริยาหลัก ประธาน กรรม หรือ ส่วนขยายที่ประกอบอยู่ในประโยคซับซ้อน

2. ความรู้เรื่องเครื่องหมายวรรคตอน เพื่อเข้าใจความหมายของการใช้เครื่องหมายวรรคตอนแต่ละชนิดในประโยค

3. ความรู้เรื่องการใช้คำอ้างอิง ซึ่งผู้เขียนต้องการหลีกเลี่ยงการใช้คำซ้ำ เช่น คำสรรพนาม

4. ความรู้เรื่องคำที่เป็นสัญญาณ เพื่อความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค เช่น คำแสดงความเป็นเหตุเป็นผล ความตรงกันข้าม ลำดับเหตุการณ์

ส่วน ไค-แฟต และ เฟรมมิ่ง (Kai-fat & Fleming. 1978: 1 – 4) ได้จัดองค์ประกอบของการอ่านไว้อย่างสอดคล้องว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านนั้น มีดังต่อไปนี้

1. ความเร็ว การอ่านเร็วทำให้ประหยัดเวลา แต่ในความเร็วนั้นต้องมีประสิทธิภาพ
2. ศิลปะในการกวาดสายตา คือการไล่สายตาไปตามตัวอักษร ไม่หลงบรรทัด ไม่อ่านย้อนบ่อยๆ ทำ ความเข้าใจได้เร็ว

3. เคารพความล่งหน้า เคารพความล่งหน้าได้อย่างชาญฉลาด ว่า คำ ข้อความ วลี ความคิดต่อไปจะเป็นอย่างไร

4. ไม่อ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงเป็นอุปสรรคต่อการอ่าน (เอาความหมาย) อย่างยิ่ง สายตาและสมองสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์ได้สูงถึง 800 คำต่อนาที แต่การออกเสียงไปด้วยจะทำให้ความเร็วลดลงเหลือเพียง 200 คำต่อนาที

5. ไม่ไล่นิ้วตาม (Pointing) การทำเช่นนั้น ทำให้การอ่านเป็นไปไม่ได้ช้า เพราะสายตาต้องคอยไล่ตามนิ้วอีกชั้นตอนหนึ่ง หากจะทำ ควรทำลักษณะที่เรียกว่า 'Pacing' คือกวาดมือไปตามแนวกว้างของหน้ากระดาษอย่างรวดเร็ว ในลักษณะซิกแซ็ก เพื่อบังคับสายตาให้ดูภาพรวมของแต่ละอนุเจต ไม่ใช่ไล่ไปที่ละคำ

6. สภาพทางกายภาพ การจัดที่นั่ง จัดแสงสว่างให้เพียงพอกำหนดเวลาให้พอดี และสุขภาพกายต้องพร้อม

7. ขวัญและกำลังใจ มีกำลังใจในการอ่าน สร้างความสนใจ หรือตั้งเป้าหมายให้ตนเอง เพื่อประสิทธิภาพในการอ่าน

8. เอาใจจดจ่อ การอ่านคือวิธีการที่จะทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลและแนวคิดต่างๆ ที่ต้องการจากผู้เขียน อย่าให้สิ่งที่ต้องการหลุดลอยหายไป ในขณะที่อ่าน ให้ปฏิบัติตัวเสมือนหนึ่งว่ากำลังนั่งคุยกับผู้เขียน

แฟร์แบน และ วินช์ (Fairbairn and Winch. 1993: 11 – 14) กล่าวว่า

1. ในการหาความหมายในการอ่านนั้นประกอบไปด้วยส่วนย่อยๆ ที่ต้องคำนึงถึง ดังต่อไปนี้

1.1 Literal meaning หมายถึง รูปศัพท์ที่ใช้กันจะหมายความตรงๆ ไม่มีอะไรแอบแฝง ผู้อ่านทุกคนมีความเข้าใจตรงกัน ไม่มีการกำกวม

1.2 Metaphorical meaning หมายถึง งานเขียนที่เป็นเชิงอุปมาอุปมัย ซึ่งผู้อ่านต้องคิดตามว่าความหมายจริงๆ นั้นคืออะไร

1.3 Cultural literacy หมายถึง ผู้อ่านต้องมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมของงานเขียน บางครั้งผู้เขียนก็ใช้ศัพท์เฉพาะ เป็นหน้าที่ของผู้อ่านต้องติดตามและทำความเข้าใจให้ถ่องแท้

สอดคล้องกับ โมเยิล (Moyle. 1982 : 35) ที่กล่าวว่า การอ่าน Text เพื่อจับใจความนั้น ทำได้โดยวิธีง่าย ๆ 3 ประการคือ

- Reading the lines หาความหมายได้โดยตรง

- Reading between the lines เข้าให้ถึงความหมายที่ลึกลงไป
- Reading beyond the lines มองให้เกินออกไปในสิ่งที่ได้อ่านหรือเห็น

2. ผู้อ่านควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

2.1 Reorganizing คือรู้จัก รวบรวมเป็น เพราะบางทีสิ่งที่ต้องการหาคำตอบก็มาจากตำราหลายเล่ม

2.2 Inferring คือรู้จักวิธีการโยงความหมาย

2.3 Evaluating คือการรู้จักประเมินค่าในสิ่งที่อ่าน

สรุปความได้ว่า องค์ประกอบการอ่านที่สามารถทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพนั้นมีหลายประการด้วยกันเช่นการเป็นผู้รู้ในเรื่องที่อ่าน ซึ่งสามารถสังสมได้ตามประสบการณ์ หรืออาจจะขึ้นอยู่กับบทความหรือเรื่องราวที่อ่านว่าสื่อสารได้สมบูรณ์ เนื้อหาการทำความเข้าใจให้แก่ผู้อ่านมากน้อยเพียงใด หรือ ยากเกินไปที่จะวิเคราะห์ตีความหรือไม่ ผู้อ่านอาจจะต้องมีความละเอียดอ่อนในการมองเห็นถึงโครงสร้างของเนื้อความ การโยงความหมาย การลำดับเหตุการณ์ นอกเหนือจากนี้ผู้อ่านยังต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องทั่วไปอย่างกว้างขวาง เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจและสิ่งสำคัญคือ ต้องตอบตัวเองได้ว่า ทำไมจึงต้องอ่านบทความนั้นๆ หรือทราบถึงความจำเป็นในการอ่านบทความแต่ละบทความนั่นเอง หากผู้ที่อ่านได้ตระหนักถึงองค์ประกอบเหล่านี้แล้ว ก็สามารถไปให้ถึงเป้าหมายของการอ่านของตนเองได้ไม่ยากนัก

4. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ดังได้กล่าวแล้วว่า ในการอ่านนั้น ผู้อ่านต้องมีวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายในการเสมอไม่ว่าด้านใดก็ตามดังที่มีผู้รู้ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้หลายท่านดังต่อไปนี้

ลาโด (Lado. 1964: 228) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1. อ่านเพื่อระดับความรู้หรือความซาบซึ้งในงานทางด้านอักษรศาสตร์
2. อ่านเพื่อเก็บข้อมูลเฉพาะเรื่อง
3. อ่านเพื่อเก็บข้อมูลสำคัญที่ได้รับมอบหมาย
4. อ่านเพื่อเก็บไว้เป็นตัวอย่างในการนำไปใช้

มิลเลอร์ (Miller. 1972: 15) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็น 6 ประการดังต่อไปนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าวๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจ
4. อ่านเพื่อเรียนรู้
5. อ่านเพื่อการวิพากษ์วิจารณ์
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์

แฮร์ริส (Harris. 1956: 12) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการคือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาการอ่าน

2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

กล่าวได้ว่า เป้าหมายหรือจุดประสงค์ในการอ่านของแต่ละคนนั้นแตกต่างกันไป ไม่ใช่แต่เพียงอ่านเพื่อเรียนรู้ ซึ่งคนในสังคมส่วนใหญ่เป็น เท่านั้น แต่การอ่าน ดังได้กล่าวแล้วว่ามีประโยชน์มากมาย แล้วแต่ว่าใครต้องการประโยชน์ด้านไหน ก็จะนำมาเป็นจุดประสงค์ในการอ่านของตนเป็นหลัก ซึ่งถ้าผู้อ่านทราบจุดประสงค์ที่แท้จริงว่าอ่านเพื่ออะไร ก็จะได้บรรลุวัตถุประสงค์ได้เร็วขึ้นนั่นเอง

5. ความเข้าใจในการอ่าน

สิ่งสำคัญที่สุดในการอ่านคือ ความเข้าใจ ไม่มีเหตุผลใดที่เราจะอ่านโดยปราศจากความเข้าใจ ในที่สุดก็ต้องพยายามอยู่นั่นเองที่จะทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน ถือว่าเป็นวัตถุประสงค์หลักของการอ่านดังได้กล่าวแล้ว

ความเข้าใจในการอ่านคือการตีความหมายจากเรื่องที่อ่านและโยงเข้ากับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน โดยผู้อ่านใช้ประสบการณ์นั้นเป็นเครื่องมือในการตีความ (Interpretation) และแปลความหมายข้อความนั้นอย่างมีเหตุผล และเลือกความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ให้เหมาะสมกัน (Carr and Others. 1983: 1 – 2) โดยความเข้าใจคำ วลี และ ประโยค พร้อมกับให้ความสนใจในรายละเอียดของเนื้อความที่อ่าน ซึ่งถือว่าเป็นความเข้าใจระดับจุลภาค (Micro Processes in Comprehension) กับความเข้าใจระดับกว้าง (Macro Processes in Comprehension) คือความเข้าใจเรื่องทั้งหมดที่อ่าน หรือสร้างความคิดรวบยอดในเนื้อความที่อ่าน และความเข้าใจทั้งสองชนิดนี้อาจเกิดขึ้นไม่พร้อมกันหรือไม่เกี่ยวข้องกัน เพราะในบางเนื้อความเราอาจทำความเข้าใจได้ยากในระดับจุลภาค แต่พอดูภาพรวมแล้วเราเข้าใจ หรือบางขณะดูรายละเอียดแล้วเข้าใจทุกคำ วลี ประโยค แต่จับความคิดรวบยอดไม่ได้ ก็อาจจะเกิดขึ้นได้เช่นเดียวกัน (Kintsch & Yarbrough. 1982 : 828) สอดคล้องกับ คาร์เรลล์ (Carrell. 1984 : 441) ที่อ้างถึงทฤษฎีการใช้ประสบการณ์เดิม (Schema Theory) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความเข้าใจในการอ่านคือปฏิกิริยาระหว่างผู้อ่านกับบทความที่อ่านซึ่งมีการจัดรูปแบบและการจัดการเรียบเรียงเรื่องราวเอาไว้แล้ว ผู้อ่านก็ใช้ความรู้เดิมของตนเองในการทำความเข้าใจในรูปแบบหรือโครงสร้างของเนื้อความ

ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถทางด้านสมองในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ในด้านการแปลความ การตีความหมาย การขยายความในเรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิต (สมบุรณ์ ชิตพงษ์. 2527: 27) สอดคล้องกับ ขวาล แพรัตกุล (2520: 134) ที่กล่าวว่า เป็นความสามารถในการผสมผสานแล้วขยายความรู้ความจำให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะ 4 ประการคือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อยๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อยๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง (ภาษาพูด)

4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่มีสภาพทำนองเดียวกันกับเรื่องที่เคยเรียนรู้มาแล้ว สามารถตอบและอธิบายได้

สมุทร เช้นเชาวนิช (2530: 92) กล่าวว่า ความเข้าใจ คือความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศ หรือความหมายอันพึงประสงค์ จากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษา และ ประสบการณ์ต่างๆ หลากๆ ด้านของแต่ละคน และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใดๆ เลย ก็อาจจะกล่าวได้ว่า การอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น และการอ่านในลักษณะนี้เป็นเพียงแค่เห็นตัวหนังสือปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น นอกจากจะทำให้เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์แล้วยังไม่ได้อะไรจากการอ่านนั้นด้วย

แฟร์แบนและวินช์ (Fairbairn & Winch. 1993: 16 – 18; อ้างอิงจาก Beard. 1987) ได้นำเสนอว่า สิ่งที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ให้ใช้ SQ3R เข้าช่วย ซึ่ง SQ3R หมายถึง

- Survey : เป็นหนังสือเกี่ยวกับอะไร
- Question : ต้องการรู้อะไร จะได้อะไรจากหนังสือเล่มนั้น
- Read : หนังสือเล่มนั้นมีสิ่งที่ต้องการหรือเปล่า
- Recite : ได้เรียนรู้อะไรไปแล้วบ้าง
- Review : พบสิ่งที่ต้องการหรือยัง ต่อไปทำอะไร จะหาได้จากไหน

จะเห็นได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้หลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นความหมายของคำ วลี ประโยค อนุเจต การเรียบเรียงประโยค ความสามารถในการจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็นความสามารถของสมอง อยู่ในระดับที่น่าพอใจ จึงจะถือได้ว่ามีความเข้าใจในการอ่าน นอกจากนี้ ผู้อ่านยังต้องสั่งสมประสบการณ์ในการอ่านให้มากเพียงพอที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการตีความขณะอ่านอีกด้วย ซึ่งก็อาจจะได้มาจากการฝึกฝนอยู่บ่อยๆ นั้นเอง จึงจะถือว่าเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งประสิทธิภาพนี้ สามารถแสดงออกได้โดยการนำเรื่องราวที่อ่านไปถ่ายทอดได้อย่างครบถ้วนกระบวนความได้มากที่สุด โดยใช้ความเข้าใจของตนเองนั่นเอง

6. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ เริ่มตั้งแต่ไม่ซับซ้อนเท่าไรนักไปจนถึงการอ่านที่ต้องใช้การคิดวิเคราะห์ ดังได้มีผู้รู้ได้แบ่งระดับการอ่านไว้ ดังต่อไปนี้

พัมฟรีย์ (Pumfrey. 1977: 185) กล่าวถึง การจัดระดับความเข้าใจในการอ่านของ บาร์เลท (Barret) ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษร เป็นความเข้าใจที่อาศัยการจำข้อมูลและเหตุการณ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในข้อความอย่างชัดเจน

2. ความเข้าใจระดับอิงความ เป็นขั้นที่มีการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร และใช้ความรู้หรือจินตนาการของตนเองเป็นเกณฑ์ในการตีความหมาย

3. ความเข้าใจในระดับตัดสิน ผู้อ่านตัดสินบทอ่านนั้นว่าเป็นเช่นไร เช่น ดี ไม่ดี ควรค่าหรือไม่ เป็นต้น โดยนำเกณฑ์จากภายนอกมาเปรียบเทียบ เช่น ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา เอกสารอ้างอิง หรือใช้เกณฑ์ภายในเช่น ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน

4. ความเข้าใจในระดับซาบซึ้ง รู้ลักษณะของรูปแบบการเขียนของผู้เขียนเป็นอย่างดี รวมทั้งเค้าโครงเรื่อง ฉาก และ ตัวละคร

สมุทฺร เซ็นเซาวิช (2530: 92) แบ่งประเภทของความเข้าใจออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. ความเข้าใจแบบทันที เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยการรู้ความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่ ต้องรู้คำศัพท์ต่างๆมากพอ จะต้องเข้าใจความหมายที่สำคัญๆของสำนวนและประโยคต่างๆที่ผู้เขียนใช้

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง คือความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรอบรู้ ทักษะ และความสามารถในหลายๆด้าน เพื่อที่จะได้นำมาใช้เป็นเครื่องช่วยทำความเข้าใจต่างๆได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียนว่า ต้องการจะให้ความเพลิดเพลิน อธิบาย ชี้แจง สั่งสอน หรือชักจูง นอกจากนี้จะต้องสามารถพิจารณาและไตร่ตรองหาข้อสรุป ให้เป็นไปตามความนึกคิดที่ผู้เขียนต้องการ ความเข้าใจแบบนี้จะต้องพึงเหตุผล อาศัยการเปรียบเทียบ ระหว่างประสบการณ์ต่างๆหรือสิ่งต่างๆที่ได้เคยพบเห็นมาแล้วในชีวิตเป็นสำคัญ

กล่าวได้ว่า ระดับของความเข้าใจในการอ่านนั้น สัมพันธ์กันอย่างกลมกลืน ไม่ว่าผู้รู้จะแบ่งออกเป็นกี่ระดับก็ขึ้นตอน ความเกี่ยวเนื่องเป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้อ่าน เพราะบางขณะอาจต้องการระดับความเข้าใจหนึ่ง แต่อีกบางขณะอาจต้องการระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น หรือผู้อ่านบางคนอาจจะต้องเริ่มจากระดับพื้นฐานก่อน แล้วค่อยได้ขึ้นไปในระดับที่สูงหรือยากหรือซับซ้อนขึ้นไป จนถึงขีดระดับความสามารถในการตัดสินผลงานนั้นๆว่า ดี ไม่ดีอย่างไร เป็นต้นว่าในเรื่องของการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนในการทำความเข้าใจในเรื่องที่มอบหมายให้อ่านอย่างมีขั้นตอน โดยเริ่มจากง่ายไปหายากดังได้มีผู้กล่าวแล้วข้างต้นก็นับว่าเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะพัฒนาขีดความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

7. เกณฑ์ในการวัดความสามารถในการอ่าน

การกำหนดเกณฑ์หรือขอบเขตของความสามารถโดยส่วนใหญ่แล้วจะจำกัดความสามารถทางการอ่านอยู่สองด้าน คือการอ่านออกเสียง การทำความเข้าใจหรือความสามารถในการตีความ ดังที่มีผู้กำหนดเกณฑ์ในการวัดความสามารถในการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

บอร์มัทท์ (Bormuth. 1967: 291) ได้กำหนดระดับความสามารถในการอ่านไว้ 3 ระดับ โดยยึดคะแนนจากการทำแบบทดสอบเป็นเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

1. ระดับอ่านอิสระ (Independent Level) ผู้อ่านจะได้คะแนนร้อยละ 58 – 100
2. ระดับอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนน 44 – 57

3. ระดับอ่านที่คับข้องใจ (Frustrational Level) ผู้อ่านจะได้คะแนนร้อยละ 0 - 43 เบตส์ (Betts. 1957: 446 - 452) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านออกเป็น 4 ระดับคือ

1. ระดับการอ่านอิสระ (Basal/Independent Level) ผู้อ่านสามารถอ่านเองได้โดยที่ผิดเพียงเล็กน้อย มีความเข้าใจในเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่ และสามารถอ่านเองได้ด้วยความมั่นใจ เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดคือ คะแนนจากการอ่านออกเสียงปากเปล่า ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 99 และคะแนนความเข้าใจ การตีความ ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 90

2. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนนออกเสียงปากเปล่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 95 และคะแนนความเข้าใจ การตีความไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 75

3. ระดับการอ่านที่คับข้องใจ (Frustrational Level) เป็นระดับที่ผู้อ่านอ่านด้วยความลำบาก เกณฑ์การวัดคือ ได้คะแนนออกเสียงปากเปล่า ร้อยละ 90 หรือต่ำกว่า และคะแนนความเข้าใจ การตีความร้อยละ 50 หรือต่ำกว่า

4. ระดับอ่านเองไม่ได้ (Capacity/Hearing Level) เป็นระดับที่ผู้อ่านอ่านเองไม่ได้ แต่ฟังเข้าใจ และสามารถตอบโต้สิ่งที่ได้ฟัง ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ หรือหนังสือที่คนอื่นต้องอ่านให้ฟัง ตามความเข้าใจของตนเองได้ วัดจากความเข้าใจเพียงอย่างเดียว ในอัตรา ร้อย 75

8. หลักการและขั้นตอนในการสอนอ่าน

แฮริส และ ซิเพย์ (Harris & Sipay. 1979: 141 - 142) กล่าวว่า ในการสอนอ่านครูผู้สอนควรยึดหลักการสอนในลักษณะดังต่อไปนี้

1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องให้ทักษะการค้นหาคำความหมายที่เหมาะสมเจาะจง อย่างเป็นขั้นตอน อย่างหนึ่ง เช่นในระดับประถมฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาคำความหมาย เป็นต้น

3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอน ควรเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่างๆอย่างเพียงพอ เช่น การฝึกอ่านออกเสียง อ่านในใจ หรือการฝึกผู้เรียนอ่านด้วยตัวเอง หรือครูเป็นผู้ ฝึกให้ก็ควรฝึกให้ผู้เรียนหัดอ่านด้วยตนเองอย่างละเท่าๆกัน

4. บทเรียนและกิจกรรม ต้องสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถในการอ่านไม่เท่ากัน

5. ให้ความเอาใจใส่ผู้เรียนที่มีปัญหา ครูต้องใช้เวลาและช่วยพัฒนาการอ่านของเขาเหล่านั้น

6. ควรมีแผนงาน เพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษา
กู๊ดแมน (Goodman. 1982: 31 - 32) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านภาษาที่สองว่า หลักการสอนอ่านภาษาที่สองนั้นครูผู้สอนควรคำนึงถึงในเรื่องดังต่อไปนี้

1. การอ่านภาษาที่สองนั้น สำหรับบางคนแล้วจะรู้สึกง่ายขึ้นหากมีการเปรียบเทียบกัน

ระหว่าง สิ่งที่มีเหมือนกันกับสิ่งที่แตกต่างกัน หรือกับภาษาของตนเอง

2. การอ่านจะทำให้เด็กรู้สึกยาก หากเนื้อหาที่อ่านไม่คลุมโครงสร้างไวยากรณ์ คือหากโครงสร้างยากเกินไปสำหรับเขา ผู้อ่านจะรู้สึกยากและท้อแท้ใจเพื่อหน้าที่จะอ่าน

3. การอ่านสิ่งที่มีความหมาย (Strong Semantic) ถึงแม้จะอ่านในสิ่งที่เขียนด้วยโครงสร้างง่าย ๆ ก็จะเป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ด้วยดี นั่นคือ สิ่งที่เหมาะสมให้อ่านต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับภูมิหลัง ประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย

4. สิ่งที่จะให้ผู้เริ่มเรียนภาษาฝึกอ่าน ควรหลีกเลี่ยงสื่อการเรียนที่ใช้ภาษาเป็นพิเศษ เฉพาะตัว เช่น หลีกเลี่ยงเรื่องเกี่ยวกับวรรณคดี (Literature) สื่อการเรียนที่จะให้เด็กอ่านควรเป็นเรื่องทั่วไป เช่น ป้าย ต่างๆ คำสั่ง คำบรรยาย บทสนทนา เป็นต้น การจะเลือกสื่อการเรียนในลักษณะใดก็ต้องแล้วแต่ภูมิหลัง (Background) ของผู้เรียนด้วย

5. การอ่านจะช่วยให้ง่ายขึ้นถ้าเขาได้พูด สิ่งที่จะอ่านเสียก่อนสำหรับผู้เรียนในขั้นเริ่มต้นนั้น ควรจะจัดเนื้อหาให้เป็นขั้นตอนสำหรับพูดก่อน หลังจากนั้นจึงให้เขาอ่าน เช่นเดียวกับผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับกลาง (Medium) ก็ควรจัดกิจกรรมให้ฝึกพูดเรื่องนั้นๆ ก่อนจึงค่อยให้อ่านภายหลัง

6. สำหรับการสอนอ่านต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษานั้น การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติ มุ่งหาความหมายในสิ่งที่อ่านหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่นๆ ก่อนเพียงมุ่งกระบวนการเพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น

กู๊ดแมน และ ดอโรธี (Goodman & Dorothy. 1978: 164) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านดังต่อไปนี้

1. Sampling คือ การอ่านที่ผู้อ่านเลือกใช้ตัวชี้แนะจากข้อความที่เขาอ่าน และเลือกใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของตนเพื่อหาความหมายจากข้อความที่อ่าน

2. Prediction เป็นการคาดคะเนหรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างใด จะดำเนินไปในลักษณะใด

3. Confirmation เป็นการหาข้อมูลยืนยันในสิ่งที่คาดคะเนไว้นั้นว่าถูกต้องหรือไม่

4. Correction เป็นการแก้ไขหรือปรับจัดระดับความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดคะเนไว้นั้นไม่ถูกต้อง

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2528: 1 – 8) กล่าวว่า หลักการอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับกระบวนการอยู่ 2 กระบวนการคือ การติดตามว่าผู้เขียนจะพูดอะไรและคิดว่าผู้เขียนหมายถึงอะไร วิธีสอนและเทคนิคการสอนอ่านนั้นผู้สอนแต่ละคนอาจจะใช้เวลาแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของแต่ละคน และพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ด้วย ในการหาเหตุผลของข้อความที่อ่านนั้นผู้เชี่ยวชาญการอ่านได้ค้นคว้าไว้ตามกระบวนการคิด (Thinking Process) มีหลายวิธีคือ

1. Top-Level Structure Method เป็นวิธีที่เน้นหนักในการสอนให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ด้วยตนเองในการที่จะพิจารณาว่า ความคิดหรือปัญหาของข้อความนั้นเป็นไปในแนวใด เมื่อเข้าใจโครงการเขียนหรือแผนการของผู้เขียน นักเรียนก็จะพบความคิดหลักและรายละเอียดอื่นๆอีกด้วย

2. The Reader Selected Miscues Techniques ให้นักเรียนอภิปรายเพื่อที่จะเดาความหมายของคำยากที่พบในข้อความที่อ่าน หลังจากอ่านแล้ว การอภิปรายของครูจะช่วยให้เข้าใจยิ่งขึ้น และรู้ว่าตนเองมีจุดบกพร่องอะไรตรงไหน

3. The Cloze Procedure เป็นวิธีที่ให้นักเรียนอภิปรายถึงคำที่ลบออกไป

4. The ERICA Model Method เน้นให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการ 4 ขั้นตอนคือ

4.1 การเตรียมสำหรับอ่าน

4.2 การคิดในสิ่งที่อ่าน

4.3 การแยกแยะและรวบรวมข้อมูลที่ได้

4.4 การแปลความหมายหรือตีความรู้นั้น

สรุปว่า ในการอ่านนั้นมีหลายปัจจัยที่ต้องคำนึงถึง ไม่ว่าจะเป็นระดับของผู้เรียน สภาพแวดล้อม (ภูมิหลัง) การกระตุ้นหรือสร้างความสนใจโดยผ่านกิจกรรมที่จัดอย่างหลากหลาย การเอาใจใส่อย่างทั่วถึงและเพียงพอของผู้สอนและดำเนินการสอนอย่างมีระบบระเบียบแบบแผน ผู้สอนควรคำนึงถึงความน่าสนใจของสิ่งที่จะนำมาให้อ่านว่าเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากน้อยเพียงใด เป็นบทอ่านที่เอื้อให้กับผู้เรียนหรือไม่ และผู้อ่านรู้จักประสงค์ของผู้เขียนว่าต้องการสื่ออะไรออกมา อีกประการหนึ่งคือหากผู้อ่านได้ตั้งจุดหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ดีไว้แล้ว หรือ มีการใช้ความละเอียดรอบคอบในองค์ประกอบต่างๆตามขั้นตอน การอ่านนั้นย่อมมีประสิทธิภาพ

9. ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน

ดังได้กล่าวแล้วว่าการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญที่สุดในกระบวนการเรียนรู้ นอกจากจะเป็นวิธีที่ทำให้มนุษย์เกิดการเรียนรู้แล้ว ยังได้แนวคิดต่างๆจากการอ่านอีกด้วย ส่วนประโยชน์ด้านอื่นๆก็มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

คนที่อ่านหนังสือเป็นย่อมจะมีหลักการหรือแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากกว่า เหตุผลง่ายๆก็คือ สามารถอ่านข้อความต่างๆได้อย่างรวดเร็ว ดีความหรือเข้าใจสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง จดจำเรื่องราวที่อ่านมาแล้วได้ทั้งหมดหรือเกือบหมด เมื่อถึงคราวจำเป็นก็สามารถสื่อสารสิ่งเหล่านั้นให้เป็นที่เข้าใจได้ นอกจากนี้บุคคลดังกล่าวยังอาจจะเป็นเสมือนแหล่งความรู้และประสบการณ์ต่างๆที่น่าสนใจอีกด้วย ดังนั้นการอ่านที่ดีมิใช่แต่จะยังประโยชน์ให้แก่เฉพาะตัวผู้อ่านเองเท่านั้น แต่ยังให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นอีกด้วย การอ่านที่ดีเป็นของจำเป็นสำหรับความสำเร็จในชีวิต (สมุทร เข็นชวนิช. 2530: 3) และสิ่งที่จะได้หรือประโยชน์จากการอ่าน (Bush. 1970: 5 – 6) มีดังต่อไปนี้

1. ช่วยสร้างความพึงพอใจให้แก่ชีวิต
2. ช่วยในการพบปะสังสรรค์
3. พาผู้อ่านท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่างๆที่ไม่สามารถไปด้วยตนเองได้
4. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. ทำให้เกิดความสนใจใหม่ๆขึ้นมา
6. ได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน
7. ได้รู้เรื่องราวต่างๆที่ผู้เขียนได้บันทึกไว้
8. ช่วยแก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจและส่วนตัว
9. ให้ความรู้และทักษะเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน
10. พัฒนาคุณค่าทางจริยธรรมและช่วยให้เกิดความมั่นใจในตนเอง

ดังนั้นเราจะพบว่า การอ่านมีความสำคัญ และเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ทุกคน ไม่ว่าเขาเหล่านั้นจะอยู่ในแวดวงการศึกษาหรือไม่ก็ตาม เพราะได้กล่าวแล้วว่า ประโยชน์ของการอ่านนั้นครอบคลุมกว้างขวางมาก ทุกคนจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน ผู้ที่มีหน้าที่ให้ความรู้แก่เยาวชนจึงต้องไม่ควรละเว้นในการจะสอนให้นักเรียนหรือผู้เรียนได้รักการอ่าน เพราะจะทำให้เขามีความสำเร็จในการเรียน ค้นคว้าหาความรู้ และมีความสำเร็จในชีวิตในที่สุด

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

1. ความหมายของการเขียน

ในการเรียนภาษานั้น เราเรียนรู้ที่จะสื่อสารกับผู้อื่นในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะด้วยการพูด การฟังหรือการอ่านและการเขียน โดยเฉพาะการเขียน เป็นทักษะที่จำเป็น ในยามที่เราต้องการสื่อสารกับผู้อื่นในขณะที่ไม่ได้มีการเผชิญหน้ากัน ทำอย่างไรถึงจะเขียนสารของเราให้ผู้รับสารเข้าใจ เพราะการสื่อสารบางอย่าง อาจทำให้เกิดความเสียหายได้ หากการสื่อสารนั้นผิดพลาด เช่น การกรอกแบบฟอร์ม การเขียนคำสั่ง เป็นต้น

การเขียนไม่เพียงแต่เป็นทักษะหนึ่งที่เราจะนำไปบรรจุไว้ในหลักสูตรของการเรียนการสอนเท่านั้น แต่การเขียนยังช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ประการแรก เป็นการส่งเสริมในด้านการเรียนการสอนไวยากรณ์ ศัพท์ สำนวน ประการต่อมา ผู้เรียนใช้ทักษะเขียนเป็นเครื่องมือในการฝึกฝน เพื่อเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้นไปจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ ประการสุดท้าย ความพยายามในการเขียนของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนเข้าไปเกี่ยวข้องกับภาษานั้นๆ เพราะต้องใช้กระบวนการคิด ตามรูปแบบของภาษาใหม่ รวมทั้งการใช้วิธีต่างๆ เป็นส่วนประกอบในความพยายามนั้น เช่น สายตาที่จะต้องทำงานประสานกับมือที่ใช้เขียน ซึ่งยิ่งพยายามมากเท่าใด ก็จะทำให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถและความก้าวหน้าในการนำเสนอความคิดโดยผ่านทักษะเขียนมากขึ้นเท่านั้น (Raimes. 1983: 3)

สัททรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 108) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการคิดเป็นอย่างยิ่ง เพราะก่อนที่จะเขียน ผู้เขียนจะต้องคิดก่อนเสมอว่า ตนจะเขียนอะไร เขียนให้ใครอ่าน และมีจุดมุ่งหมายในการเขียนอย่างไร โดยพยายามสื่อสารทางความคิดกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะต้องรวบรวมข้อมูล เลือกสรรสิ่งที่ตนต้องการถ่ายทอดความคิด นำมาลำดับความด้วยการเรียบเรียงออกมาเป็นตัวอักษร ตั้งแต่ระดับประโยค จนถึงระดับข้อความ หรือ สูงกว่าข้อความ โดยใช้ความรู้ทางด้านกลไกของการเขียน เป็นต้นว่า การเขียนลายมือ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนวากยสัมพันธ์ เป็นต้น

ไวท์ (White. 1980: 16) กล่าวว่า การเขียนครอบคลุมมากกว่าการสร้างประโยค ความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสารคือ ความสามารถในการเขียนลำดับประโยคที่เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และสมเหตุสมผล และเขียนได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ ตลอดจนผู้อ่าน เพื่อสื่อสารสิ่งที่ต้องการได้ การเขียนจะต้องชัดเจนไม่คลุมเครือ กล่าวคือ การเขียนจะต้องประกอบด้วย ความถูกต้องของภาษา (Correctness of Form) ความเหมาะสมของภาษา (Appropriateness of Style) และเอกภาพของหัวเรื่อง (Unit of Theme and Topic)

อาราพอฟ (Arapoff. 1967: 33 – 39) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิดที่นอกจากจะเป็นระบบสัญลักษณ์แทนคำพูดแล้วยังรวมไปถึงการถ่ายทอดข้อเท็จจริงและความคิดต่างๆ ของผู้เขียนออกมาในรูปประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และสื่อความหมายได้อย่างดี การเขียนจึงควรเริ่มจากระดับที่ง่ายไปสู่ระดับที่ยุ้งยากซับซ้อนขึ้น

โอลิวา (Oliva. 1969: 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นภาษาของผู้พูดในการที่จะสื่อความคิดของเขาไปสู่คนอื่น ซึ่งพูดภาษาเดียวกัน ในการสื่อความหมายนี้ จะขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียน

แฟร์แบนและวินช์ (Fairbairn & Winch. 1993: 11 – 14) กล่าวว่า การเขียนเป็นหนึ่งในหลายรูปแบบของการสื่อสาร ในความหลากหลายของการเขียนนั้น ผู้เขียนต้องการสื่อสารกับคนอื่นมากกว่ากับตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการเขียนเพื่อบรรยาย บันทึก เขียนเพื่อนำเสนอความจริง เขียนเพื่อโต้แย้งหาข้อสรุป หรือแม้แต่เขียนเพื่อแสดงความ รู้สึก ทั้งหมดทั้งมวล ล้วนแล้วแต่มีเป้าหมายเพื่อต้องการสื่อสารทั้งสิ้น

กล่าวโดยสรุป การเขียนคือ การเสนอความคิดที่ได้มาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ การฝึกฝนและความรู้สึกของผู้เขียน(ผู้ส่งสาร)ที่เลือกสรรแล้ว ก่อนที่จะถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน โดยผ่านการเรียบเรียงผ่านตัวอักษร โดยข้อวัวยะต่างๆเป็นส่วนประกอบในการเขียน เช่น การเขียนลายมือ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ การลำดับประโยคที่เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้อง สมเหตุสมผล หรือข้อเท็จจริงต่างๆ แทนคำพูดหรือความคิด และมีการลำดับความอย่างเหมาะสม(สาร) ผ่านไปยังผู้อ่าน(ผู้รับสาร) โดยมีเป้าหมายว่า ให้ผู้อ่านมีความเข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

2. ความสามารถในการเขียน

ลาโด (Lado. 1961 : 248) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนคือ ความสามารถในการใช้อักษร อย่างมีความหมาย สามารถเรียบเรียงถ้อยคำจากลักษณะโครงสร้างทางภาษาที่ใช้เป็นรูปแบบ ของการเขียนให้ตรงกับจุดประสงค์ในการเขียน ตลอดจนการใช้สำนวนอย่างถูกต้อง

คราเชน (Krashen. 1984: 20 - 23) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนมีพัฒนาการ เช่นเดียวกันกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยมีการรับรู้ปัจจัยต่างๆอย่างเพียงพอจนเกิดความเข้าใจ อาจนำไปสู่ความสามารถทางการเขียน คือผล (Production) หรือสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการฟังการอ่าน ก่อให้เกิดความสามารถในการพูดและการเขียน

แพตตี (Patty. 1985: 182) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนคือ การแสดงออกถึงความคิดหรือจินตนาการที่ต้องการเชื่อมโยง จัดวาง พัฒนารายละเอียดต่างๆ การเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยค เป็นข้อความ ตลอดจนเป็นเรื่องราว

จะเห็นได้ว่า ความสามารถในการเขียนนั้น เป็นการแสดงออกถึงประสิทธิภาพในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้สำนวน การมีความรู้ด้านไวยากรณ์ หรือ รู้เรื่องเครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ ความสามารถในการเรียบเรียงถ้อยความที่มาจากความคิดจินตนาการ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจในเจตนาของการสื่อความโดยการเขียน นั้นเอง

3. องค์ประกอบของการเขียน

แม้จะมีการวิเคราะห์กระบวนการเขียนในหลากหลายวิธี แต่ แฮริส (Harris. 1969: 68 – 69) กล่าวว่า การเขียนคือความสามารถในการบูรณาการองค์ประกอบต่างๆที่เกี่ยวกับการเขียนต่อไปนี้เข้าด้วยกัน

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ แก่นหรือสาระของงานเขียนที่แสดงออกทางความคิด
2. รูปแบบ (Form) ได้แก่ การจัดรูปแบบของเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ โครงสร้างของไวยากรณ์ที่นำมาใช้
4. สลีลา (Style) ได้แก่ สลีลาในการเขียน การเลือกใช้สำนวนอย่างมีเป้าหมาย เพื่อให้เกิดอรรถรสทางภาษา

5. กลไก (Mechanics) ได้แก่ องค์ประกอบด้านอื่นๆ เช่น บทสรุป เครื่องหมายวรรคตอน ฯลฯ ที่จะนำมาใช้ในการเขียน

ฮีตัน (Heaton. 1988: 135) ได้ทำการวิเคราะห์และจัดองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการเขียนไว้ดังนี้

Language use :	ความสามารถในการเขียนได้ถูกต้อง รูปแบบประโยคเหมาะสม
Mechanical skills :	ความสามารถในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้อักษรตัวพิมพ์หรือตัวเขียนใหญ่ และการสะกดคำ

Treatment of content : ความสามารถในการพัฒนาความคิดและคิดอย่างสร้างสรรค์ และการกำจัดสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องออกไปได้

Stylistic skills : ความสามารถในการเลือกใช้ประโยคและใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม

Judgement skills : ความสามารถในการที่จะเขียนได้ความความคิดและลำดับ ความคิดนั้นๆอย่างสมเหตุสมผล และตรงวัตถุประสงค์

องค์ประกอบการเขียนนั้น สิ่งที่จะขาดไม่ได้คือ เนื้อหา ผู้เขียนต้องทราบว่าจะเขียนอะไร โดยรูปแบบใด เพราะการเขียนด้วยเรื่องราวที่แตกต่างกัน ย่อมมีรูปแบบและลีลาในการเขียนไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักของกฎไวยากรณ์ต่างๆด้วย อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงการเลือกใช้รูปประโยคที่เหมาะสม จึงจะสื่อความหมายตามที่ตนเองต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. กลวิธีในการสอนเขียน

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531: 94) กล่าวว่า แนวความคิดเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเตรียมการเขียน การแสวงหาแนวความคิดจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้สอนต้องพยายามหาแนวทางที่เหมาะสม กระตุ้นให้ผู้เรียนได้แนวทางเกี่ยวกับความคิดในการเขียนด้วยการเลือกคำศัพท์และโครงสร้างของภาษาที่เหมาะสม อาจปรับหรือกระทำได้ภายหลัง แนวทางที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแนวความคิด อาจกระทำดังต่อไปนี้

1. การระดมพลังสมอง (Brainstorming) ผู้สอนอาจจัดผู้เรียน เรียนเป็นกลุ่มและมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้สอนตั้งประเด็น หรือเรื่องไว้ให้ การใช้ภาษาอาจมีข้อบกพร่อง แต่ผู้สอนไม่ควรถือเป็นเรื่องสำคัญมากในขั้นนี้ เมื่อสิ้นสุดการแสดงความคิดเห็นแล้ว ผู้สอนอาจกำหนดให้ผู้เรียนจดบันทึกทั้งหมดเอาไว้ เพื่อนำไปใช้ในการเขียนของตนต่อไป

2. การอภิปรายร่วมกัน (Guided discussion) กิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นนี้ จะแตกต่างจากกิจกรรมในข้อ 1 ในกรณีที่ผู้เรียนจะไม่เพียงบันทึกข้อคิดเห็นทุกอย่างของสมาชิกในกลุ่มไว้ เช่นในข้อ 1 แต่จะพูดถกเถียงกันถึงความเหมาะสมของเรื่อง ความคิดที่ได้จะเป็นข้อยุติของกลุ่มในการอภิปราย อาจมีการแยกประเด็นในการอภิปรายออกในแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 1 ประเด็น แล้วให้แต่ละกลุ่มนำเสนอรายงานความคิดเห็นนั้นๆต่อเพื่อนในชั้น เพื่อรวบรวมความคิดและนำไปใช้ในการเขียนต่อไป

3. การสัมภาษณ์ (Interviews) การสัมภาษณ์สิ่งที่ผู้เรียนหรือนักเรียนต้องการจะรู้ จะเป็นวิธีที่ง่ายสำหรับการหาแนวคิดหรือความรู้ที่จะนำมาเขียนได้ ดังนั้นอาจให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสัมภาษณ์ผู้รู้ เกี่ยวกับเรื่องที่ตนสนใจจะเขียนเช่น ผู้สอนวิชาต่างๆในโรงเรียน ผู้ปกครองหรือบุคคลภายนอกโดยทั่วไป เป็นต้น

4. การแสดงละครล้อเลียนสั้นๆ (Skits) ผู้สอนอาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงท่าทางประกอบเกี่ยวกับเรื่องราวบางอย่าง ซึ่งผู้สอนอาจเป็นผู้กำหนดบทบาทให้ผู้เรียนได้ ผู้แสดงจะต้องทำความเข้าใจกับบทบาทของตน เมื่อแสดงให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ดู ผู้เรียนเหล่านั้นจะสังเกตบท

บาทของเพื่อน และนำมาเขียนบรรยายเป็นภาษาของตนเองได้

5. การอ่านเพื่อหาแนวคิด (Reading for ideas) การอ่านสิ่งที่ผู้เรียนสนใจจะช่วยให้การหาแนวคิดในการเขียนดีขึ้น และตรงกับความต้องการได้นับเป็นการกระตุ้นและให้แรงจูงใจผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมในการค้นคว้าหาสิ่งที่เขียน เพื่อให้การสื่อสารข้อมูลเป็นไปอย่างถูกต้องด้วย

ไรม์ส์ (Raimes. 1983: 101 – 109) ได้เสนอแนะวิธีสอนเขียนว่า ผู้สอนหรือครูเริ่มด้วยการให้แนวคิดที่จะใช้เขียนแก่ผู้เรียน แต่ไม่ควรบอกเนื้อหาที่ใช้เขียนทั้งหมด อาจจะให้เพียงประโยคเดียวเพื่อเป็นแนวทาง โดยอาจจะให้เป็นประโยคนำหรือประโยคสรุปก็ได้ พยายามกระตุ้นให้นักเรียนสร้างรูปแบบของโครงสร้างประโยค หรือผู้สอนอาจจะวางกรอบหรือรูปแบบแล้วเว้นให้นักเรียนเติม เปิดโอกาสให้นักเรียนถกปัญหากัน กระตุ้นให้นักเรียนได้บันทึกข้อความแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน วางยุทธศาสตร์ร่วมกันก่อนที่จะเริ่มงานเขียนอย่างจริงจัง ทั้งหมดนี้สามารถลำดับความได้อีกครั้งดังนี้

1. อภิปรายโครงเรื่อง รูปศัพท์ สำนวนร่วมกัน
2. กระตุ้นให้นักเรียนเขียนโครงร่างเนื้อหาอย่างหลวมๆ
3. กระตุ้นให้นักเรียนเลือกใช้ประสบการณ์เดิมหรือสิ่งที่ได้จากการสังเกตในงานเขียน
4. ใช้โครงร่างที่ได้มุ่งไปสู่งานเขียน
5. ตัวอย่างการให้ประโยคนำ เช่น My sister bought a lottery ticket. หรือประโยคสรุป เช่น If she had not lost her handbag, she ...

6. การวางกรอบหรือรูปแบบ หรือเว้นให้นักเรียนเติม เช่น First, ____, but ... ประโยคต่อมาอาจให้ว่า Second, ____ while... เป็นต้น

7. ภาพรวมทั้งหมดที่สร้างไว้ จะกลายเป็นเครื่องมือในการนำผู้เรียนเขียนเนื้อหาได้อย่างสมบูรณ์แบบในที่สุด

5. ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียน

ทักษะในการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่ง (ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ. 2522: 157) เหตุผลที่ผู้เขียนต้องใช้ทักษะนี้เพื่อ

1. ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นโดยตัวอักษร
2. จัดบันทึกสิ่งต่างๆ ที่เรียนมาหรือทราบมา
3. ถ่ายทอดความรู้สึกของตนให้ผู้อื่นโดยการเขียน เช่น เขียนคำตอบเป็นประโยคเป็นคำ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบความรู้ของผู้อื่น

การที่นักเรียนได้ใช้ความสามารถหลายๆด้าน เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมายและลีลาในการเขียน เป็นทักษะในการแสดงออก (Production) ดังนั้นในการฝึกทักษะในการเขียน ผู้เขียนต้องฝึกอย่างเป็นระบบโดยผ่านขั้นตอนการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ขั้นตอน (Rivers. 1978: 245 – 255) คือ

1. การคัดลอก (Copying) เป็นการทบทวนถึงสิ่งที่เรียนไปแล้ว และยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์

2. การหัดเขียน (Reproduction) นักเรียนจะหัดเขียนโดยตนเองมากขึ้นจากการเขียนสิ่งที่เขาจำได้ จากเรื่องที่อ่าน เขียนตามคำบอก เขียนเรื่องราวจากภาพ นักเรียนจะทำประโยคที่เคยคัดลอกมาใช้ด้วยก็ได้

3. การผสมผสานสิ่งที่เรียนมาแล้ว (Recombination) การเขียนในระดับนี้ ผู้เขียนฝึกจากสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วทั้งจากการฟังและการอ่าน แต่จะยุ่งยากซับซ้อนขึ้นในการใช้รูปแบบต่างๆ ของโครงสร้าง ตลอดจนการรู้จักใช้ตารางเทียบแทนและการเปลี่ยนรูปประโยค เป็นต้น

4. การเขียนที่ให้คำแนะนำ (Guided writing) นักเรียนมีอิสระในการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์และต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียนด้วยในขั้นนี้ นักเรียนควรจะสามารถย่อความได้ แต่ครูยังต้องควบคุม

5. การเขียนเรียงความ (Composition) นักเรียนมีอิสระมากขึ้นในการเขียน รู้จักการทำโครงเรื่องเอง และเขียนเรื่องราวได้เอง ครูทำหน้าที่ตรวจและแก้ไข

ลาโด (Lado. 1964: 143 – 148) ได้แบ่งการเขียนภาษาต่างประเทศออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมตัวก่อนการเขียน (Pre-writing) เป็นขั้นเขียนสัญลักษณ์ต่างๆ แทนคำพูด ฝึกการคัดเลือกสัญลักษณ์และตัวอักษรแบบต่างๆ ซึ่งให้ถึงความสัมพันธ์ของตัวอักษร กับระบบเสียงรวมทั้งลีลาในการเขียนและความแตกต่างของสัญลักษณ์แต่ละตัว

2. การคัดลอกข้อความจากบทอ่าน (Copying reading texts) ให้เด็กฝึกเขียนตามแบบที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นข้อความยาวๆ ตามที่ผู้เขียนได้อ่านไปแล้ว

3. การถ่ายทอดสิ่งที่พบเห็นเป็นตัวอักษร (Transcribing) ฝึกเขียนตามคำบอก โดยครูบอกคำที่ผู้เขียนเคยรู้จักให้ผู้เรียนเขียนตาม นอกจากนี้ยังฝึกให้ผู้เขียน รู้จักถ่ายทอดคำพูดหรือแต่งประโยคด้วยตนเอง และเขียนประโยคดังกล่าวโดยไม่มีแบบอย่างให้ดู

4. การเขียนความเรียง (Composition) เป็นการเขียนรายงานแสดงความคิดเห็นหรือข้อมูลต่างๆ ในรูปแบบที่ถูกต้องตามแบบแผนและโอกาส เช่น การเขียนจดหมายถึงเพื่อน การเขียนข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงทางธุรกิจ ซึ่งครูจะต้องเน้นความสำคัญของส่วนต่างๆ เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ทักษะนี้ในการสื่อสาร เช่น หัวเรื่อง (Topics) ความชัดเจนของแนวคิดและวัตถุประสงค์ (Point of View & Focus) ลีลาภาษา (Style) ตลอดจนความแจ่มชัดและความมีประสิทธิภาพของความเรียง (Clarity & Effectiveness)

5. การเขียนวรรณคดี (Literature) เป็นการเขียนขั้นสูงสุดซึ่งผู้ที่จะสามารถเขียนในขั้นนี้ได้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม โครงสร้างทางภาษามีพรสวรรค์ และมีศิลปะในการเขียนเป็นอย่างดี

ในกลวิธีการสอนเขียนนั้น ต้องเริ่มจากการระดมสมอง มีการพูดคุย อภิปรายก่อนลงมือเขียน อาจจะมีการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวคิดในการเขียน หรือกระตุ้นให้เกิดความอยากเขียนโดยใช้บทบาทสมมติ และอาจจะหาข้อมูลโดยการอ่าน โดยเริ่มจากสิ่งที่ยากก่อนไปสู่สิ่งที่ง่ายขึ้น ชับซ้อนขึ้น โดยเริ่มจากสิ่งที่เรียนไปแล้ว ซึ่งเป็นการเขียนตามแบบจนกระทั่งพัฒนามาถึงการเขียนขั้นสูง คือ การเขียนแสดงความคิดเห็นหรือการเขียนโดยอิสระ

จอห์นสัน (Johnson. 1981 : 93 – 106) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเขียนควรมีลักษณะ 3 ประการดังนี้ คือ

1. การเติมข้อมูลให้สมบูรณ์ และแบ่งความหมายออกเป็นส่วนๆ ประโยชน์คือ การทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันในชั้นเรียน และสามารถประเมินผลได้จากเพื่อนร่วมชั้น โดยดูจากการอ่านข้อความแล้วเข้าใจหรือไม่ ถ้าการอ่านเข้าใจแสดงว่าทักษะการเขียน ย่อมบรรลุผลตามไปด้วย เพราะทักษะเขียนเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยทักษะอ่านที่มีประสิทธิภาพเสียก่อน

2. ลักษณะกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องกัน หมายถึง การบูรณาการทักษะต่างๆ เข้าด้วยกันสำหรับการสื่อสาร กิจกรรมแต่ละกิจกรรมในแต่ละทักษะจะส่งผลถึงกิจกรรมต่อมาในทักษะต่อมาด้วย ซึ่งจอห์นสันได้อธิบายไว้ดังนี้คือ

2.1 กิจกรรมที่ให้ทำไม่ควรเป็นอิสระและเสร็จสมบูรณ์ได้ต้องขึ้นอยู่กับกิจกรรม อื่นด้วย เช่น การสอนฟัง-พูด ผู้สอนจะต้องฝึกเกี่ยวกับการฟังให้เข้าใจ การตอบตลอดจนการถามคำถาม เป็นต้น

2.2 การเขียนเรียงความอิสระ ควรจัดกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องกันหลายๆ อย่าง ผู้สอนอาจช่วยให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการได้ โดยการให้ทำกิจกรรมหลายๆ อย่างประกอบกัน เช่น เขียนบทสนทนา แสดงบทบาทสมมติ อภิปราย ฯลฯ จนกระทั่งนำไปสู่การเขียนเป็นกิจกรรมสุดท้าย

3. การเขียนข้อความเป็นตอนๆ สิ่งสำคัญในการเขียนลักษณะนี้ คือ การผูกประโยคเข้าด้วยกันให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Cohesion) และมีความสอดคล้องตามความหมาย (Coherence) การสอนอ่านและเขียนนั้นมีความสัมพันธ์กันมาก ฉะนั้นควรฝึกดังนี้

3.1 นำเรื่องมาให้ให้นักเรียนอ่าน ให้ดูเฉพาะข้อความตอนต้น และปิดส่วนอื่นๆ ไว้ แล้วให้นักเรียนทายว่าเนื้อเรื่องต่อไปจะเป็นอย่างไร แล้วจึงให้ดูเพื่อเปรียบเทียบว่า ความคิดของแต่ละคนสอดคล้องกับเนื้อเรื่องอย่างไร

3.2 ให้ผู้เรียนเขียนตามคำบอกทีละประโยค หลังจากผู้สอนอ่านแต่ละประโยคผู้เขียนต้องบอกว่า ประโยคต่อไปจะเป็นอย่างไร จึงให้เขียนตามคำบอกต่อไป

3.3 ผู้สอนอาจให้ข้อความทีละคำ กลุ่มคำ หรือประโยค แล้วให้ผู้เรียนเติมข้อความให้สมบูรณ์ แล้วจึงเฉลยข้อความที่ถูกต้องทั้งหมด

3.4 ผู้สอนให้ประโยคที่ต่อจากประโยคอื่นมา แล้วให้ผู้เรียนเขียนประโยคที่มาก่อนหน้านี้

3.5 ผู้สอนให้เนื้อเรื่องเป็นแบบอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเขียนเลียนแบบโดยใช้ข้อมูลที่ให้มา เช่น แผนที่ โฉมดิน แผนภาพ ฯลฯ

3.6 ผู้สอนให้เนื้อเรื่องมา แล้วให้ผู้เรียนจัดวิธี จัดลำดับข้อความเป็นแบบอื่น

3.7 ผู้สอนให้ผู้เรียนเปลี่ยนจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียน เพื่อฝึกเรียงความ สัมพันธ์ ระหว่างประโยค ตามความหมาย ข้อความที่พูดอาจนำมาจาก การกระจายเสียงทางวิทยุหรือข้อความจากหนังสือพิมพ์ก็ได้

3.8 ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนเนื้อเรื่อง โดยเขียนให้แตกต่างไปจากเรื่องที่อ่าน เช่น เปลี่ยนจากคำแนะนำไปเป็นการบรรยาย เป็นต้น

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520 : 122 – 126) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนเขียนไว้ดังนี้

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้ว โดยฝึกจากสิ่งที่เรียนไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความแม่นยำในด้านต่อไปนี้

1.1 ด้านไวยากรณ์ให้เขียนตามแบบฝึกหัด ที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว เช่นฝึกจากตารางเทียบแทนการเปลี่ยนรูปประโยค การใช้สถานการณ์แบบฝึกหัดในรูปบทสนทนา

1.2 ด้านคำศัพท์ ให้ทำแบบฝึกหัดตามคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ด้วยวิธีหาคำที่มีความหมายตรงกันหรือตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ ถอดความและวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

1.3 แบบฝึกหัดตามบทอ่านที่ทำไปแล้วในเรื่อง ให้เขียนตอบอย่างสั้นๆหรือเขียนสรุปเรื่อง หรือให้เขียนเรื่องใหม่แต่เขียนแบบบทอ่าน หรืออาจใช้วิธีเติมคำในช่องว่างให้ได้ความตามเรื่องที่ตนอ่านไปแล้ว

2. เขียนบทสนทนา

2.1 ตอบบทสนทนา เขียนเติมขยายบทสนทนา

2.2 แปลงเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า

2.3 เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้ หรือเขียนบทสนทนาใหม่ โดยใช้การถอดความ

3. เขียนบรรยายภาพหรือสิ่งของ ซึ่งอาจให้เขียนในลักษณะที่มีการชี้แนะ

4. การเขียนเรียงความ

5. การเขียนตามคำบอก

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเขียนนั้น เริ่มต้นจากขั้นตอนที่ง่าย โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันจากประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละคน โดยใช้กิจกรรมหลากหลายเข้าช่วย และกิจกรรมแต่ละกิจกรรมต้องมีความสอดคล้องและต่อเนื่องกัน หลังจากนั้นค่อยๆเริ่มสอดแทรกรูปแบบการเขียนใหม่ๆ เช่นการเขียนข้อความเป็นตอนๆ หรือเขียนตอบบทสนทนา หรือให้นักเรียนเดาเหตุการณ์ที่พูดถึงว่าต่อไปจะเป็นอย่างไร กระตุ้นให้เกิดจินตนาการแล้วพูดออกมา หลัง

จากนั้นให้ถ่ายทอดเป็นภาษาเขียน โดยยึดหลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง แล้วค่อยๆพัฒนาเป็นการเขียนในระดับสูงต่อไป

การทดสอบความสามารถในการเขียน

ลาโด (Lado. 1964 : 249-255) ได้กล่าวถึงวิธีการทดสอบความสามารถทางการเขียนไว้อย่างเป็นขั้นตอนและหลากหลายวิธีการ ดังต่อไปนี้

1. ใช้ข้อทดสอบแบบปรนัย การตั้งโจทย์ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าต้องการทดสอบทางด้านใด เช่น การ สะกดคำศัพท์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ทดสอบไวยากรณ์

2. ใช้ข้อทดสอบแบบอัตนัย ที่นิยมใช้คือการให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพ หรือให้เขียนบรรยายตามหัวข้อที่กำหนด เพื่อดูความสามารถในการเชื่อมโยง ดูหน่วยความคิด ในการเขียนออกมาเป็นเรื่องราว ผู้สอนต้องกำหนดว่ามีเกณฑ์การให้คะแนนอย่างไร เช่น ดูความคิดสร้างสรรค์ ดูความสลับซับซ้อน การเลือกใช้คำศัพท์เป็นต้น

3. ใช้ข้อทดสอบแบบให้เติมข้อความให้สมบูรณ์ ซึ่งวัดได้ทุกอย่าง ตั้งแต่ เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำศัพท์ หรือไวยากรณ์

ลาโด ยังกล่าวอีกว่า ข้อควรคำนึงคือในการทำแบบทดสอบคือ ความกำกวม (Ambiguity) ถ้าเป็นแบบทดสอบแบบให้เลือกตอบ (Multiple-choice) ก็จะมีปัญหาน้อย แต่ข้อทดสอบแบบอัตนัย การออกคำสั่ง การกำหนดเนื้อหาต้องชัดเจน และอีกประการคือ คำนึงถึงความยากง่ายในการตรวจด้วย เพราะอาจจะทำให้เป็นภาระงานที่หนักได้ ที่สำคัญ ครูไม่ควรตั้งเป้าหมายว่างานเขียนของนักเรียนต้องเป็นงานที่สมบูรณ์แบบ เพราะในการเขียนเริ่มแรกของนักเรียนนั้นย่อมมีข้อบกพร่องเป็นเรื่องปกติ แต่ครูควรจะดูภาพรวมในการเรียบเรียง ดูภาษาที่ใช้ว่า สละสลวย เขียนได้ตรงประเด็นหรือไม่ มากกว่า

จอห์น (ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. 2534 : 38 ;อ้างอิงจาก John. 1983 : 38) กล่าวว่า

1. ความสมบูรณ์ด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) เช่น ระบบคำ (Morphology) การใช้โครงสร้าง (Syntax) ระบบเสียง (Phonology) และความหมายอ้างอิง(Referential Meaning)

2. ความสมบูรณ์ด้านวัฒนธรรมและสังคม (Sociocultural Competence) เช่น กฎเกณฑ์การใช้ภาษา จุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาในการสื่อสารของผู้เขียน และหน้าที่ในการสื่อสาร

3. ความสมบูรณ์ภาษาระดับข้อความต่อเนื่อง (Discourse Competence) กฎเกณฑ์ของข้อความต่อเนื่อง (Rule of Discourse) เช่น ระบบเชื่อมประโยค (Cohesion System) และ ลักษณะความสัมพันธ์ของข้อความต่อเนื่อง (Coherence Feature)

เพอร์คินส์ และ คอนเนเคอร์ (สุมิตรา ปาทาน. 2529: 19: อ้างอิงจาก Perkins & Konneker. 1982: 51) กล่าวว่า

1. ความสอดคล้อง (Relevance) หมายถึง ความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนของข้อมูลต่างๆ ได้รับการรวบรวมเป็นหน่วยเดียวกัน

2. ความสละสลวย (Fluency) หมายถึง ความน่าอ่านและมีการเรียบเรียงเนื้อหาปะติดปะต่อกันอย่างมีเหตุผล

3. คำศัพท์ (Vocabulary) หมายถึง ระดับคำที่ใช้ ความหลากหลายของคำ ความเหมาะสมของการใช้สำเนา และใช้คำ

4. ไวยากรณ์ (Grammar) หมายถึง การใช้เครื่องหมายสัมพันธ์ความโครงสร้างประโยคและขอบเขตของประโยค

5. ตัวสะกดและเครื่องหมายวรรคตอน (Mechanics) หมายถึง กลไกในการเขียน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 220) ได้ให้แนวทางในการทดสอบความสามารถในการเขียนซึ่งอาจทำได้โดยใช้เทคนิควิธีต่างๆ ดังนี้

1. เขียนชีวประวัติส่วนตัว เขียนรายงาน เขียนบันทึกข้อความ เขียนในระดับอนุเจต เขียนย่อความ เขียนเรียงความ

2. เขียนจากจินตนาการ เขียนสร้างสรรค์ เขียนบทละคร เขียนบทความ เขียนบรรยาย คน สัตว์ สิ่งของ ภาพ ตาราง แผนภูมิ กระบวนการ วิธีการ เขียนอธิบาย แผนภูมิ แผนภาพ กราฟ ตารางแผนที่ ทฤษฎี

3. เขียนตามคำบอก เขียนตอบคำถาม เขียนเติมความ เขียนกรอกแบบฟอร์ม โคลง เขียนบันทึกประจำวัน แปล

4. เขียนจดหมาย เขียนประกาศ ข่าว โฆษณา เขียนเปลี่ยนแปลงรูปประโยค เขียนขยายความจากประโยคเดิม เขียนเรียบเรียงใหม่ให้ได้ใจความเดิม เขียนคำสั่ง เขียนวิจารณ์จากที่อ่านหรือวิพากษ์ เขียนโต้แย้งหรือชักจูงใจ

ในการตรวจงานเขียนแต่ละประเภท ผู้สอนต้องเลือกวิธีการตรวจโดยใช้เกณฑ์ที่เหมาะสมกับการสอนเขียน ซึ่งมีเกณฑ์การตรวจแตกต่างกันตามประเภทงานเขียน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531: 121 –122) ได้นำเสนอวิธีการให้คะแนนดังต่อไปนี้

1. วิธีให้คะแนนตามคำที่ถูกต้องกับต้นฉบับ หรือให้คะแนนตายตัว เช่น "As a matter of fact, his started before he even left home. คำที่ถูกต้องตามต้นฉบับคือ "problems" บางครั้งผู้สอบอาจตอบคำที่มีความหมายได้ดี และเหมาะสมเช่น difficulties, troubles, worries ฯลฯ คำเหล่านี้จะถือว่าผิดก็ไม่สมควรนัก ผู้สอนจึงควรพิจารณาว่า คำใดที่อาจเป็นคำตอบที่ถูกต้องเสียก่อนในการทำเฉลย และอนุโลมให้คะแนนได้ตามคำต่างๆ ที่คาดคะเนไว้ในเฉลย

2. วิธีให้คะแนนแบบอนุโลมคำตอบ วิธีการให้คะแนนแบบอนุโลมคำตอบ จะพิจารณาความเหมาะสมของคำกับบริบทเป็นสำคัญ ซึ่งบางครั้งอาจขึ้นอยู่กับการตัดสินใจและตีความของผู้ตรวจ นอกจากนี้ยังได้พิจารณาความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องด้วยข้อทดสอบเชิงปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเขียน

การทดสอบการเขียนในปัจจุบันไม่มีกระบวนการที่น่าเชื่อถือในการวัดและประเมินผล นัก การเขียนจะต้องสามารถประเมินได้จากการที่ผู้เขียนมีความประสงค์จะสื่อสารเป็นตัวอักษรให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ความสมบูรณ์ของการเขียน จะมีส่วนสำคัญอยู่ 2 ส่วนคือ การเขียนในแต่ละประโยคจะต้องมีการเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน และต้องสามารถให้ข้อมูลเป็นลำดับต่อเนื่องกัน การทดสอบการเขียนที่สามารถวัดผลความสามารถในการเขียนของผู้สอบได้ดี คือ การเขียนความเรียง แต่จุดอ่อนของแบบทดสอบชนิดนี้ คือ การตรวจและให้คะแนน จอห์น ออเลอร์ (Oller, 1979 384 – 390) จึงได้เสนอวิธีการตรวจและให้คะแนน โดยใช้สูตรดังนี้ คือ

$$\text{คะแนน} = \frac{\text{จำนวนคำที่นักเรียนทำได้ถูกต้อง} - \text{จำนวนคำที่ผิด}}{\text{จำนวนคำที่เขียนใหม่}}$$

ตัวอย่าง

Protocol

I have a car. I go to stret and another car he's titesh me. I call to the Police man he's cam in. He's gav to the another tieet becuas titesh me.

$$\text{คำที่เขียนถูก} = 12 \quad \text{คำที่เขียนผิด} = 21$$

Rewrite

I have a car. I was backing into the street and another car hit me. I called the police. They came. They gave a ticket to the other man because he hit me.

$$\text{คำที่ถูกต้องทั้งหมด} = 33 \text{ (จากการเขียนใหม่ให้ถูกต้อง)}$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{12 - 21}{33} = -.27$$

33

คะแนนที่ได้แสดงว่า เป็นคะแนนที่ต่ำ มีค่าติดลบ คะแนนในระดับสูง จะอยู่ในระดับ .70 คะแนนในระดับปานกลางจะอยู่ในระดับ .30 เป็นต้น

การตรวจให้คะแนนที่จะมีค่าความเชื่อมั่นได้ ควรใช้ผู้ตรวจอย่างน้อย 2 คน โดยอาจจะตั้งเกณฑ์การให้คะแนนให้ตรงกัน ถ้าค่าคะแนนที่ให้ระหว่างผู้ตรวจหลายคนไม่สอดคล้องกัน จะหาค่าเฉลี่ยโดยการคำนวณหาความเชื่อมั่น ของคะแนนด้วยสูตรการหาค่าสหสัมพันธ์ Pearson Moment Product Correlation Coefficient เข้าช่วยด้วยก็ได้

กล่าวโดยสรุปคือ ในการทดสอบความสามารถทางการเขียน จะมุ่งเน้นเรื่อง คำศัพท์ โดยดูความถูกต้อง ความเหมาะสม ความหลากหลาย การสะกด มุ่งเน้นในเรื่องความสอดคล้อง การปะติดปะต่อ ความสละสลวยของการเชื่อมโยง และสุดท้าย มุ่งเน้นในเรื่องความถูกต้องของ

ไวยากรณ์ สิ่งสำคัญในการทดสอบคือ ดูความเหมาะสมของแบบทดสอบ เช่น แบบปรนัยวัดเรื่องอะไร แบบอัตนัยวัดเรื่องอะไร ควรแยกแยะให้เหมาะสม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านการเขียน

ในการเรียนการสอนภาษาใดๆก็ตาม หากจะให้ได้ประสิทธิผล การเรียนการสอนนั้นย่อมจะต้องเกี่ยวข้องกับทักษะทั้งสี่ด้าน และแบ่งได้เป็นสองกลุ่มย่อย คือ ฟังและพูด อ่านและเขียน แต่หากเป็นการสื่อสารให้สัมฤทธิ์ผลอาจจะใช้เพียงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งคือแค่สองทักษะ ฟังกับพูด หรือ อ่านกับเขียน จะเห็นได้ว่า การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน และมักจะดำเนินไปคู่กันทั้งในการสื่อสารและในการเรียนการสอน แม้ว่าจะเกิดขึ้นไม่พร้อมกัน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 85) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการพัฒนาภาษา และเป็นทักษะที่ช่วยให้การเขียนเกิดขึ้นตามมาได้ภายหลัง ดังนั้นจึงควรพัฒนาการอ่านก่อนการเขียน และควรทำอย่างต่อเนื่อง

โมเยิล (Moyle. 1982 : 21) ได้ให้ความหมายของการอ่านและการเขียนว่า การอ่านและการเขียนเป็นรูปแบบของการสื่อสารที่เราใช้ภาษาสร้างความเข้าใจในภาวะการณ์ต่างๆ ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นศิลปะของการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังถือว่าเป็นกระบวนการทางความคิดอีกด้วย การอ่านและการเขียนมีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างแยกออกจากกันไม่ได้ การอ่านคือ การเปลี่ยนภาษาเขียนให้เป็นภาษาพูด(อ่าน) โดยเปล่งเสียงออกมา หรือถ้าเป็นการอ่านในใจ ก็โดยการผ่านกระบวนการมองเห็น (Image of speech sounds) โดยอ่านจากซ้ายไปขวา หรือ จากบนลงล่าง (ภาษาอังกฤษ) เพื่อทำความเข้าใจ ส่วนการเขียนคือ การเปลี่ยนภาษาพูดให้เป็นภาษาเขียน โดยให้ปรากฏอยู่ในรูปของอักขระหรือตัวอักษร ต้องทำความเข้าใจได้ด้วยการอ่านเท่านั้น

วิดโดสัน (Widdowson. 1979: 145 – 146) กล่าวว่า การสอนอ่านนั้น ควรมีทักษะอื่นรวมเข้าด้วยกันกับการอ่าน เช่น รวมเอาทักษะการเขียนเข้ากับการอ่านเท่ากับว่า นอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ในเวลาเดียวกัน ผู้เรียนจะได้รับการฝึกการเขียนพัฒนาการเขียนไปด้วย

1. งานวิจัยในประเทศ

เกษม บำรุงเวช (2530 : 84) ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ MIA กับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะมีความสามารถในการเขียนสูงตามไปด้วย

รัตนา ถวิลวงษ์ (2534 : 36) ศึกษาความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันและส่งเสริมกันและกัน โดยเฉพาะการอ่านเป็นพื้นฐานที่ดีของการเขียน

ปิยนุช พัฒนภิรมย์ (2538 : 91-93) ศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านดีก็สามารถเขียนได้ดีด้วย เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานของการเขียนและยังช่วยให้มีประสบการณ์และข้อมูลในการเขียนมากด้วย

ในปี 2522 อุไร แฉล้ม (2522 : 37) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง 5 แห่ง พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในปี 2530 นัดดา ขจรนที (2530 : 104-106) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า การสอนทั้งสองวิธีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านและการเขียนของกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดร.ริชาร์ด วอล์คเกอร์ ดร.เบรนต์ บาร์เลทและ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Walker, Bartlett & Rattanavich. 1984 : 12) ที่พบว่าการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจความหมายของเรื่อง และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สิ่งส่งผลให้ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามแนวการสอนตามคู่มือครูคือ เป็นวิธีสอนที่ยึดหลักธรรมชาติของการอ่าน มีการจัดลำดับขั้นตอนตามกระบวนการทางภาษาศาสตร์ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีวัตถุประสงค์

อรุณี วิริยะจิตรา (ธวัชชา เดชสุภา : 2535 ; อ้างอิงจาก Arunee Wiriyaichitra : 1983; 39-41) พบว่า หากจะสอนทักษะการเขียนให้ได้ผลดี จำเป็นต้องสอนให้สัมพันธ์กับทักษะอื่นเช่น จากทักษะฟังไปสู่ทักษะการเขียน หรือจากทักษะการอ่านไปสู่ทักษะการเขียน อย่างไรก็ดี อย่างหนึ่ง ส่วนการจัดชั้นเรียนนั้น จะจัดอย่างไรก็ได้ ตามความเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา สถานที่และโอกาส และจากประสบการณ์การสอนโดยนำเอาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนมาสัมพันธ์กันนี้ จะทำให้ผู้เรียนชอบและให้ความสนใจต่อทักษะการเขียนมากขึ้น กิจกรรมอ่านจะเป็นตัวกระตุ้น(motivate) ให้ผู้เรียนอยากเรียนมากขึ้น

จะเห็นได้ว่าทักษะในการเรียนรู้นั้นจะมีความสัมพันธ์กันและแยกออกจากกันไม่ได้ ดังเช่นทักษะอ่านและทักษะเขียนจะส่งเสริมกันและกัน หมายความว่า เมื่อความสามารถทางการอ่านดีแล้ว ความสามารถทางการเขียนก็จะดีตามไปด้วย เพราะเป็นสิ่งที่เกี่ยวพันกันและกัน ดังที่ทราบแล้วว่าทักษะทางด้านการอ่านนั้นเป็นพื้นฐานของทักษะทางด้านการเขียน นอกจากนี้

ปัจจัยที่จะเกื้อหนุนให้ทั้งสองทักษะมีประสิทธิภาพสูงไปพร้อมกันก็คือ แนวหรือวิธีการสอนนั่นเอง กล่าวคือ ผู้สอนต้องคิดว่าจะทำอย่างไรให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

แอฟเฟิลบี (Krashen. 1984 : 4 ; citing Applebee. 1978) ได้ทำการสำรวจนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 481 คนที่มีความสามารถในการเขียนดี และได้รับรางวัลในการเขียน แอฟเฟิลบี พบว่า นักเรียนผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการเขียนมีนิสัยรักการอ่านสม่ำเสมอ

คิมเบอลิ่ง และคนอื่นๆ (Krashen. 1984 : 4 ; citing Kimberling & others. 1978) ได้ทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 66 คน เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยโดยให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 66 คน ตอบแบบสอบถามและเขียนเรียงความ 1 เรื่องที่บ้าน ซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ ผลปรากฏว่า ผู้ที่ได้คะแนนการเขียนเรียงความดีนั้นจะชอบอ่านหนังสือมาตั้งแต่เด็กและอ่านมากขึ้นตามวัยที่สูงขึ้น

โดแนลสัน (Krashen. 1984 : 5 ; citing Donalson. 1967) ได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนดี โดยให้เขียนเรียงความ 8 เรื่อง และให้นักเรียนทำแบบสอบถาม ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้คะแนนเขียนเรียงความในระดับสูง จะเป็นผู้อ่านหนังสือมาก อ่านหนังสือบ่อย และอ่านหนังสือหลายประเภท

จอห์นสัน (Johnson. 1986 : 13) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าความรู้เดิมของผู้เรียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและเขียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นสองกลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับการเขียนมาก่อนจำนวน 15 คน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนมาก่อนจำนวน 20 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความรู้เดิมในการเขียนนั้น จะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นและมีความคงทนในการจำอีกด้วย

คาลฮูน (Calhoun. 1971 : 1971A-1972A) ได้ทำการทดลองการสอนเขียนในระดับอุดมศึกษา โดยใช้การอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์เป็นพื้นฐาน โดยดำเนินการทดลองสอนทักษะการเขียนด้วยการให้อ่านและวิเคราะห์แบบฝึกหัดการเขียน และมีการอภิปรายกันถึงเทคนิคการเขียน แล้วจึงนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในการเขียนของตนเองโดยทำการทดลองกับนักศึกษาปีที่ 1 แห่ง Eastern Nazavene College พบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีดังกล่าวสามารถเขียนเรียงความได้ดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการสอนให้วิเคราะห์ด้วยวิธีการแบบนั้น

เฮย์ (Hey. 1962: 320 – 322) พบว่า ในการสอนทักษะเขียนนั้น กลุ่มผู้เขียนที่ครูใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสด้านการอ่านมากๆ แล้วจึงนำไปสู่การเขียนนั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่ากลุ่มที่มุ่งสอนโดยให้มีการฝึกเขียนเพียงอย่างเดียว เขาสรุปว่า การอ่านมากๆ ส่งผลให้ความสามารถทางการเขียนดีขึ้นด้วย

ไรอัน (Ryan. 1977: 159 – 163) ได้ทำการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่ 1 จำนวน 54 คน มีความสามารถทางการเขียนอยู่ในระดับปกติ และอีก

กลุ่มหนึ่ง จำนวน 55 คน ที่ต้องการเปิดสอนพิเศษวิชาการเขียนให้ เพราะเป็นกลุ่มที่มีปัญหาทางการเขียนมาก หลังจากที่ได้สัมภาษณ์นิตทั้ง 2 กลุ่มที่บ้านแล้วพบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการเขียนต่ำและชอบอ่านหนังสือน้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านปกติ และยังพบว่าอิทธิพลจากการที่ผู้ปกครองอ่านหนังสือให้บ่อยๆในสมัยเป็นเด็กนั้น จะส่งผลต่อความสามารถทางการเขียนของเด็กด้วย

จากผลการวิจัยทั้งหมดสรุปได้ว่า

1. ความสามารถทางการเขียนดี มาจากนิสัยรักการอ่าน
2. นิสัยรักการอ่านตั้งแต่วัยเด็กและเพิ่มปริมาณการอ่านมากขึ้นตามวัยส่งผลดีต่อประสิทธิภาพของความสามารถทางด้านการเขียน
3. การอ่านมาก อ่านบ่อย และอ่านหนังสือที่หลากหลาย ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเขียนให้ดียิ่งขึ้นไปอีก
4. ความรู้เดิมทางการเขียน ส่งผลให้ความสามารถในการทำความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น มีความคงทนในการจดจำมากขึ้น
5. การสอนให้อ่านอย่างวิเคราะห์ ส่งผลดีต่อการเขียนเรียงความได้ดีมากขึ้น
6. การสอนให้นักเรียนอ่านมากๆก่อนแล้วจึงสอนเขียน จะได้ผลดีกว่ามุ่งสอนเขียนแต่เพียงอย่างเดียว

จะเห็นได้ว่า การอ่านและการเขียนนั้นเป็นทักษะที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน และมีความสำคัญพอกัน กล่าวคือ ผู้เรียนต้องใส่ใจกับทักษะทั้งสองอย่างเท่าเทียมกัน เพราะผู้ที่มีความสามารถในทักษะการอ่านสูงย่อมส่งผลถึงความสามารถทางการเขียนด้วย เนื่องจากการอ่านและการเขียนนั้นมีความสัมพันธ์ในเชิงส่งเสริมกันและกันอย่างเป็นธรรมชาตินั่นเอง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน

แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน (Genre – Based Approach) การสอนภาษาตามแนวทฤษฎีนี้ ยึดบทเรียนหรือกิจกรรมนำเป็นหลัก ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญ ในการให้รูปแบบภาษาแก่ผู้เรียน ดังนั้นบทเรียนหรือกิจกรรมนำนั้นต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้อง และเหมาะสมที่จะเป็นปัจจัยป้อนเพื่อให้เป็นรูปแบบของภาษาที่เหมาะสมด้วย และยึดหลักการพัฒนาจากแนวทฤษฎีทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534: 24 – 27)

ทฤษฎีและหลักการ

แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน (Genre –Based Approach) ได้รับการพัฒนามาจากกลุ่มนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลียกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ Martin Rothery, Frances Christie, Brian, Gray และ Mary Macken (Martin and Rothery. 1980; 1981; Christie.

1987; 1989) แนวทฤษฎีนี้จะยึดหลักเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ (System Linguistic Theory) ของ M.A.K. Halliday ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ระดับโลก และเป็นที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไปในกลุ่มของนักภาษาและผู้สอนภาษาในสมัยปัจจุบันทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบดังกล่าวจะเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อเนื้อความจากบริบทภาษาในกาลและเทศะต่างๆที่ใช้กันในสังคมหรือชุมชน ซึ่งย่อมจะมีสถานการณ์แวดล้อมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป และมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของบุคคลต่างๆในสังคมหรือชุมชนนั้นๆ หลักการสำคัญของแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานจะอิงหลักการสำคัญของแนวทฤษฎีการสอนภาษาศาสตร์เชิงระบบ ดังจะแยกกล่าวตามประเด็นต่างๆดังนี้

1. ภาษาและความหมาย (Language and Meaning)

ในสังคม หรือ ชุมชนหนึ่งๆ ย่อมมีภาษา เพื่อใช้ในการสื่อความหมาย ในการสื่อสารระหว่างบุคคลต่างๆ รูปของภาษาอันได้แก่ เสียง ระเบียบไวยากรณ์ คำ ซึ่งอาจเป็นคำพูด ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ที่ใช้เป็นสื่อในการติดต่อสื่อสารย่อมจะผิดแผกแตกต่างกันไปด้วย แล้วแต่สภาพแวดล้อมของสถานการณ์ต่างๆ วัฒนธรรม สังคม และธรรมชาติ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบภาษานั้นๆ ให้เป็นที่เข้าใจ และยอมรับกันในแต่ละสังคมหรือชุมชน ยกตัวอย่างเช่น ภาษาไทยมีรูปพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในการกำหนดเสียง แตกต่างจากภาษาอื่นๆ เช่น ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ระเบียบไวยากรณ์ก็แตกต่างกันไปด้วย เช่น ภาษาไทยใช้คำคุณศัพท์วางไว้หลังคำนาม แต่ภาษาอังกฤษนั้น คำคุณศัพท์ส่วนมากจะวางไว้หน้าคำนาม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารูปของภาษาที่ใช้ในแต่ละสังคมหรือชุมชนจะแตกต่างกัน ในแต่ละภาษาทุกมุมโลก แต่เป้าหมายของการสื่อสารที่จะใช้ภาษานั้นๆ จะเหมือนกัน นั่นคือ ความเข้าใจเนื้อความ (Text) ที่ต้องการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาเป็นสื่อไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือแม้แต่การใช้ภาษาไป หรือภาษากาย ความหมายของภาษาจึงเป็นหัวใจสำคัญในการใช้ภาษา การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลต่างๆในสังคมจะประสบความสำเร็จได้ด้วยความเข้าใจความหมายในการติดต่อสื่อสารความสามารถในการเข้าใจเนื้อความของเรื่องในการสื่อสารจึงนับว่าเป็นทักษะสำคัญของมนุษย์ในชุมชน หรือสังคมที่พึงตระหนักเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนได้ในสังคมจากการติดต่อสื่อสาร

2. ภาษาและบริบทภาษา (Language and Context)

ความเข้าใจความหมายของภาษาในการติดต่อสื่อสารย่อมขึ้นอยู่กับบริบทภาษาหรือความแวดล้อมในสถานการณ์ และวัฒนธรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในกาลและเทศะต่างๆกัน การเข้าใจเนื้อความจากการติดต่อสื่อสารไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน บริบทภาษา (Context) ย่อมจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นอันดับแรก เพราะบริบทภาษาจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เนื้อความเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เนื้อความเป็นที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ความหมายของภาษาจึงชัดเจนในการติดต่อสื่อสาร ยกตัวอย่างเช่น

ประโยคภาษาไทยที่ว่า ไก่ “ขัน” เวลาเช้าและเขา “ขัน” นี้อุตให้เน้น คำว่า “ขัน” ทั้งสองประโยค มีรูปภาษาคือ เสียงตัวอักษร และสระ แบบเดียวกันทุกประการ แต่ความหมายของคำว่า “ขัน” ในสองประโยคนี้ไม่เหมือนกันเลย “ขัน” ในประโยคแรกนั้นหมายถึงอาการส่งเสียงของไก่ในเวลาเช้า ส่วน “ขัน” ในประโยคที่สองนั้นหมายถึงอาการที่หมุนเพื่อทำให้แน่น

หรือในประโยคภาษาอังกฤษที่ว่า She is a “kind” person. และในประโยค What “kind” of tree is that? คำว่า “kind” ในสองประโยคนี้ไม่เหมือนกันเลย “kind” ในประโยคแรกมีความหมายว่าใจดี มีเมตตา แต่ “kind” ในประโยคที่สอง มีความหมายว่าประเภทหรือชนิด

ดังนั้นการเข้าใจภาษาจึงมิใช่เพียงทำความเข้าใจคำ ระเบียบไวยากรณ์ หรือเสียงแยกเดี่ยวออกมาจากบริบทภาษาได้ ความเข้าใจภาษาจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อเรามีความเข้าใจบริบทภาษา ซึ่งจะช่วยให้เนื้อความแจ่มแจ้งขึ้น (Halliday. 1985: 5)

เนื้อความของภาษาอาจมีความสำคัญ 2 ประเด็น คือ

1. เป็นผล (Output หรือ product) ของการสื่อความหมาย (Halliday. 1983: 10) หมายถึง เนื้อความจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวได้ชัดเจนขึ้นว่าหมายถึงสิ่งใด
2. เป็นกระบวนการ (Process) ของการใช้ภาษา หมายถึง เนื้อความจะทำให้เข้าใจได้ว่าควรใช้ภาษาอย่างไรเพื่อให้การสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจได้ในแต่ละชนิดของ ลักษณะการพูดหรือ การเขียน

ลักษณะของบริบทภาษาที่มีบทบาทในการทำให้เนื้อความมีความสำคัญ และได้ความหมายที่ชัดเจน คือ บริบทภาษาของสถานการณ์ต่างๆ (Context of Situation) และบริบทภาษาของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง (Context of Culture) บริบทภาษาของสถานการณ์ต่างๆเป็นบริบทภาษาที่สำคัญมาก เพราะจะเป็นการสื่อเนื้อความของสังคมหรือชุมชนให้เห็นลักษณะของการใช้ภาษาอย่างจริงจังในสภาพแวดล้อม กาลเทศะ บริบทภาษาของสถานการณ์ต่างๆจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญของภาษา 3 ประการ ซึ่งจะมีอิทธิพลทำให้ความหมายของภาษาเปลี่ยนแปลงไปได้ ดังนี้

1. เรื่องราว (Field) หมายถึง เนื้อหาของสิ่งที่เรากำลังพูด หรือข้อความที่อ่านหรือเขียนเพื่อการติดต่อสื่อสารซึ่งเราถือว่าเป็นข้อความต่อเนื่อง (Discourse) โดยอาจเป็นได้ทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน เรื่องราวในข้อความต่อเนื่องนี้จะบอกได้ว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น เช่น เรากำลังพูดถึงกีฬาชนิดหนึ่ง เรื่องกีฬาจะเป็นเรื่องราวที่เรากำลังสื่อเนื้อความนั้น

2. ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (Tenor) หมายถึง การใช้ภาษาระหว่างผู้ใช้ภาษาในข้อความต่อเนื่องเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะทำให้การใช้ภาษาเช่น การเลือกใช้คำ การวางโครงสร้างประโยค การใช้เสียง ฯลฯ แตกต่างกันไปได้ในแต่ละสถานการณ์ เช่น ผู้ที่กำลังรายงานเกี่ยวกับกีฬา เป็นผู้รายงานข่าววิทยุ ภาษาที่ใช้ของผู้รายงานข่าวก็จะมีลักษณะเป็นการรายงานไม่มีการใช้สรรพนาม หรือคำนามเฉพาะเจาะจงกับผู้ใดผู้หนึ่ง จะพูดกล่าวโดยทั่วไป ความสัมพันธ์ของคนรายงานข่าวกับผู้ฟัง จะเป็นการกำหนดการใช้ภาษาในลักษณะดังกล่าว หากผู้พูด 2 คน ซึ่ง

เป็นเพื่อนสนิทกันพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องกีฬา แสดงความเห็นเกี่ยวกับกีฬาที่แข่งขันกันมา ผู้พูดนั้นก็ใช้ลักษณะภาษาอีกแบบหนึ่ง แตกต่างจากรายงานข่าวของผู้รายงานข่าวกับผู้ฟัง การใช้ภาษาของผู้ใช้ภาษาของผู้ใช้ภาษาระหว่าง 2 คน พูดคุยกันนั้นย่อมจะใช้ภาษาที่แตกต่างกันไปได้ แม้จะเป็นเรื่องเดียวกันก็ตาม

3. วิธีในการใช้ภาษา (Mode) หมายถึง วิธีการสื่อความหมายของภาษา ภาษาที่ใช้ในบริบทต่างๆ จะมีวิธีการสื่อความหมายได้หลายอย่าง เช่น เป็นภาษาพูด ภาษาเขียน หรือใช้ภาษาภาพจากการ์ตูน เป็นต้น

3. ภาษาและท่าเหียบภาษา (Language and Register)

เมื่อบริบทภาษามีอิทธิพลทำให้ “เนื้อความ” ของสารที่สื่อสารกันเป็นที่เข้าใจและมีความหมายชัดเจนขึ้น องค์ประกอบของบริบทภาษาก็มีอิทธิพลที่จะทำให้ลักษณะของการใช้ภาษาต่างกัน บริบทภาษาในแต่ละสถานการณ์หรือวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันไป ท่าเหียบภาษา (Register) หรือคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์ก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย เช่นการใช้คำราชาศัพท์กับพระเจ้าแผ่นดิน เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบทั้ง 3 อย่างในบริบทของสถานการณ์ภาษานั้นมีอิทธิพลทำให้การใช้ภาษาแตกต่างกันไปในลักษณะต่างๆทั้งสิ้น ซึ่งจะทำให้เนื้อความในแต่ละบริบทนั้นแตกต่างกันไปด้วยตามกาลเทศะของการใช้ภาษาที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อม

4. การเรียนรู้ภาษาในบริบท (Language Learning in Context)

การเรียนรู้เพื่อการใช้ภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนควรเริ่มจากการรับรูปแบบภาษาที่ถูกต้องตามลักษณะของบริบทภาษาต่างๆ ในสถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมต่างๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อความของภาษาในบริบทนั้นได้อย่างถูกต้อง จึงจะนับได้ว่าผู้เรียนเรียนภาษาได้อย่างมีความหมาย

ลักษณะของบริบทภาษาและเนื้อความต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรูปแบบที่ถูกต้องจากการเลียนแบบการฝึกหัดภายใต้การควบคุมของผู้สอน และจากการหาประสบการณ์ฟัง พูด อ่าน และเขียนด้วยตนเอง จากตัวอย่างรูปแบบภาษาที่เคยเรียนไป แบบหรือชนิดของภาษาหรืออรรถลักษณะนั้น นักภาษาศาสตร์การศึกษาใช้คำจากภาษาฝรั่งเศสว่า “Genre” ซึ่งหมายถึง แบบหรือชนิดของเนื้อความต่างๆในแต่ละบริบทของสถานการณ์ และวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึงจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตายตัวในการให้ผู้ที่ใช้ภาษาประสบความสำเร็จได้ในการใช้ภาษา ซึ่งนักวางหลักสูตร ผู้สอนและผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องยึดเป็นหลักในการเรียนการสอนภาษา ผู้สอนสามารถนำอรรถลักษณะของเนื้อความต่างๆมาใช้เป็นรูปแบบของกิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนจะมีโอกาสฝึกฝน และใช้ภาษาเป็นอิสระได้เป็นของตนเองในที่สุด

อรรถลักษณะของภาษา (Genre)

อรรถลักษณะของภาษาจะมีเป้าหมายในตัวเองที่ชัดเจนที่จะสื่อความให้ผู้ฟัง (หากเป็นภาษาพูด) และผู้อ่าน (หากเป็นภาษาเขียน) สามารถเข้าใจเนื้อความที่ได้ฟัง หรือผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรในการสื่อความ เช่น ผู้พูดหรือผู้เขียนกำลังจะกล่าวถึงเรื่องโดยทั่วไป หรือเฉพาะเจาะจงเป็นความรู้สึกส่วนตัวหรือเป็นความเห็นกลางๆ โดยทั่วไป เป็นต้น

ความเข้าใจอรรถลักษณะของเนื้อความต่างๆ จะทำให้การฟัง หรือการอ่านชัดเจนขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่องราวการหารายละเอียดของเรื่องราวทั้งการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เกี่ยวกับเนื้อความที่อ่าน จะทำได้ง่ายขึ้น เพราะคนฟังหรือคนอ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แน่นอน และชัดเจน นอกจากนี้แล้วการลำดับความคิดตามเนื้อความจะเป็นได้ง่ายขึ้นด้วย หากผู้ฟังหรือผู้อ่านเข้าใจอรรถลักษณะต่างๆ ของเนื้อความนั้น เพราะในแต่ละอรรถลักษณะจะมีลำดับการดำเนินงานเนื้อความที่แน่นอน เป็นขั้นเป็นตอนตั้งแต่เริ่มเนื้อความในบริบทจนกระทั่งจบลำดับของการดำเนินเนื้อความ ในแต่ละอรรถลักษณะจะมีการลำดับเนื้อความแตกต่างกันไป ไม่เหมือนกัน การใช้ภาษาในแต่ละอรรถลักษณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำเนียบภาษาจะเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะในแต่ละเนื้อความของบริบทหนึ่งๆ ด้วย เช่น การเขียนเรื่องที่มีอรรถลักษณะ เป็นการรายงานเพื่อให้ความรู้ภาษาที่ใช้จะเป็นภาษากลางๆ ไม่ใช่คำสรรพนามเฉพาะเจาะจง เช่น จะไม่ใช่คำสรรพนามบุรุษที่ 1 แต่จะใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 2 แทน เป็นต้น ระเบียบไวยากรณ์ต่างๆ ที่จะต้องสัมพันธ์กัน ในการวางประโยคก็จะแตกต่างกันไปด้วย ทำให้การใช้ไวยากรณ์มีระบบ และเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะของเนื้อความที่พูดหรือเขียน เช่น การใช้คำสันธาน การใช้คำบุพบท และการใช้คำวิเศษณ์ต่างๆ

ในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ อรรถลักษณะของภาษาทั้งที่เป็นภาษาพูด และภาษาเขียนมีหลายชนิดดังจะยกตัวอย่างอรรถลักษณะที่สำคัญที่ใช้อยู่ทั่วไปในการสื่อความ ดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)
2. รายงาน (Report)
3. การอธิบาย (Explanation)
4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition)
5. วิธีการ (Procedure)
6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative)
7. อภิปราย (Discussion)
8. การสังเกต (Observation)

ดังกล่าวโดยทั่วไปจะมีรายละเอียดของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความเพื่อการสื่อความหมายของภาษา และลักษณะของภาษา ดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ เป็นเรื่องที่เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาและจากประสบการณ์ของผู้เขียน

1.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure)

1.1.1 เริ่มต้นด้วยบทนำ (Orientation)

1.1.2 มีลำดับของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง (Events)

1.1.3 มีบทสรุป (Re-orientation)

1.2 ลักษณะของภาษา (Language Features)

1.2.1 มีคำวิเศษณ์บ่งบอกเวลา และลำดับของเหตุการณ์

1.2.2 อ้างถึงบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจง

1.2.3 เป็นเรื่องเล่าซึ่งจะเป็นเรื่องในอดีต

1.2.4 มีคำเชื่อมเพื่อบอกลำดับการเกิดของเหตุการณ์ก่อนหลังและให้ใจความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เช่น แล้วดังนั้น จากนั้น ต่อจากนั้น ก่อนหน้าที่ หลังจาก ฯลฯ

1.2.5 ตอนท้ายของเรื่องจะบอกค่านิยมหรือความเห็นส่วนตัว

ตัวอย่าง Recount Genre

The call of the hills

The trip to Kaeng Krachan was neither too long nor too difficult. Once we arrived at the meeting point I got to meet my friend's friend- a developer from Thailand Environment Institute (TEI). He said that the village was only 52 km away from the front gates of Kaeng Krachan Dam, but would take over three hours. I wondered why so long?

At 6 pm we headed off for the Karang village in a 4-wheel-drive pick-up truck

The first 22 km were fast as the finished road was in very good condition. However, after we entered the national park, I understood why it was going to take three hours to travel 30 km. The well-maintained road turned into a dirt track that soon became extremely rough and bumpy, so bumpy that I felt I should check my organs after the trip.

We arrived the village at 9 pm but I couldn't see much as there was no electricity. The good side to this was that I got to see the dark sky filled with millions of stars and the bright moon-a sight you never get to experience in the big city.

After a night spent sleeping in a bamboo hut I awoke to explore the village. All I can say is that the hardship of the journey was worth it. The Karang village was truly a 'paradise'.

Nation Junior. Vol. 10 Issue 239. July 15 – 31, 2002

2. รายงาน เป็นการเขียนเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

2.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure)

2.1.1 จะมีบทนำโดยกล่าวถึงเรื่องโดยทั่วไป ซึ่งอาจจะให้คำจำกัดความหรือนิยามทั่วไปของเรื่อง

2.1.2 บอกรายละเอียดของเนื้อเรื่องนั้นๆ เช่น ประเภทลักษณะท่าทีหรือลักษณะของพฤติกรรม คุณค่าที่มีต่อมนุษย์ ฯลฯ

2.2 ลักษณะของภาษา (Language Features)

2.2.1 ใช้คำหรือภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง

2.2.2 มีคำกริยาแสดงอาการ การกระทำ การแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น เป็น อยู่ คือ ฯลฯ

2.2.3 อาจมีหัวข้อกล่าวนำเป็นเรื่องๆ

2.2.4 มักเป็นประโยคบอกเล่า

ตัวอย่าง Report Genre

Saan Phraphuum

Saan phraphuum is what we Thais call a spirit house. Many of my farang friends wonder what this small building, which seems to be a must at a residence, is all about. The spirits who reside in these symbolic residences are the guardians or phraphuum jao thii of the property. They look after the fortunes of those who own, live in or work there and protect them from possible enemies. These saan phraphuum always face in an auspicious direction – either east or north.

The size and construction materials of the house depend on the status of the owner. In front of the house is a small altar, which can be in a form of a table or a lower platform where a pair of vases, a couple of candleholders and a joss stick holder is placed. Regularly people pay respect to phraphuum jao thii with a garland or flowers, but on holy days, birthdays or other special occasions the offerings are a full sumptuous meal and an abundant set of luxurious garlands.

Bangkok Post; August 20, 2002

3. การอธิบาย เป็นการเขียนเกี่ยวกับสาเหตุ และกระบวนการของการเกิดปรากฏการณ์ต่างๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไรและเหตุใดจึงเกิดขึ้น

3.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure)

3.1.1 บอกหลักการ สาเหตุและผล บอกลักษณะของเหตุการณ์นั้นๆ

3.1.2 มีบทสรุปจากหลักการ

3.2 ลักษณะของภาษา (Language Features)

3.2.1 เป็นประโยคบอกเล่า

3.2.2 ใช้ภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง

3.2.3 มีคำสันธานเชื่อมโยงประโยคเพื่อบ่งบอกความเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน

3.2.4 ใช้คำวิเศษณ์เพื่อการขยายความของการกระทำให้ชัดเจนขึ้น

ตัวอย่าง Explanation Genre

Children aren't helped by poor diet

Like most countries of the world, Thailand has been flooded by American eating habits, and the ridiculously high sugar, fat and salt levels present in this junk food harms the growing body. Instead of eating traditional food, children get addicted to that extra rush of sugar, fat or salt. After a while, they lose interest in their traditional food. They are, in effect, junk food addicts, and no different to any other addict.

Fat Thai schoolchildren seem to be eating all the time, and nearly all the food is heart attack material. Heaven help the Thai health system when these children reach 40 and their arteries start to clog up, or their bodies start to collapse after carrying all that weight around for so long. Many schoolchildren get no exercise at all, apart from turning on the television or moving their joystick or computer mouse around.

The tragedy here is that traditional Thai food is ideal for growing young bodies, Rice, noodles, chicken, fish and vegetables – the Thai dietary staples – slowly break down and release enough sugar to power any student through the most difficult day. Similarly, Thai fruit can give them a burst when they run out of energy and need a snack.

At the moment, Thai children are offered sugar in over-sweetened drinks, and sugar, fat and salt in ice-creams and munchies. Many of them have no interest in a healthy lunch, and quickly queue up for all the sweet and unhealthy offerings these dietary habits can only be reinforced at home, or the schools can remove these temptations.

Bangkok Post; July 23, 2002

4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัว หรือความคิดเห็นของตนเอง หรือของบุคคลอื่นที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจจะเป็นการถกเถียงหรือโต้แย้ง

4.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure)

4.1.1 แสดงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนหรือแสดงความคิดเห็น เช่นแสดงประโยชน์หรือความสำคัญ

4.1.2 มีข้อความหรือประโยคสนับสนุนเหตุและผลที่เสนอในแต่ละความคิด

4.1.3 มีบทสรุปย้ำการแสดงความคิดเห็นของตน เพื่อเน้นความสำคัญของ

เรื่องให้น่าสนใจและน่าเชื่อถือ

4.2 ลักษณะของภาษา (Language Features)

4.2.1 มีข้อความหรือเนื้อความที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของตนเอง

4.2.2 มีประโยคสนับสนุนหรือมีการขยายความในแต่ละความคิด

4.2.3 ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 ในการกล่าวถึง และใช้รูปประโยค (Simple Present Tense)

4.2.4 มีคำแสดงเจตคติ

ตัวอย่าง Exposition Genre

Pull up to the bumper

By Patrina Couling

Most people buy a car to get from A to B in something that looks good and is relatively nippy. Others buy cars because they want to create a dream, construct the ultimate vehicle and be the envy of other road-users. As an observation, I think Asian's fall victim to gadgets and playthings more because it's part of our culture-people categorise us from what we drive so the more distinctive, the better! I've also noticed that it's not just the boys who like this hobby. Many girls are beginning to make bold statements by what they drive.

Some people start with the exterior of the car, because that's where you first get noticed. You may want to start with some alloy wheels then you need to lower the suspension and retune the car's settings so that the center of gravity is readjusted. Then you can tint your windows or add some kind of reflective colouring. When you are completely gripped by your new obsession and really want to throw some cash at it you could try fitting the body with spoilers and skirting. Of course the ultimate expression of you individuality is to soup-up your engine into the high-powered, screaming machine you've always dreamed of.

Other people opt for interior comfort first. First on the list of 'must-dos' is to replace that worn out old radio with the latest sound-system. This says almost as much about you as the type of music you choose to pump out of the speakers. This is where I spend big bucks. As someone who spends a lot of time in my car a good sound-system is essential.

With so many external modifications I often wonder how some of these auto-showmen can even get the car moving. With low suspension and big wheels they can't

turn sharp corners or ride over bumps or in the rain – so what's the point? Just for show? There has to be a compromise between performance, looks and practicality.

Nation Junior. Vol. 10 Issue 240 Aug 1-15, 2545

5. วิธีการ เป็นการเขียนแนะนำการปฏิบัติ ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการ กระบวนการ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน

5.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure)

5.1.1 ต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียนที่แน่นอน

5.1.2 ให้อยู่ในขอบเขตของวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

5.1.3 เรียงลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ

5.2 ลักษณะของภาษา (Language Features)

5.2.1 เป็นประโยคคำสั่ง

5.2.2 ใช้คำกริยาที่บ่งบอกการปฏิบัติ

5.2.3 ใช้ภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง ไม่อ้างอิงตัวบุคคล

5.2.4 ใช้คำนาม

ตัวอย่าง Procedure Genre

Frisee Salad with Warm Bacon Vinaigrette

PREP 20 minutes

TOAST 10 minutes

MAKES 6 first-course servings

INGREDIENTS 2 tablespoons olive oil

¼ teaspoon salt

4 ounces country-style white bread or French bread, cut into ½-inch cubes

4 slices thick-cut bacon, cut into ½-inch pieces

2 tablespoons red wine vinegar

1 tablespoon Dijon mustard

1/8 teaspoon coarsely ground pepper

1 pound frisee, ends trimmed

6 large eggs, poached (optional)

PROCEDURES

1. Preheat oven to 400 F. In large serving bowl, combine oil and salt. Add bread to oil mixture and toss to coat. Transfer bread to ungreased 15 ½" by 10 ½" jelly-roll pan. Toast bread 10 minutes or until golden brown and crisp. Cool in pan on wire

rack.

2. Meanwhile, in 2-quart saucepan, cook bacon over medium heat 8 minutes or until browned; remove saucepan from heat. With slotted spoon, transfer bacon to paper towels to drain. Discard all but 3 tablespoons bacon fat.

3. With wire whisk, mix vinegar, mustard, pepper, and 2 tablespoons water into bacon fat in saucepan.

4. To serve, into same serving bowl, tear frisee into bite-size pieces. Toss frisee with warm bacon vinaigrette until coated. Arrange frisee on 6 dinner plates. Top with croutons, bacon, and poached egg if you like.

6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ เป็นการเขียนเรื่องเล่าจินตนาการส่วนมากเป็นเรื่องนิทานหรือนิยาย

6.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure)

6.1.1 มีการนำเรื่อง กล่าวความเป็นไปของเรื่องบ่งบอกตัวบุคคล สถานที่ หรือ เวลา

6.1.2 มีลำดับของเหตุการณ์ในเรื่อง

6.1.3 แสดงปมปัญหาของเรื่อง

6.1.4 แสดงการคลี่คลายของเรื่องหรือการแก้ปมปัญหา

6.1.5 อาจให้คติพจน์ หรือข้อเตือนใจท้ายเรื่อง

6.2 ลักษณะของภาษา (Language Features)

6.2.1 เป็นเรื่องเล่าในอดีต หรือเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว

6.2.2 ใช้บุพบทบ่งบอกเวลา สถานที่

6.2.3 ใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 ในการกล่าวถึงอ้างอิงบุคคลหรือสิ่งของอื่นๆ

6.2.4 อาจมีการซ้ำ ย้ำเรื่อง

6.2.5 ใช้คำสันธานเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่องและบ่งบอกความเป็นเหตุเป็นผล ความคล้ายตาม และความขัดแย้ง ฯลฯ

ตัวอย่าง Narrative Genre

A farmer who had three sons

There was once a farmer who had three sons. These boys were not at all like him. He was fond of work; they, however, were lazy and wasted most of their time.

The farmer worked so hard that at last he became ill. As he lay on his bed he thought about his sons and their future. He wondered what would happen to them after his death. Then a plan came into his mind, which, he hoped, might help his sons to change their way of living.

He called them to him and said, "My sons, I am dying. What I own I leave to you. All my wealth is in our field. Dig it and you will find a treasure."

Soon after, the old man died. His sons had not forgotten his last words, and they at once began to look for the treasure. They dug the field from one end to the other, not once but several times, but they could not find the treasure.

Then the eldest son said to the others: "I am sure there is no treasure here, but now that the field is dug, we may as well plant it. After all, the hardest work has already been done."

The others agreed, and the field was planted with corn. Because the field had been well dug, the corn grew high and thick. In the summer the corn was cut and gathered. Then it was taken away and made into flour. The flour was sold and the money was divided among the brothers.

Then the sons remembered their father's words. Now they understood that there was indeed a treasure in the field, but it could be got only by hard work.

Coda: Sometimes we have to work hard to get some valuable things.

Study English Through Stories With a Moral 2

7. การอธิบาย เป็นการเขียนเพื่อแสดงถึงเหตุผลและความจำเป็นชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสีย เป็นการจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตาม

7.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure)

7.1.1 กล่าวถึงข้อขัดแย้ง หรือสนับสนุนหรือมีการอ้างอิงแสดงผล

7.1.2 ตอนท้ายกล่าวเสนอแนะเชิงสรุปว่าควรทำหรือสนับสนุนอย่างไร โดยย้ำหลักการหรือความสำคัญของเรื่องเช่นเดียวกับในบทนำ

7.2 ลักษณะของภาษา (Language Features)

7.2.1 มีข้อความแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องของตนเองและผู้อื่น

7.2.2 ใช้ประโยคบอกเล่า และ Present Simple Tense

7.2.3 มีข้อความสนับสนุนหรืออ้างอิงหรือให้เหตุผล

7.2.4 ใช้คำเชื่อม เช่น คำสันธาน บุพบท คำวิเศษณ์ เพื่อแสดงความขัดแย้งหรือเป็นเหตุเป็นผลกัน

ตัวอย่าง Discussion Genre

Making the emergency contraceptive pill more acceptable to students

What would increase students' acceptability of the emergency contraceptive pill? Better knowledge!

That was the answer of a study done in the school year 1999 among 454 male and female students in higher secondary schools within Bangkok. Statistical analyses performed to assess the levels of knowledge, attitudes to and acceptance of the emergency contraceptive pill among the students revealed the following trends:

Initially, students had low knowledge about the emergency contraceptive pill, but the majority of them perceived the pill as acceptable. After they were given information about the pill, acceptability levels increased some more, and male students changed their attitude to the pill from neutral to positive.

To some sexually experienced students (a fifth of the sample population), the emergency contraceptive pill was nothing new; more than half of the females and half of the males had used it.

Knowledge on and attitudes to the pill were the main factors influencing its acceptability. This suggests integrating information on emergency contraceptive pills in the school curriculum relevant to contraception.

Contributed by: Nongluk Roongsubin, Family Planning and Population Division, Department of Health, Ministry of Public Health, Bangkok.

Adolescence Education Newsletter. Vol. 5 December, 2000

8. การสังเกต เป็นการเขียนเพื่อให้ความเห็นและให้รายละเอียดของการสังเกตสิ่งใด
สิ่งหนึ่ง

8.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure)

8.1.1 มีบทนำเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกต บ่งเวลาหรือสถานที่

8.1.2 ลำดับของการบอกรายละเอียด

8.1.3 ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสังเกต

8.2 ลักษณะของภาษา (Language Features)

8.2.1 มีคำวิเศษณ์บ่งบอกเวลา หรือสถานที่ และลำดับของการบอกราย

ละเอียด

8.2.2 ใช้คำคุณศัพท์บอกลักษณะของคำนามต่างๆ

8.2.3 ใช้ภาษาเป็นกลาง ไม่เฉพาะเจาะจงในการอ้างอิง

ตัวอย่าง Observation Genre

Water-walking bugs use 'rowing' motion

Reuters, London

So that's how they do it. If you have ever wondered how insects like water striders walk on water or skim across the surface of ponds, rivers and oceans, scientists in the United States have the answer.

Rather than move by creating waves, as some researchers had thought, the insects use one of their three sets of hairy legs like oars to create vortices or spirals in the water that propel them forward at speeds of up to 150 centimetres per second.

John Bush of the Massachusetts Institute of Technology and his colleagues who uncovered the secret say that although tiny waves are created, they are not the main driving force. "The momentum transfer is primarily in the form of subsurface vortices," Bush writes in a report in the science journal *Nature*.

Water striders, also known as skimmers, come in hundreds of different species ranging in size from one centimetre to the giant Vietnamese variety – 20 times bigger and still able to walk on water.

The researchers uncovered the secret by using sophisticated tracking and a high-speed video camera that showed the curlicue patterns they made. They also created a mechanical water strider, called Robostrider, based on the real thing.

It is made out of a drinks can, with stainless steel wire legs and an elastic band and pulley as its middle legs.

The Nation, August 10, 2003

การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนตามแนววรรณฐาน

ขั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

จุดมุ่งหมาย

ให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและบอกรายละเอียดของเรื่อง พร้อมทั้งใช้ภาษาได้ถูกต้องตามลักษณะของแนวแบบวรรณฐานภาษาในเรื่องนั้นๆ

บทบาทของผู้สอน

ผู้สอนควรใช้แผนภูมิเพื่อช่วยให้นักเรียนถึงความสำคัญของเรื่อง เช่นการลำดับเรื่อง การโยงความสำคัญของเรื่องที่สัมพันธ์กัน เช่น เป็นเหตุผลกัน เป็นปัญหาและแก้ปัญหา การเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างของเรื่อง นอกจากนี้ยังเกี่ยวกับการให้รายละเอียดของเรื่องอีกด้วย ผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาเหตุผลจากการอ่านและสรุปความคิดด้วยตนเอง ควรใช้เวลาอภิปรายและสนทนาเรื่องในแต่ละหน้าอย่างละเอียดอย่าใจร้อน เพราะการฝึกอ่านโดยใช้ความคิดประกอบการอภิปรายจะช่วยฝึกนักเรียนให้เคยชินกับการอ่าน โดย

กระบวนการทางความคิดได้มาก และจะทำให้สามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ซึ่งเป็นขั้นตอนการอ่านขั้นสูงต่อไปในอนาคตได้

การอ่านออกเสียงไปเรื่อย ๆ จะไม่ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แก่ผู้เรียนมากนัก และอาจทำให้เกิดความเบื่อหน่ายได้ ผู้สอนควรให้นักเรียนหยุดช่วงการอ่านเป็นตอนๆ และอภิปรายร่วมกัน ควรเปิดโอกาสให้ซักถามเกี่ยวกับเรื่องภาพประกอบในบทเรียนด้วยการเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามจะช่วยับบรรยากาศการเรียนรู้มีชีวิตชีวาขึ้นได้

ขั้นที่ 2 การตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความ

จุดมุ่งหมาย

ให้นักเรียนมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านเป็นความคิดของตนเอง พร้อมทั้งรู้จักวิเคราะห์เรื่องที่อ่านให้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของตนเอง เพื่อการนำความคิดรวบยอดที่สำคัญไปใช้ได้

ในขั้นนี้ครูควรตั้งการอภิปราย และการสนทนา จากเรื่องที่อ่านในขั้นที่ 1 เข้าเรื่องที่นักเรียนจะพบในชีวิตประจำวันของนักเรียนเอง เพื่อให้นักเรียนใช้ความคิดวิเคราะห์สิ่งที่สำคัญ และเป็นประโยชน์แก่ตนเองจากเรื่องที่อ่านได้ เป็นต้น เช่นเรื่อง TV is important to me. ครูก็จะตั้งเรื่องเข้าสู่ตัวนักเรียนโดยถามว่า นักเรียนคิดว่า TV (โทรทัศน์) มีความสำคัญกับนักเรียนอย่างไร มีผลดีผลเสียอย่างไร ช่วยอธิบาย

การสนทนา อภิปราย โดยตั้งเข้าสู่เรื่องของนักเรียน จะทำให้คนอภิปรายมีชีวิตชีวามากขึ้น นักเรียนจะมีโอกาสได้พูด ได้แสดงความคิดเห็นของตนเองมากขึ้น ผู้สอนจะมีโอกาสแก้ปัญหการออกเสียง การใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่นักเรียนได้ด้วย โดยการย้ำความที่นักเรียนพูดโดยไม่ต้องบอกว่าผิดหรือถูก นักเรียนจะค่อยๆ เรียนรู้ได้จากที่ครูพูดอย่างถูกต้อง ในขั้นนี้ถ้าเป็นเรื่องราวในการอภิปรายซับซ้อนมากก็ควรใช้แผนภูมิเข้ามาช่วย

ขั้นที่ 3 การอภิปรายเรื่องอย่างอิสระในอรรถฐานเดิม

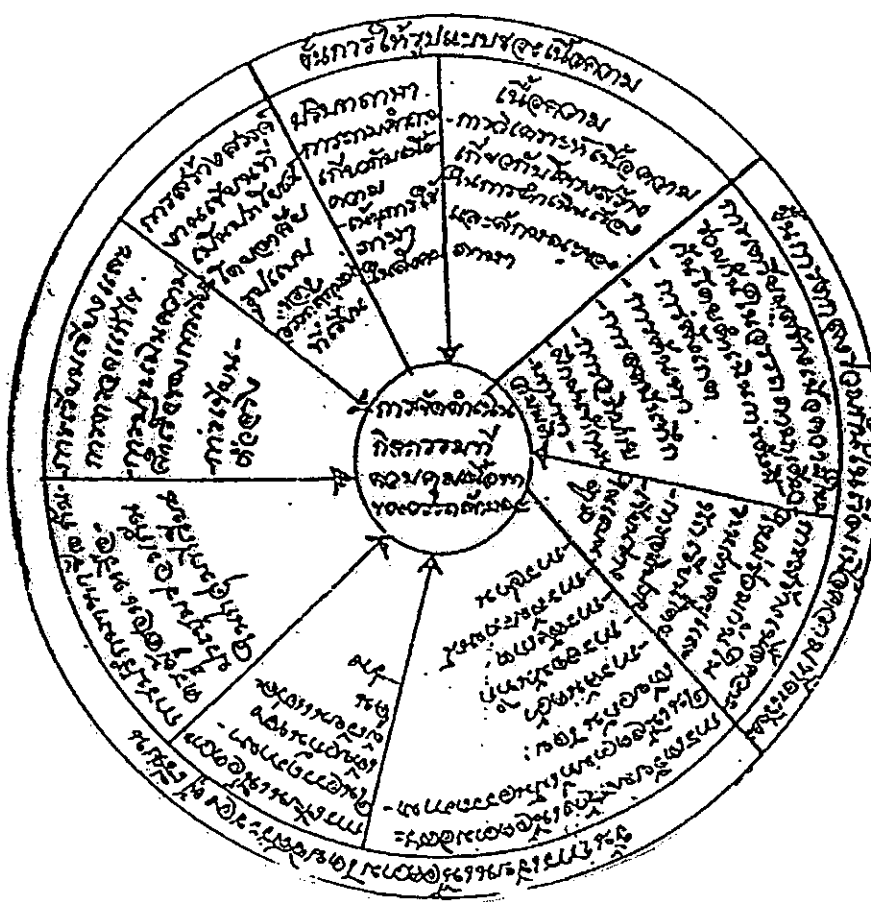
จุดมุ่งหมาย

ให้นักเรียนมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็น และฝึกทักษะการพูดในรูปแบบที่เป็นความคิดของตนเองได้มากขึ้น โดยให้นักเรียนพูดหรือนำเรื่องขึ้นมาใหม่ โดยใช้รูปแบบของอรรถฐานเดิม โดยพูดหรืออภิปรายเป็นกลุ่มและสามารถนำเสนอผลงานได้โดยการอ่านเพื่อให้นักเรียนมีความหมายยิ่งขึ้น ผู้สอนควรให้นักเรียนในแต่ละกลุ่ม แลกเปลี่ยนกันแล้วนำมาเสนอหน้าชั้น

ในการอภิปรายโครงเรื่องนี้ ให้ทำงานกลุ่มเพื่อเป็นการฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และนักเรียนจะได้มีโอกาสอภิปรายร่วมกัน พูดเรื่องใหม่ออกมาโดยจัดรูปแบบออกมาในลักษณะแผนภูมิคร่าวๆ สาเหตุที่ให้อภิปรายหรือนำเรื่องขึ้นมา ก็เพื่อฝึกให้เกิดความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์

หลังจากนั้นก็นำเสนอโดยแลกเปลี่ยนผลงานกันระหว่างกลุ่มแล้วครูและเพื่อนๆจะช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง และท้ายสุดให้นักเรียนนำโครงเรื่องของตนไปเขียนเรื่องราวที่สมบูรณ์อย่างอิสระเพื่อมาพูดหรือนำมาเสนอหน้าชั้นเรียน

APPROXIMATION OF CONTROL OF GENRE

ภาพประกอบ 1 วงกลมแสดงรายละเอียดขั้นตอนของการควบคุมอรรถภาษาในการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Callaghan and Rothery, 1988: 39)

อรรถลักษณะ	ลำดับของคำถามในการดำเนินเรื่อง
1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์	ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร → แล้วอย่างไรต่อไป → สรุปเป็นอย่างไร เกิดอะไรขึ้นกับใครที่ไหน อย่างไร → แล้วเกิดอะไรขึ้นอีก → อย่างไร (ลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง)
2. เรื่องรายงาน	เรื่องที่เกี่ยวกับอะไร → เป็นอย่างไร → มีลักษณะเฉพาะ → มี [ประโยชน์อะไรบ้าง → มีลักษณะอย่างไร [อย่างไร โดยทั่วไป] เป็นอย่างไร
3. เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ	ใคร → ทำอะไร → ที่ไหน → เมื่อใด → อย่างไร → แล้วเกิดอะไรขึ้น
4. เรื่องแสดงความคิดเห็น	(ลำดับเรื่องก่อนหลัง) → ปัญหาคืออะไร → แก้ไขได้อย่างไร → สรุปแล้วเรื่องนี้มีข้อเสนอใจอย่างไรบ้าง เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร → เป็นความคิดเห็นของใคร → มีเหตุผลอย่างไร
5. เรื่องอภิปราย	(ลำดับเหตุและผล → จะสรุปการแสดงความคิดเห็น จากประเด็นที่ตั้งไว้อย่างไร) เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร → มีความสำคัญ [อย่างไร → มีเหตุผลเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างไร จำเป็น]
6. เรื่องอธิบาย	เรื่องอะไรที่จะพูดถึง → สำคัญอย่างไร → [ทำได้อย่างไร → [ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น เกิดขึ้นได้อย่างไร
7. เรื่องวิธีการ	เป็นวิธีการทำอะไร → มีอุปกรณ์อะไรบ้าง → ทำอย่างไร (ลำดับการกระทำที่ระดม)
8. เรื่องเกี่ยวกับการสังเกต	จะ [พูดเกี่ยวกับอะไร → ที่ไหน → มีลักษณะอย่างไร → ลำดับลักษณะของสิ่งนั้นที่ระดม [เห็น สรุปผู้สังเกตคิดว่าอย่างไร

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในขณะที่ใช้ทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน ผู้วิจัยได้นำแนวคิดในการจัดให้มีความสนุกสนาน เช่นการนำเกม เพลง บทบาทสมมุติ หรือสิ่งที่เป็นของจริง เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

สาคร พุทธิผล (2545: 54 – 57) กล่าวว่า การที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถได้นั้น ผู้สอนต้องเป็นผู้รอบรู้และมีความสามารถ 2 ด้าน คือ รู้เนื้อหาดีพอ และรู้กลวิธีการสอน ซึ่งความสามารถทั้ง 2 อย่างนี้ ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเป็นครูที่ดีมีคุณภาพ ซึ่งครูสามารถนำความรู้ไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

จัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์และท้าทายผู้เรียน ซึ่งผู้สอนใช้กลวิธีต่างๆดังนี้

1. มีสื่อประกอบการสอน ตัวอย่างเช่น ของจริง ของจำลอง รูปภาพ แผ่นใส เทป วีดิทัศน์ เป็นต้น
2. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น กิจกรรมทำคนเดียว (Individual work) กิจกรรมแบบคู่ (Pair work) กิจกรรมกลุ่ม (Group work) และกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น (Class work)
3. จัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น Information gap exercise, Games, Songs, Role play เป็นต้น
4. จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถและระดับความรู้ของผู้เรียน

แนวทางการประเมินการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน

ครูผู้สอนสามารถประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนได้ดังนี้

1. การตอบคำถามของนักเรียนในขณะที่ดูรูปภาพ
2. การที่นักเรียนร่วมกันเขียนแผนภูมิ โดยครูเป็นฝ่ายแนะโดยใช้คำถาม
3. การที่นักเรียนนำผลงานของเพื่อนมาเสนอหน้าชั้น
4. การสะกดคำและแต่งประโยคหลังจากเรียนด้วยวิธีสอนแบบบรรทัดฐานไปแล้ว
5. การร่วมมือของนักเรียน และ ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกลุ่ม แบบประชาธิปไตย

ธิปไตย

6. ความสนใจของนักเรียนในการอ่านการฟัง สังเกตจากการนำหนังสือไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเมื่อมีเวลาว่าง หรือการเข้าห้องปฏิบัติการทางภาษา

วิธีประเมิน

ใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่เรียน และทำงานกับเพื่อนตรวจสอบงานกลุ่มของนักเรียน โดยอาศัยความคิดวิพากษ์วิจารณ์ของนักเรียนทั้งชั้น ส่วนผลงานเดี่ยว ครั้งสุดท้ายเป็นผลงานที่ครูผู้สอนต้องตรวจให้คะแนนเป็นรายบุคคล

ประโยชน์ของวิธีสอนตามแนววรรณฐาน

1. ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน เช่น การที่ได้ดูภาพแล้วช่วยกันทายเรื่องราวเกี่ยวกับภาพ
2. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นความเข้าใจ ความหมาย หรือความคิดรวบยอด ก่อนที่จะเข้าใจเสียงและสัญลักษณ์ในลักษณะของบูรณาการ เช่นในขั้นตอนที่ 1 และ 2
3. ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาในทักษะต่างๆ ในลักษณะบูรณาการตั้งแต่ในขั้นตอนที่ 1 จนถึงขั้นตอนสุดท้าย โดยกิจกรรมต่างๆ เช่น การซักถาม และการเล่าเรื่อง
4. ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ฝึกการทำงานแบบประชาธิปไตย การยอมรับฟังความคิดเห็น และการฝึกความรับผิดชอบต่อการทำงาน
5. ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความสามารถเฉพาะด้านและเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้หลายรูปแบบ เช่น การสร้างโครงเรื่องเอง การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน

งานวิจัยในประเทศ

ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบวรรณฐาน กับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบวรรณฐาน มีความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิภาดา ประสานทรัพย์ (2535) ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถเชิงพัฒนาการการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนด้วยวิธีสอนเขียนตามแนววรรณฐานกับวิธีสอนเขียนตามคู่มือครู ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนแบบวรรณฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเชิงพัฒนาการของการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จินตนา นักบุญ (2536) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนตามข้อเท็จจริงโดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีแบบวรรณฐานมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สิริมาน ยูวโสภีร์. (2545) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนเขียน ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีแบบอรรถฐานมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมสมัย วิสูตรจุฑา (2545) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัย เป็นการยืนยันได้เป็นอย่างดีว่า วิธีการสอนตามแนวอรรถฐานจะส่งผลดีต่อความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะทางการอ่าน ทักษะทางการเขียน อีกทั้งยังส่งผลดีต่อความสามารถในเชิงพัฒนาการทางการเขียนให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

งานวิจัยต่างประเทศ

เลวิท (Lewis. 1983) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของความสนใจที่มีต่อความคล่องในการเขียน และคุณภาพของงานเขียน จากการที่ได้สัมภาษณ์และให้กรอกแบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจของนักเรียนมัธยม ทั้งนักเรียนที่ใช้ภาษาคล่องและไม่คล่อง พบว่าเด็กหญิงมีความสนใจวรรณกรรมต่าง ๆ พอ ๆ กัน แต่สรุปว่าการที่เด็กชอบที่จะเรียนการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ หลายรูปแบบ หรือหลายวรรณกรรม ส่งผลให้เด็กชอบการมอบหมายงานเขียน และเขียนได้คล่องขึ้น

เชคเตอร์ และเชคเตอร์ (Shecter & Schecter. 1987: 23-25) แห่ง Ontario Institute for Studies in Education ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านและเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานของนักเรียนในเมือง ซึ่งต่างวัฒนธรรมในห้องเรียนเดียวกัน จำนวน 30 คน ในระดับเกรด 5 ใช้การวิจัยแบบสังเกตพฤติกรรม (Ethnographic Observation) ใช้เวลา 1 ปี เนื้อหาที่ใช้ในการสอนคือ วรรณกรรม 2 ชนิด ได้แก่ เรื่องนวนิยายวิทยาศาสตร์ และเรื่องจินตนาการ (Science Fiction Versus Fantasy) จากนั้นผู้สอนและผู้วิจัยทำการประเมินผลการเรียนรู้ภาษา และความเข้าใจเรื่องราวจากการสัมภาษณ์ และการเขียนเล่าเรื่อง ผลการวิจัยพบว่าบริบทที่นำมาใช้นั้นช่วยทำให้นักเรียนมีความเข้าใจภาษาและการใช้ภาษาได้อย่างดียิ่ง

ฮิลแลนด์ (Hyland, 1990: Online) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลของการสอนคำอธิบายอรรถลักษณะที่มีต่อการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง (Argumentative Essay) พร้อมทั้งนำเสนอรูปแบบภาษาของการเรียงความภาษาอังกฤษของการเขียนในการเรียงความลักษณะนี้ ซึ่งปรากฏว่ามีประโยชน์มากและส่งผลต่อคุณภาพของงานเขียน

มาร์แชล (Marshall, 1991: 3-13) ได้นำแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานมาใช้ในการเขียนรายงานกับนักศึกษามหาวิทยาลัย Papua New Guinea University of Technology ซึ่งกำลังเรียนสาขาวิทยาศาสตร์ นักศึกษาเหล่านี้ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อใช้สำหรับเขียนรายงานวิชาวิทยาศาสตร์ จะมีโครงสร้างทางภาษาโดยเฉพาะ ซึ่งผู้วิจัยได้ฝึกการใช้รูปแบบภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคิดทางวิทยาศาสตร์ โดยการสื่อความคิดนั้นออกมาในรูปแบบของการเขียนรายงาน

สองทศวรรษที่ผ่านมา นักการศึกษาได้สนใจที่จะนำอรรถฐาน (Genre) ไปใช้ในการวิเคราะห์บทอ่านต่างๆ โดยมุ่งความสนใจในด้านเทคนิควิธีในการนำอรรถฐานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา อย่างไรก็ตามเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบการศึกษาและประกอบกับการทำวิจัยในเรื่องนี้ออกมามากขึ้น ก่อให้เกิดความไม่เข้าใจและสับสนอยู่บ้างพอสมควร ฮวน (Hyon, 1995: Online) จึงได้พยายามศึกษาเพื่อความชัดเจนในสองมิติดังต่อไปนี้ ประการแรกเขาได้ศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างทฤษฎีอรรถฐานที่เป็นของแถบอเมริกาเหนือและออสเตรเลียโดยทำการประเมินถึงประโยชน์ที่ได้จากการนำทฤษฎีนี้ไปใช้ในระบบการศึกษาที่แตกต่างกัน ฮวนพบว่า แถบอเมริกาเหนือเห็นควรว่าควรนำทฤษฎีนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ในขณะที่แถบออสเตรเลียเห็นควรว่าควรนำทฤษฎีอรรถฐานไปใช้ในการเรียนการสอนในระดับ ประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ประการต่อมา ในการประเมินผลในระดับชั้นเรียนนั้น เขาพบว่าควรศึกษากรณีศึกษาเกี่ยวกับการอ่านแบบผสมผสานจากทั้งสองแห่ง เพื่อประโยชน์ในการนำทฤษฎีนี้ไปใช้ในการประเมินผล และจากการศึกษาของฮวนในเรื่องความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จำนวน 11 คน ณ มหาวิทยาลัยมิชิแกน โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบฝึกอ่าน-เขียน และ แบบสัมภาษณ์จำนวน 2 ชุด ผลปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านการเขียนของนักเรียนมีพัฒนาการขึ้นอย่างมาก จากการสัมภาษณ์ยังระบุอีกว่า การรับรู้ของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ฮวนสรุปว่า การสอนอ่านโดยใช้ทฤษฎีอรรถฐานเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์และสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนหันมาสนใจตำรามากขึ้นอีกด้วย

ซาลาซูร์ (Salahshoor, 2001: Online) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ถึงการนำทฤษฎีอรรถฐานมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ในประเทศอิหร่าน ซึ่งมีปัญหาเรื่องการไม่มีพื้นความรู้เดิมด้านโครงสร้างทางภาษาของนักเรียน เมื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุ เขาพบว่า นอกจากนักเรียนจะขาดการฝึกปฏิบัติแล้ว ยังมีการใช้อรรถลักษณะภาษา (Genre) ไม่เหมาะสมกับระดับชั้นอีกด้วย ทั้งนี้ซาลาซูร์ ได้วิเคราะห์จากตำราเรียน

ที่ใช่ว่ามีเนื้อหาค่อนข้างยาก เช่น บางเนื้อหาเหมาะกับการศึกษาเพื่อการวิจัยมากกว่าที่จะนำมาใช้สอนเพื่อการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้จึงมีความระมัดระวังในการเลือกใช้เอกสารตำรามากขึ้น โดยมีเป้าหมายในการเลือกใช้อรรถลักษณะทางภาษาให้เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงส่งเสริมความรู้ทางด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั่นเอง

สรุปว่า แบบหรือชนิดของเนื้อหาที่หลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนชอบเรียนหนังสือ เมื่อชอบเรียนก็สามารถทำให้การอ่านการเขียนมีความคล่องมากขึ้น และที่สำคัญ ลักษณะพิเศษของวิธีการสอนแบบอรรถฐานคือปริบทที่นำมาใช้ ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาได้ดีมากขึ้น และยังเป็นที่ยืนยันว่า ทักษะทางด้านการเขียนนั้น มีพัฒนาการไปในทางที่ดีหลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน งานวิจัยยังพบแนวทางในการจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับชั้นอีกด้วยหลังจากนำแนวทฤษฎีนี้ไปทดลองใช้

เอกสารเกี่ยวกับแรงจูงใจ

1. ความหมายของแรงจูงใจ

กู๊ด (Good. 1973: 375) กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง การที่บุคคลหนึ่งพยายามกระทำการให้อีกบุคคลหนึ่งหรือหลายๆคนมีความเห็นคล้อยตามกับตน

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 227) กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง การกระตุ้น หรือล่อให้ เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้นด้วยสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง

ปฐม นิคมานนท์ (2524: 27) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสภาวะหรือสภาพของอารมณ์ของบุคคลที่พร้อมจะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งและมุ่งไปสู่เป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง

คิตต์ (Kidd. 1973: 101) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motivation) มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า “Movere” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “to move” มีความหมายว่า “เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักจะชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ”

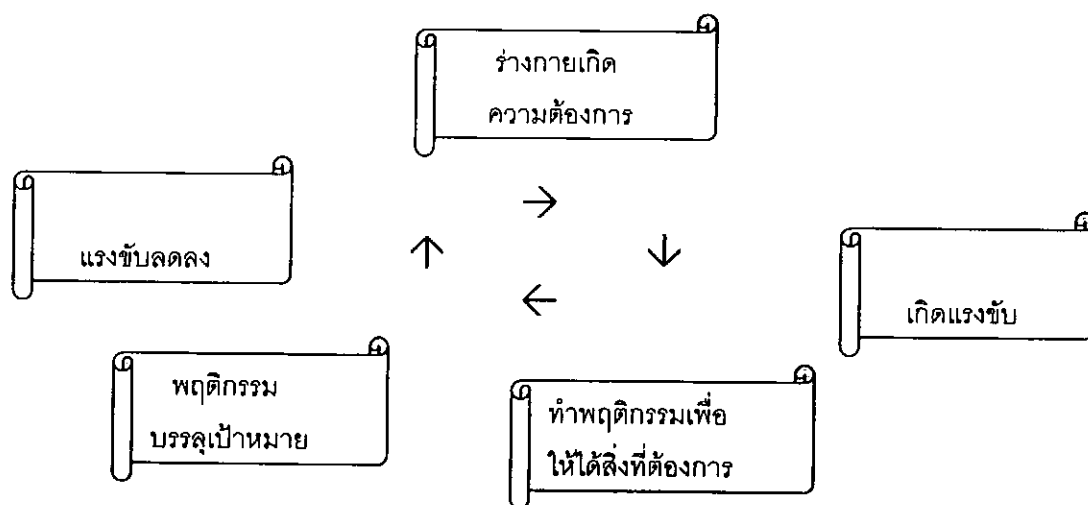
อารีย์ พันธมณี (2546 : 269) ได้แบ่งแรงจูงใจและการจูงใจในการให้ความหมาย ดังต่อไปนี้

แรงจูงใจ (Motive) หมายถึง ภาวะใดๆ ที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

การจูงใจ (Motivation) หมายถึง การนำปัจจัยต่างๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ ปัจจัยต่างๆ ที่นำมาอาจจะเป็นเครื่องล่อ รางวัล การลงโทษ การทำให้เกิดการตื่นตัว รวมทั้งทำให้เกิดความคาดหวัง เป็นต้น

การจูงใจ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ตราบใดที่มนุษย์ยังมีความต้องการ ซึ่งความต้องการทำให้สภาวะของร่างกายเกิดความไม่สมดุล เมื่อร่างกายเกิดความไม่สมดุลจะทำให้มีแรงขับ (Drive) ที่จะกำหนดทิศทางเพื่อแสดงพฤติกรรมและการกระทำไปสู่เป้าหมาย ที่

จะตอบสนองต่อความต้องการนั้นๆ เมื่อได้รับการตอบสนอง แรงขับก็จะลดลงและเกิดความพอใจ เช่นเวลาหิว เกิดมีน้ำย่อยขึ้นมากกระตุ้นกระเพาะอาหาร (แรงขับ) ทำให้ดอมแสวงหาอาหาร (ทิศทาง) เมื่ออิ่มแล้วจึงหายหิว เกิดภาวะสมดุลในร่างกาย เป็นต้น ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพประกอบ 3 วงจรของแรงจูงใจ(อารีย์ พันธมณี : 2546; 270)

อัจฉรา สุขารมณ (2527: 159) กล่าวว่า การจูงใจหรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าแรงจูงใจ หมายถึง สถานการณ์ที่กระตุ้นให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรมตามความต้องการตามจุดมุ่งหมายปลายทางที่วางไว้

สมชาย ธียุทธกุล (2527: 59) กล่าวว่า การจูงใจหมายถึง การกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีทิศทางไปสู่จุดมุ่งหมายอันใด อันหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเราแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างเดียวกัน ไม่เหมือนกัน

จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจ หรือ การจูงใจ เป็นตัวกระตุ้นหรือล่อให้บุคคลเกิดพฤติกรรมตามที่ตนเองต้องการหรือปรารถนา ในการเรียนการสอนก็เช่นกัน การที่ผู้เรียนมีแรงจูงใจในเป็น ตัวกระตุ้น ก่อให้เกิดการอยากที่จะเรียนรู้ ยอมส่งผลดีต่อผู้เรียนนั้น ที่จะให้แรงจูงใจเป็นเครื่องมือในการผลักดันให้มุ่งสู่เป้าหมายแห่งการเรียนรู้ ให้เกิดประสิทธิผลแห่งการเรียนรู้ได้ในที่สุด

2. ความสำคัญของแรงจูงใจ

แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จทางด้านวิชาการของนักเรียนนักศึกษา ดังที่ปรากฏเป็นหลักฐานหรือเป็นหลักทฤษฎีที่มีอยู่มากมาย ซึ่งได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ของแรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Attaway: 2004: Online) สอดคล้องกับ ชัยนาถ นาคบุปผา (2529: 54-56) ที่ว่าความสำคัญของแรงจูงใจเป็นสิ่งที่มิอาจปฏิเสธต่อการเรียนและการทำงานของ

บุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียนหรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ

แรงจูงใจด้านการศึกษา นั้นเป็นการตัดสินใจที่สลับซับซ้อน เนื่องจากต้องลงทุนทั้งด้านค่าใช้จ่ายและด้านเวลา นอกจากนี้การตัดสินใจเข้าศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่ง จะรวมถึงการยอมรับเงื่อนไขข้อตกลง และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วยบางอย่างมีความเข้มงวดมาก และบางอย่างก็ส่งผลกระทบไปยังกิจกรรมอื่นๆของชีวิตด้วย ไม่ว่าชีวิตในครอบครัวหรือการทำงาน รวมทั้งเวลาสำหรับสนุกสนาน เพลิดเพลิน การที่บุคคลจะเข้าร่วมกิจกรรมใดด้วยความเต็มใจนั้น เขาคาดหวังว่าเขาจะได้รับสิ่งที่พึงพอใจและคุ้มค่า การศึกษาเรื่องของแรงจูงใจจึงมีความสำคัญสำหรับการจัดกระบวนการเรียนการสอน(สมพร พรหมจรรย์ :2540;12 – 13)

การแสดงพฤติกรรมต่างๆของมนุษย์ล้วนมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจเป็นสำคัญและแรงจูงใจอย่างเดียวกันยังทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมแตกต่างกันได้ด้วย เช่น ทำไมบางคนจึงขยันเรียนแต่บางคนก็เกียจ ทั้งๆที่ต่างก็ต้องการสอบได้คะแนนดีทั้งคู่ (อารีย์ พันธุ์มณี : 2546; 269) แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆอันจะทำให้เกิดการที่จะกระทำหรือไม่กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แลทำให้เกิดความพร้อมในการกระทำเป็นอย่างดี นอกจากนี้ แรงจูงใจยังทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่พวกเขาคาดหวังไว้ (สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ: 2518; 71-72) ฉะนั้นการศึกษาเรื่องแรงจูงใจจะทำให้เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ กิติมา ปรีดีติล (2529 : 174) กล่าวถึงประโยชน์ของแรงจูงใจว่า ทำให้มนุษย์รู้จักหน้าที่ของตนเอง มีความภาคภูมิใจและพอใจในหน้าที่การงาน ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ และสิ่งสำคัญ เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงานและทุ่มเทให้แก่องค์การด้วย

ความสำคัญของแรงจูงใจนั้นส่งผลต่อความสำเร็จทั้งทางด้านการเรียนและการทำงาน ซึ่งกิจกรรมทั้งสองประการเป็นส่วนประกอบสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์เรา จะเกิดอะไรขึ้นหากชีวิตคนส่วนใหญ่ต้องล้มเหลวทั้งการงานการเรียน เพียงเพราะว่าขาดแรงจูงใจในการทำกิจกรรมดังกล่าว แต่หากมนุษย์เราได้เรียนรู้และรู้จักสร้างแรงจูงใจก็จะเป็นวิธีหนึ่งในการหลีกเลี่ยงความล้มเหลวในชีวิต

3. ประเภทของการจูงใจ

อารีย์ พันธุ์มณี (2546: 270) และ ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2522: 71-72) ได้แบ่งการจูงใจตามลักษณะของการแสดงออกตามพฤติกรรม ได้ 2 ประเภท อย่างสอดคล้องกัน สรุปได้ดังนี้

1. การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง โดยใช้พฤติกรรมหรือสิ่งที่จะกระทำเป็นเครื่องล่อ ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอกให้เกิดความอยากจะทำ เช่น ความต้องการเรียนเพื่อต้องการความรู้ ทำงานเพราะต้องการความสนุกและชำนาญ เป็นต้น

2. การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศ เงินเดือน ปริญญาบัตร ความก้าวหน้า เป็นเครื่องล่อ (Incentive) ให้เขาเกิดแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมต่างๆเพื่อให้ได้เครื่องล่อนี้มา

ฮิลการ์ต (Hilgard. 1962: 321-322) และ เซอร์ฟ (ปรูม นิคมานนท์. 2534: 29 ;อ้างอิงจาก Sherif. 1956) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motive)(Hilgard. 1962) หรือ แรงจูงใจปฐมภูมิ (Primary Motive)(Sherif. 1956) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกาย เช่น อาหาร น้ำ การพักผ่อน เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive)(Hilgard. 1962) หรือ แรงจูงใจทุติยภูมิ (Secondary Motive)(Sherif. 1956) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ในสังคม

อารีย์ พันธุ์มณี (2546 : 271-272) ได้ยกตัวอย่างแรงจูงใจทางสังคม เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่างๆให้ดีและประสบความสำเร็จ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และแรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-Esteem) เป็นแรงจูงใจที่ปรารถนาในความมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

4. ทฤษฎีแรงจูงใจ

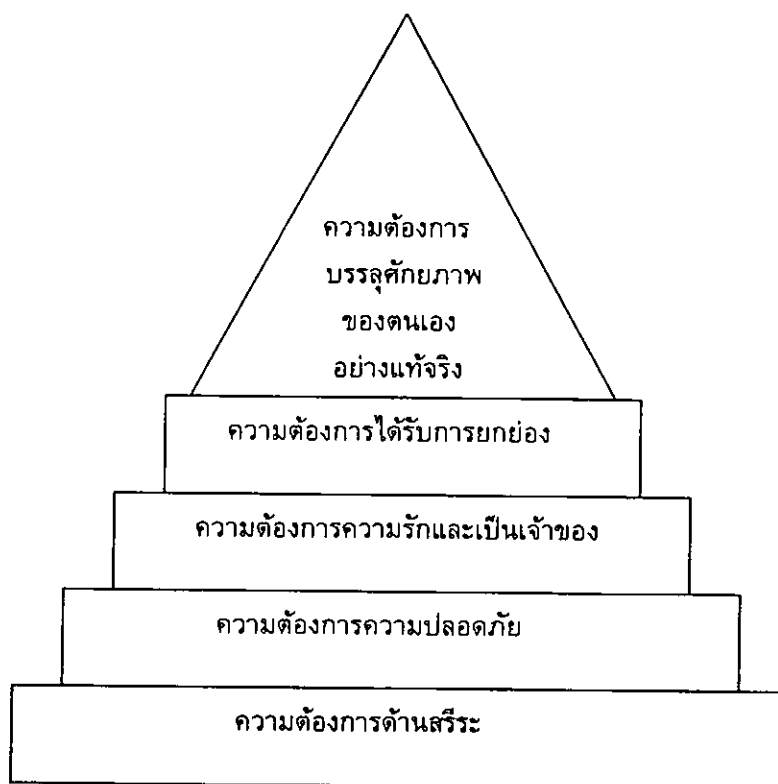
เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จำเป็นต้องศึกษาถึงทฤษฎีการจูงใจ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยรวบรวมได้มีดังนี้

4.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงขับและเครื่องล่อ (The Need-Drive-Incentive Theory)

ซึ่งอับบราฮัม (Abraham. 1974: 25-33) เห็นว่า แรงขับเป็นตัวกระตุ้นก่อให้เกิดพฤติกรรม โดยมีเครื่องล่อเป็นตัวเสริมแรง เพื่อไปสู่เป้าหมาย ที่นิยมใช้คือ การให้รางวัล การลงโทษ และการแข่งขันทั้งกับตนเองและแข่งกันคนอื่น

4.2 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Theory of Need Gratification)

4.2.1 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ มีความเชื่อว่า มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการก็มีหลายอย่าง ตั้งแต่ความต้องการขั้นต่ำถึงความต้องการขั้นสูง ซึ่งมนุษย์จะต้องมีการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานก่อน จึงจะสามารถสนองความต้องการขั้นสูงอื่นๆต่อไปได้ ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพประกอบ 4 ลักษณะความต้องการขั้นต่างๆของมาสโลว์

ลักษณะความต้องการตามหลักการของมาสโลว์

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านสรีระ (Basic Physiological Need) ความต้องการทางด้านสรีระนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดทางด้านการดำรงชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ และอุณหภูมิ การหลับนอน การขับถ่าย เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Need) คือ ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง ซึ่งได้แก่ความรู้สึกมั่นคง และปลอดภัย ความเป็นปึกแผ่น ความต้องการความคุ้มครอง ปกป้อง ความรู้สึกปลอดภัยจากการคุกคาม ปลอดภัยจากความวิตกกังวล ตลอดจนการหลีกเลี่ยงอันตรายหรือความเจ็บปวดต่างๆ

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรัก และเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Needs) คือ ความต้องการความรักอยากให้ตนเป็นที่รัก การยอมรับจากกลุ่ม โดยปกติแล้วบุคคลจะรวมตัวอยู่เป็นกลุ่ม ดังนั้นจึงต้องการความรักและต้องการมีส่วนร่วมในกลุ่มให้ยอมรับตนเอง เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มสังคม กลุ่มทำงาน เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ความต้องการได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self-esteem Needs) คือ ความต้องการจะให้ผู้อื่นยกย่องตนเอง เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้นได้เป็นอันมาก บางคนมีการใช้จ่ายแบบฟุ่มเฟือยเกินฐานะ ของตนเอง เพื่อให้บุคคลอื่นยกย่องตน เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ความต้องการบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง (Self Actualization) คือความต้องการสูงสุดของบุคคลที่จะต้องพยายามกระทำการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และความสามารถของตนเอง เช่น ครูสอนหนังสืออย่างไม่เบื่อหน่าย สอนด้วยความสุขสบายใจ เป็นต้น

ทฤษฎีแรงจูงใจ แต่ละทฤษฎีจัดว่าเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลทั้งสิ้น สำหรับทฤษฎีแต่ละทฤษฎีจะมีพื้นฐานความเชื่อและแนวคิดแตกต่างกันออกไป ผู้ศึกษาจึงควรใช้วิจารณ์ญาณและวิเคราะห์แนวความคิดของแต่ละทฤษฎีให้ละเอียด เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง และเพื่อการเลือกนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า กิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน จะสร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียนได้ เนื่องจากการสร้างแรงจูงใจ สามารถทำได้โดยการสร้างกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการกระทำเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนแบบอรรถฐานอย่างยิ่ง เพราะตามขั้นตอนการสอน ผู้สอนจะคอยกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดเวลา ในเชิงเปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครู จะพบว่า บทบาทของครูมีค่อนข้างน้อย เป็นวิธีการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญมากเกินไป ซึ่งไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจจากวิธีการสอน

งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์โสธร (ปองรัตน์ นิลดำ. 2531 ; อ้างอิงจาก อัจฉรา วงศ์โสธร. 2519 : 217) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับนิสิตจำนวน 120 คน จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตปทุมวันและบางแสน แห่งละ 30 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มแรงจูงใจสูงกับกลุ่มแรงจูงใจต่ำ กล่าวคือ แรงจูงใจสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มแรงจูงใจต่ำมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

นิตดา ขจรนที (2530 : 104) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับแนวการสอนตามคู่มือครู สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามแนวการสอนของคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปองรัตน์ นิลดำ (2531 : 139) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน แรงจูงใจและความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีการสอน 3 วิธี :ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบบูรณาการ และตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนภาษาอังกฤษโดย

วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบบูรณาการ และตามคู่มือครูมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมพร พรหมจรรย์ (2540: 78-80) ได้ทำการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ผลปรากฏว่า ตัวแปรด้านส่วนตัว ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจย่อมเกิดจากวิธีการสอนแต่ละวิธีที่แตกต่างกัน หากวิธีไหนสร้างแรงจูงใจได้ดี ผลการเรียนก็ดีตาม นั่นหมายความว่า แรงจูงใจมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน นอกจากแรงจูงใจจะเกิดจากวิธีการสอนแล้ว ปัจจัยด้านอื่นๆ เช่นเรื่องส่วนตัว ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม ย่อมมีผลทางบวกกับแรงจูงใจด้วยเช่นกัน

งานวิจัยต่างประเทศ

การ์ตเนอร์และแลมเบิร์ต (ปองรัตน์ นิลดำ. 2531 ; อ้างอิงจาก Littlewood. 1984: 57 citing Gardner & Lambert. 1972) ได้ทำการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศทั้งสองประเภทคือ Integrative Motivation และ Instrumental Motivation ตามการแบ่งประเภทแรงจูงใจ โดยทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ในอเมริกาเหนือบริเวณชุมชนที่มีผู้พูดภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาแม่อาศัยอยู่พบว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจประเภท Integrative Motivation สูงกว่า ประสบผลสำเร็จและมีความชำนาญในการใช้ภาษาฝรั่งเศสมากกว่า ทั้งนี้เพราะผู้เรียนที่มีแรงจูงใจมีความปรารถนาในการที่จะติดต่อกับบุคคลอื่นในสังคมและมีความสุขกับการที่ได้เลียนแบบการพูดของผู้พูดต่างภาษา

อาร์โนลด์ (Arnold. 2002 : Online) ได้ศึกษาถึงยุทธศาสตร์ในการอ่านกับแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนที่ปรับตัวดี ปานกลาง และปรับตัวไม่ดีหรือไม่ปรับตัว โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในระดับเกรด 4 จำนวน 99 คน และเกรด 5 จำนวน 97 คนซึ่งเป็นนักเรียนสองภาษาชาวสเปน โดยให้ปัจจัยที่สร้างแรงจูงใจเช่น การสอนยุทธศาสตร์การอ่านที่เข้มข้น เนื้อหาการอ่านที่มากทั้งคุณภาพและปริมาณ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ปัจจัยป้อนดังกล่าว และ เป็นกลุ่มที่มีการปรับตัวดี จะประสบความสำเร็จในการอ่านมากกว่า อีกสองกลุ่มที่เหลือ ซึ่งพิสูจน์ได้ว่า แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จในการเรียนอย่างเด่นชัดขึ้น

อาร์ทแมน (Artman. 2003 : Online) ได้ศึกษาถึงปัจจัยด้านแรงจูงใจในการเอาชนะอุปสรรคในการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของหลักสูตรธุรกิจศึกษา โดยผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้มีการเรียนการสอนระบบออนไลน์ ผลจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยแรงจูงใจภายใน และภายนอก และอุปกรณ์ช่วยสอน ต่างก็เป็นตัวช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี ตรงกันข้าม หากไม่มีการให้ปัจจัยแรงจูงใจใดๆ การจัดการศึกษาก็ล้ม

เหลว ผู้วิจัยยังพบว่า ระบบการเรียนการสอนออนไลน์ ต้องให้แรงเสริมหรือสร้างแรงจูงใจ และพยายามกำจัดอุปสรรคต่างๆออกไป ก็จะเป็นการกระตุ้นให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยดียิ่งขึ้น

แอตตาเวย์ (Attaway. 2004 : Online) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติด้านบวกต่อสถาบันการศึกษากับแรงจูงใจในการเรียนและปัจจัยทางสังคม โดยที่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 และเกรด 8 แบ่งเป็นเพศหญิง-ชายและตามเชื้อชาติ จำนวน 208 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติด้านบวกต่อสถาบันการศึกษาสูงจะมีแรงจูงใจในการเรียนสูงตามไปด้วย และปัจจัยด้านเพศ พบว่า เพศหญิงจะมีแรงจูงใจสูงกว่า ส่วนด้านเชื้อชาติพบว่า อาฟริกัน-อเมริกัน จะมีแรงจูงใจสูงกว่า

สรุปได้ว่า แม้ในต่างประเทศเอง ก็ยังให้ความสำคัญกับแรงจูงใจ ในการเรียนการสอน พบว่าชนิดหรือประเภทของแรงจูงใจที่แตกต่างกันจะให้แรงจูงใจได้ไม่เท่ากัน การให้ปัจจัยแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมในการเรียนการสอนให้เป็นไปด้วยดีทั้งสิ้น ไม่เพียงแต่จะส่งผลดีต่อการเรียนการสอนเท่านั้น แรงจูงใจที่ผู้เรียนมี ยังส่งผลดีสะท้อนกลับไปยังสถาบันการศึกษานั้นๆได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน สายคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ จำนวน 26 ห้องเรียน สายภาษา-คณิต จำนวน 2 ห้องเรียน สายภาษา-ฝรั่งเศส จำนวน 4 ห้องเรียน สายภาษา-เยอรมัน จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 32 ห้องเรียน มีนักเรียน 1,480 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากห้องเรียนที่เป็นนักเรียนสายคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ จากห้องเรียน 26 ห้องเรียน สุ่มมา 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน แล้วสุ่มอีกครั้งหนึ่งเพื่อจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ใช้วิธีการตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach)
2. แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ใช้วิธีการตามวิธีการสอนตามคู่มือครู

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิด ปรนัย 4 ตัวเลือก และแบบ Cloze ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 3 ข้อ กำหนดให้นักเรียนเลือกทำเพียง 1 หัวข้อ เป็นแบบทดสอบชนิด อัตนัย เพื่อวัดทักษะด้านการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 22 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลอง ด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง 1 ชุด ใช้เวลาทำการสอนกลุ่มละ 20 คาบๆ ละ 50 นาที แผนการสอนสร้างจากที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือ วารสาร สิ่งตีพิมพ์ และตำราเรียนต่างๆ เป็นเนื้อหาที่มีคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และไวยากรณ์ที่มีความยากง่ายในระดับเดียวกับหนังสือ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน และเป็นเนื้อหาของอรรถลักษณะ 4 ประเภท และแยกประเภทตามจุดมุ่งหมายในการสอนดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)
2. รายงาน (Report)
3. การอธิบาย (Explanation)
4. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative)

ลักษณะของแผนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีดังต่อไปนี้

1. การให้รูปแบบ (Modeling)

ผู้วิจัยจะใช้สื่อผสมผสาน (Multi-media) เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Power Point) ใช้ตาราง หรือแผนภูมิ โดยเขียนลงบนแผ่นใส โยงให้เห็นลำดับเหตุการณ์ แล้วฉายให้นักเรียนได้เห็นถึง วิธีการดำเนิน เรื่องราวในแต่ละอรรถฐาน ใช้ภาพประกอบการบรรยาย ใช้การเล่นเกม เดาคำ ศัพท์ หรือเชิญเจ้าของภาษา (Native Speaker) คือ Mr. Steven John Marshall มาช่วยดำเนินกิจกรรมในบางคาบเรียน เพื่อประโยชน์ในการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน ซึ่งการให้รูปแบบมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม(ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม)

1.1.1 ให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะต่างๆ ของเนื้อความโดยครูและนักเรียนอ่านเรื่องที่จัดตามอรรถฐานต่างๆไว้ร่วมกันและครูจะใช้คำถามป้อน เช่น "ใคร ทำอะไร ที่ไหน

อย่างไร แล้วอย่างไรต่อไป ต่อไปล่ะ สรุปเป็นอย่างไร” หรือ “เกิดอะไรขึ้น กับใคร ที่ไหน อย่างไร แล้วเกิดอะไรขึ้นอีก อย่างไร โดยลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังหรือให้ลำดับความของเรื่องที่เกิดขึ้น

1.1.2 ให้นักเรียนค้นคว้าเรื่องอื่นๆซึ่งมีหลักฐานเช่นเดียวกับที่สอนเช่น ให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องสมุด หรือครูเตรียมเอกสารมาให้นักเรียนค้นคว้า และนำมานำเสนอในชั้นเรียน

1.1.3 เสนอรายละเอียดของเนื้อหาในรูปแบบภูมิ หรือ แผ่นใสหรือสไลด์ ประกอบคำบรรยาย

1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง โดยผู้วิจัยจะชี้ให้เห็นว่า รูปแบบที่ให้นั้นผู้เขียนบทอ่านนั้นๆ มีวิธีการดำเนินเรื่องอย่างไร โดยฉายแผ่นใส หรือ ฉาย Power Point ซึ่งผู้วิจัยจะทำเป็นบทสรุปรูปแบบแต่ละหลักฐานให้นักเรียนได้รู้จักและจำโครงสร้างได้แม่นยำขึ้น ลักษณะการเล่าเรื่องในบทอ่านหรืออุปกรณ์ช่วยสอน จะเป็นการวิเคราะห์เนื้อความร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน ว่าประกอบไปด้วย อะไรบ้าง เช่นเนื้อความเกี่ยวกับรายงานจะประกอบไปด้วย

1.2.1 บทนำโดยกล่าวถึงเรื่องทั่วไปซึ่งอาจจะให้คำจำกัดความหรือนิยามทั่วไปของเรื่อง

1.2.2 บอกรายละเอียดของเรื่องนั้นๆ เช่น ประเภท ลักษณะท่าที หรือ ลักษณะของพฤติกรรม คุณค่าที่มีต่อมนุษย์ ฯลฯ เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักสร้างกระบวนการคิดและนำมาใช้ใน ทางปฏิบัติการอ่าน

1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่ใช้ในวรรณฐานนั้นๆ ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนจะได้ทราบว่าวิธีในการใช้รูปศัพท์หรือภาษาเป็นอย่างไร โดยผู้วิจัยจะแยกออกมาเขียนลงในกระดาษขนาดใหญ่ (Chart) หรือใช้แผ่นใสเพื่อฉายให้เห็นลักษณะของภาษา หรือจัดกิจกรรมเล่นเกมการเดาศัพท์ เพื่อเพิ่มความสนุกสนาน และท้าทายความสามารถ เช่น เนื้อความเกี่ยวกับรายงานจะประกอบไปด้วย

1.3.1 คำหรือภาษาเป็นกลาง ไม่เฉพาะเจาะจง

1.3.2 มีคำกริยา แสดงอาการ การกระทำ แสดงความเป็นเจ้าของ เช่น เป็น อยู่ คือ ฯลฯ

1.3.3 อาจมีหัวข้อกล่าวนำเป็นเรื่องๆ

1.3.4 มักเป็นประโยคบอกเล่า

2. การตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความ (Joint Negotiation)

2.1 เตรียมที่จะอ่านเนื้อความใหม่ร่วมกันจากวรรณฐานเดิม

2.1.1 การสังเกต (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับวรรณฐานในข้อ 3.1 เพื่อความแม่นยำในการใช้วรรณภาษา)

2.1.2 การค้นหา (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับเรื่องราวใหม่ ที่มีเนื้อความ

ของอรรถภาษาเดิม)

2.1.3 การจดบันทึก (หลังจากได้หลักการตลอดจนแนวคิด แล้วก็ให้นักเรียนจดบันทึกลงไป)

2.1.4 การอภิปราย (แบ่งกลุ่มเพื่อให้นักเรียนวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องใหม่ที่จะอ่าน)

2.2 การสร้างเนื้อความใหม่ระหว่างนักเรียนและครูในอรรถภาษาเดียวกัน โดยครูถามนำ นักเรียนก็ร่วมกันอภิปรายและเขียนโครงสร้างร่วมกัน

3. การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่มและสร้างเนื้อความอิสระ (Independent Construction)

3.1 ให้นักเรียนปรึกษาหารือกันในกลุ่มเกี่ยวกับการอ่าน โดยมีครูเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือ

3.2 ให้นักเรียนเขียนโครงสร้างของเรื่องใหม่ ลงในกระดาษอาร์ตของแต่ละกลุ่ม เพื่อนำมาพูดหน้าห้องอีกครั้งหนึ่ง

3.3 นำผลงานมาเสนอหน้าชั้น และอภิปรายร่วมกัน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องอย่างอิสระเป็นของตนเอง โดยการเขียนเนื้อความที่สมบูรณ์จากโครงร่างของแต่ละกลุ่มเพื่อนำมาแสดงในงานวิชาการ

ในบางโอกาส ครูผู้สอนอาจมอบหมายให้นักเรียน ร่วมกันทำงานกลุ่มในชั้นตอนนี้เป็นการทำงาน แล้วเขียนเนื้อเรื่องใหม่ที่นักเรียนสร้างขึ้น ส่งให้ครูผู้สอนทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) และครูผู้สอนก็ตรวจงาน แก้ไข ส่งกลับไปให้นักเรียน เป็นการสื่อสารสองทางเพื่อความสะดวกและประหยัดเวลา อีกทั้งยังเป็นการใช้สื่ออย่างหลากหลาย

ลักษณะของแผนการสอนตามคู่มือครู เป็นแผนการสอนรายคาบ จำนวน 20 คาบ ที่มีเนื้อหาชนิดเดียวกับกลุ่มทดลอง แล้วสร้างแผนการสอนโดยดำเนินการสอนตามรูปแบบแผนการสอนของศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งได้แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและจดจ่อในบทเรียน ครูสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยการถามคำถาม สนทนา ใช้รูปภาพ สร้างสถานการณ์ หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนเรียนจบในแต่ละขั้นตามเนื้อหาแล้วนักเรียน จะสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการเรียน โดยการถามคำถามหรือใช้วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 นำเสนอบทเรียนใหม่ โดยการสอนคำศัพท์ใหม่ จากนั้นครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ บทอ่านและโครงสร้างไวยากรณ์ โดยการใช้อุปกรณ์ เช่น รูปภาพหรือบัตรคำ

ขั้นที่ 5 ให้แนวทางการเรียนรู้ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง โดยมีครูคอยช่วยเหลือและแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 6 ขั้นการปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดร่วมกันภายในกลุ่ม โดยครูให้คำปรึกษาและแนะนำ

ขั้นที่ 7 แจกผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจสอบ แก้ไขสิ่งที่นักเรียนทำผิด ให้คำชมเชย และ อธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 8 ประเมินผล เพื่อประเมินว่านักเรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ได้หรือไม่ โดยสังเกตจากการทำกิจกรรมและการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำ และถ่ายโอนความรู้ เพื่อเป็นการสรุปย้ำและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา โดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

สรุปวิธีการสอนทั้งสองวิธีได้ดังนี้

วิธีการสอนอ่านตามแนววรรณฐาน	วิธีการสอนตามคู่มือครู
1. การให้รูปแบบ	1. สร้างความสนใจ
1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม	2. แจกจุดประสงค์
1.1.1 ครูและนักเรียนอ่านเรื่องที่จัดตาม วรรณฐานต่างๆไว้ร่วมกัน	3. ทบทวนความรู้เดิม
1.1.2 ครูเสนอรายละเอียดของเนื้อหาในรูป แผนภูมิลงบนแผ่นใส	4. นำเสนอบทเรียนใหม่
1.1.3 นักเรียนค้นคว้าหรือครูเตรียมเนื้อหา ใหม่ตามวรรณฐานเดิมเพื่อนำเสนอ	5. นักเรียนอ่านออกเสียงและตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน
1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง	6. ขั้นปฏิบัติ นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัดร่วมกันภายในกลุ่ม
1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่ใช้ใน วรรณฐานนั้นๆ	7. แจกผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจสอบ แก้ไขสิ่งที่ผิด
2. การตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อหา	8. ประเมินผล จากการทำกิจกรรมและการ ทำแบบฝึกหัด
2.1 เตรียมที่จะอ่านเนื้อหาใหม่ร่วมกัน จากวรรณฐานเดิม	9. ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนความ รู้โดยทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม
2.1.1 การสังเกต	
2.1.2 การค้นคว้า	

สรุป(ต่อ)

วิธีการสอนอ่านตามแนววรรณฐาน	วิธีการสอนตามคู่มือครู
2.1.3 การจดบันทึก	
2.1.4 การอภิปราย	
2.2 สร้างเนื้อความใหม่ระหว่างนักเรียนและครูในวรรณฐานเดียวกัน	
3. การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่มและสร้างเนื้อความอิสระ	
3.1 นักเรียนปรึกษาหารือกันในกลุ่มเกี่ยวกับการอ่าน	
3.2 นักเรียนเขียนโครงสร้างของเรื่องใหม่	
3.3 นำผลงานมาเสนอหน้าชั้นและอภิปรายร่วมกัน	

การสร้างแผนการสอนทั้ง 2 ชุด ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่ายของเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะทดลอง ได้แก่เนื้อหาจากเอกสารประกอบการสอนของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
3. ศึกษาการสร้างแผนการสอนจากหนังสือวิธีการสอนของสุภัทรา อัมระนุเคราะห์ (2530 : 14-17) และหนังสือพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ เทพิน นิละภมร (2527 : 44-83)
4. ศึกษาทฤษฎีและหลักการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีแบบวรรณฐานจากหนังสือ Teaching Factual Writing (A Genre – Based Approach) โดย Michael Callaghan และ Joan Rothery . 1988
5. นำแผนการสอนทั้ง 2 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษคือ นางสาวพัชรินทร์ ปิยะพันธ์ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา นางสาวภรณ์ พิชร์โสภาคย์ รองหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และ Mr. Andrew Michale Claridge อาจารย์พิเศษประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ตรวจสอบเพื่อดูความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา

6. นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขแล้วไปทดลองสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้องเรียน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอนและกิจกรรมต่างๆที่ใช้ในการสอน หลังจากที่ได้รับข้อบกพร่องแล้ว ผู้วิจัยนำแผนการสอนนั้นมาปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อยถูกต้องเหมาะสมอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะนำไปทดลองสอนจริง

การสร้างแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ ใช้ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้แล้ว วัดความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านการแปลความ ดีความ จับใจความ ขยายความและเรียงลำดับเหตุการณ์ จากข้อความและเนื้อหาที่อ่านตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน เป็นข้อสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก ข้อสอบแบบ Cloze และข้อสอบวัดความสามารถทางการเขียน

ลำดับขั้นตอนการศึกษาและการสร้างแบบทดสอบ มีดังต่อไปนี้

1. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพรัตกุล (2520 : 118-210) และศึกษาจากหนังสือที่เกี่ยวกับการสร้างข้อทดสอบทางภาษาอังกฤษจากหนังสือต่อไปนี้

1.1 เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 107-123)

1.2 เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับการวัดผลและประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2529)

1.3 Language Test at School ของ Oller (1979 : 381 – 400)

1.4 Testing Communicative Performance ของ Carrell (1980 : 37 – 49)

1.5 Writing English Language ของ Heaton (1988 : 105 – 144)

2. สร้างแบบทดสอบและนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ คือ นางเอมอุษา ภูมิสวัสดิ์ รองหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา นางพจนารถ ชัยเพชร หัวหน้าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิชาภาษาอังกฤษฟังพูด โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาและ Mr. Mark Jacobsen อาจารย์พิเศษ ประจำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เพื่อตรวจสอบความชัดเจน ความสอดคล้องกับแผนการสอนที่ใช้สอนและความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำสั่งด้วย

3. นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2547 จำนวน 90 คน จาก 2 ห้องเรียน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยาก และอำนาจจำแนกโดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยให้ข้อถูก 1 คะแนน ข้อตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 27 % ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ หาค่า p และ ค่า r โดยเปิดตารางสำเร็จของ จุง เดร์ ฟาน (Fan . 1952 :1 – 32) แล้วจึงคัดเลือกข้อทดสอบที่มีระดับความยาก (p) ในช่วง .21 - .79 และค่า อำนาจจำแนกระหว่าง .30 - .80 เป็นข้อทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ
5. นำแบบทดสอบที่เลือกได้ตามเกณฑ์ในข้อ 4 ไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้สูตรการหาค่าความเชื่อมั่น $KR - 20$ ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 197 –199) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.73

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน

1. ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ Modern Language Testing ของ แวลเลตต์ (Vallette. 1977 : 200) และแนวการสร้างข้อสอบของออลเลอร์ (Oller. 1979 : 472)
2. ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
4. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ โดยวัดความสามารถของนักเรียนในด้านการใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ต่างๆ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์และการสะกดคำ การลำดับความคิดมีใจความชัดเจนสื่อสารได้ ความสมบูรณ์ของการเขียนสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ อันประกอบด้วยแบบทดสอบ 1 ฉบับ ซึ่งเป็นการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ
5. นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน คือ นางเอมอุษา ภูมิสวัสดิ์ รองหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา นางพจนารถ ชัยเพชร หัวหน้าระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิชาภาษาอังกฤษฟังพูด โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาและ Mr. Mark Jacobsen อาจารย์พิเศษ ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สอนในการวิจัย
6. นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้เสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คน จาก 2 ห้องเรียน แล้วนำมา

หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 3 คน โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของ Kendall (วิเชียร เกตุสิงห์. 2523 : 42-43) ได้เท่ากับ 0.86

ตาราง 2 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน
1. การลำดับความ (Writing Organizing Well-Planned Writing) (คะแนนเต็ม 5)	
- จัดลำดับความได้สละสลวย ชัดเจนถูกต้อง	5
- จัดลำดับความค่อนข้างสละสลวยถูกต้อง และชัดเจน	4
- จัดลำดับความไม่สละสลวย ไม่ค่อยถูกต้องค่อนข้างชัดเจน	3
- จัดลำดับความไม่ถูกต้อง และสับสน แต่สื่อความหมายได้	2
- จัดลำดับความไม่ได้ เขียนได้บ้างและสื่อความหมายได้เล็กน้อย	1
2. ความคิด : ใจความชัดเจนและสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible) (คะแนนเต็ม 5)	
- ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ได้ครอบคลุมเนื้อหา ใจความชัดเจน สื่อความหมายได้ดี	5
- ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจได้ การดำเนินเรื่องครอบคลุมเนื้อหา บ้าง ใจความชัดเจน สื่อความหมายได้พอสมควร	4
- ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจได้พอสมควร ครอบคลุมเนื้อหา สื่อความหมายได้บ้าง	3
- ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจได้บ้างเล็กน้อย ไม่ครอบคลุมเนื้อหา ไม่ได้ใจความ และสื่อความหมายไม่ได้	2
- ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจไม่ได้ การดำเนินเรื่องไม่ครอบคลุมเนื้อหา ใจความไม่ชัดเจน สื่อความหมายไม่ได้	1
3. การใช้ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling) (คะแนนเต็ม 5)	
- การใช้ภาษาได้ดี ตรงตามหลักไวยากรณ์ รู้จักเลือกใช้คำได้ถูกต้อง และเหมาะสม	5

ตาราง 2 (ต่อ)

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน
- การใช้ภาษาได้ค่อนข้างดี ตรงตามหลักไวยากรณ์ เลือกใช้คำได้เหมาะสมและถูกต้องบ้าง	4
- การใช้ภาษาได้พอสมควร ตรงตามหลักไวยากรณ์ แต่ยังเลือกใช้คำไม่เหมาะสม	3
- การใช้ภาษาได้บ้าง ไม่ตรงตามหลักไวยากรณ์ แต่ยังเลือกใช้คำไม่เหมาะสมและถูกต้อง	2
- การใช้ภาษาไม่ได้ ไม่ตรงตามหลักไวยากรณ์ เลือกใช้คำไม่เหมาะสมและถูกต้อง	1
4. ความสมบูรณ์ของการเขียนสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible Writing) (คะแนนเต็ม 5)	
- มีทักษะในการเขียนได้ดี ใจความชัดเจน สละสลวย สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	5
- มีทักษะในการเขียนพอประมาณ ใจความชัดเจน สละสลวย สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	4
- มีทักษะในการเขียนได้บ้าง แต่เขียนได้ใจความชัดเจนพอสมควร ไม่สละสลวย สื่อความหมายได้บ้าง	3
- ไม่มีทักษะในการเขียน เขียนไม่ได้ใจความชัดเจน สละสลวย แต่สื่อความหมายได้เล็กน้อย	2
- ไม่มีทักษะในการเขียน เขียนไม่ได้ใจความ และสื่อความหมายไม่ได้	1

การสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้กับกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือประเภทแบบสอบถามวัดแรงจูงใจของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2524 : 78 – 97) วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2531 : 104 – 110) และศึกษาการสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและตัวอย่างจากงานวิจัยของ ศรีมาลา พิพะนิตย์ (2529 : 73 – 76) และ ปองรัตน์ นิลดำ (2531 : 186 – 188)

2. เขียนแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีข้อความสอบถามนักเรียนในด้านความรู้สึกพอใจ ความต้องการ ความมานะพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนคิดว่าแสดงถึงความรู้สึกหรือการกระทำที่ตรงกับตนเองมากที่สุด โดยมีตัวเลือกอยู่ 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด กำหนดน้ำหนักของการให้คะแนนการตอบตัวเลือกของแต่ละข้อความไว้ ดังนี้

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำทางบวก (Positive) ให้คะแนน ดังนี้
ตาราง 3 แสดงความรู้สึกหรือการกระทำทางบวก (Positive)

มากที่สุด	4 คะแนน
มาก	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำไปในทางลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้
ตาราง 4 แสดงความรู้สึกหรือการกระทำทางลบ (Negative)

มากที่สุด	1 คะแนน
มาก	2 คะแนน
น้อย	3 คะแนน
น้อยที่สุด	4 คะแนน

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างขวามือของนักเรียน เฉพาะข้อความที่ตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ตาราง 5 ตัวอย่างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

	ความรู้สึกหรือการกระทำ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ข้อความ					
0	เทคนิคและวิธีการสอนของครูเข้าใจง่ายและชัดเจน ดีทำให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นที่จะเรียน				
00	ข้าพเจ้าไม่รู้สึกอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ เป็นวิชาที่ยากและน่าเบื่อหน่าย				

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสร้างแบบสอบถามจำนวน 3 คน คือ นางอัจฉรา สุขารมณ ร่องผู้อำนวยการฝ่ายสืบสานวัฒนธรรมและกิจการพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร นางสาวส่องศรี รัชนิกร หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และ นางมณิกา อสีปัญญา หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษาและลักษณะของข้อความทั้งทางบวกและทางลบ ตลอดจนตรวจสอบว่าคำถามนั้นวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่

4. นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา จำนวน 90 คน จาก 2 ห้องเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

5. นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความรายข้อ โดยตรวจและรวมคะแนนทุกข้อของนักเรียนแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด โดยใช้เทคนิค 25 % แล้วนำคะแนนของแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมาทดสอบหาค่านัยสำคัญ โดยใช้ t-test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 185) จากนั้นคัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 2.06 – 4.71 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ซึ่งหาค่า ได้โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

การดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 216) ดังตาราง

ตาราง 6 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T1	X	T2
CR	T1	-	T2

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

R แทน กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาแบบสุ่ม

ER แทน	กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน
CR แทน	กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู
T1 แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
T2 แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)
X แทน	การสอนตามวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน
- แทน	การสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู

2. การดำเนินการทดลอง

จะต้องทำตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 จัดประชุมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการบทบาทของผู้เรียน บทบาทครู จุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

2.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกันตามแผนการสอนที่ได้จัดทำขึ้น กลุ่มทดลองใช้แผนการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้แผนการสอนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการสอน กลุ่มละ 20 คาบๆละ 50 นาที

2.4 ทำการทดสอบหลังการทดลองกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นชุดเดียวกับที่ทำการทดสอบก่อนการทดลอง

2.5 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครูโดยใช้ t-test for Independent Samples

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples

4. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน โดยใช้ t-test for Dependent Samples

5. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Dependent Samples

6. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน โดยใช้ t-test for Dependent Samples

7. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Dependent Samples

8. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน โดยใช้ t-test for Dependent Samples

9 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Dependent Samples

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความแปรปรวน

1.1 หาค่าค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537 : 41)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความแปรปรวน(Variance) โดยใช้สูตร(ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537 : 74)

$$S^2 = \frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวน

n แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด

2. หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 117 – 118)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3. หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27% ในการวิเคราะห์ข้อสอบของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 6 – 32)

4. หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แห่งความสอดคล้องของ Kendall (วิเชียร เกตุสิงห์. 2523 : 42 – 43)

$$W = \frac{12\sum D^2}{k^2(N)(N^2-1)}$$

เมื่อ W แทน สัมประสิทธิ์แห่งความสอดคล้อง

D แทน ผลต่างระหว่างผลรวมของอันดับที่ของแต่ละคนที่ได้จากการจัดอันดับทุกชุด กับค่าเฉลี่ยของผลรวมของอันดับที่เหล่านั้น

k	แทน	จำนวนชุดของอันดับที่
N	แทน	จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง (ที่จัดอันดับ)

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบภาษาอังกฤษที่วัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งจะหาความเชื่อมั่นได้ โดยใช้สูตร KR – 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 197 – 199) คือ

$$r_{ii} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_i^2} \right]$$

เมื่อ	r_{ii}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อสอบในการทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ คือ $1 - p$
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

6. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีการแจกแจงแบบที (t-Distribution) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 :218)

$$t = \frac{\overline{X_H} - \overline{X_L}}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}} \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	$\overline{X_H}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\overline{X_L}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

7. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 S_i^2 แทน ความแปรปรวน ของเครื่องมือชิ้นนั้นทั้งฉบับ
 S_t^2 แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อ

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for Independent Samples (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 165)

$$\text{สูตร } t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาการแจกแจงแบบ t
 $\overline{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนในกลุ่มทดลอง
 $\overline{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนในกลุ่มควบคุม
 n_1 แทน จำนวนคนในกลุ่มทดลอง
 n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มควบคุม
 S_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนผลต่างในกลุ่มทดลอง
 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนผลต่างในกลุ่มควบคุม

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 193)

$$\text{สูตร} \quad t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ t

D แทน ค่าต่างของคะแนนในแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่

ΣD แทน ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคล ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนกับหลังการเรียน

ΣD^2 แทน ผลรวมยกกำลังสองของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคล ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนกับหลังการเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ ดังนี้

N แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$ แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบที (t –distribution)
$\bar{X}_1$ แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนทดลอง
$\bar{X}_2$ แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังทดลอง
MD แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง
D แทน	คะแนนผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง
** แทน	นัยสำคัญทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ของกลุ่มตัวอย่างมา วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS และแปลผลข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู
3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู
4. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน

5. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู

6. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

ที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน

7. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

ที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู

8. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน

9. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานและวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t -test for Independent Samples ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานและวิธีการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	24.15	11.87	-0.276
กลุ่มควบคุม	40	25.55	14.80	

จากตาราง 7 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ใกล้เคียงกัน

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t -test for Independent Samples ปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	16.18	3.15	6.519 **
กลุ่มควบคุม	40	14.30	0.52	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานและวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t – test for Independent Samples ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	79.40	68.59	6.005 **
กลุ่มควบคุม	40	68.35	95.18	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน โดยใช้

t – test for Dependent Samples ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	t
กลุ่มทดลอง	40	20.63	25.55	4.92	9.042 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 แสดงว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานแตกต่างกับก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t – test for Dependent Samples ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	t
กลุ่มควบคุม	40	19.00	24.15	5.15	8.467 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 แสดงว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกับก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้

t – test for Dependent Samples ปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X} 1$	$\bar{X} 2$	MD	t
กลุ่มทดลอง	40	13.50	16.18	2.68	9.535 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 แสดงว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานแตกต่างกับก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t – test for Dependent Samples ปรากฏผลดังตาราง 13

ตาราง 13 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X} 1$	$\bar{X} 2$	MD	t
กลุ่มควบคุม	40	13.60	14.30	0.7	6.121 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 แสดงว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกับก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน โดยใช้

t – test for Dependent Samples ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X} 1$	$\bar{X} 2$	MD	t
ก่อนการทดลอง	40	67.08	79.40	12.32	9.413 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 แสดงว่า แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการแตกต่างกับก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t – test for Dependent Samples ปรากฏผลดังตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X} 1$	$\bar{X} 2$	MD	t
ก่อนการทดลอง	40	68.35	68.18	-0.17	.113

จากตาราง 15 แสดงว่า แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู ไม่แตกต่างกับก่อนเรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน กับการสอนตามคู่มือครู

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับ การสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู
6. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน
7. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู
8. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง ก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน
9. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง ก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
3. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานแตกต่างกัน
5. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
6. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานแตกต่างกัน
7. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
8. แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานแตกต่างกัน
9. แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน สายคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ จำนวน 26 ห้องเรียน สายภาษา-คณิต จำนวน 2 ห้องเรียน สายภาษา-ฝรั่งเศส จำนวน 4 ห้องเรียน สายภาษา-เยอรมัน จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 32 ห้องเรียน มีนักเรียน 1,480 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากห้องเรียนที่เป็นนักเรียนสายคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ จากห้องเรียน

26 ห้องเรียน สุ่มมา 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน แล้วสุ่มอีกครั้งหนึ่งเพื่อจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลอง โดยใช้วิธีการตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานของ ไมเคิล คัลลาแกนและโจอัน รอทรี (Callaghan and Rothery. 1988) ซึ่งเป็นแผนการสอนที่ได้ผ่านการตรวจแก้ไข การทดลองสอน และการปรับปรุงมาแล้ว จำนวน 20 คาบ

2. แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ซึ่งจัดสร้างขึ้นตามขั้นตอนการสอนของคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา จำนวน 20 คาบ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน โดยวัดความสามารถของนักเรียนในด้านการอ่านจับใจความ การตีความ การแปลความ ขยายความและเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความและเนื้อหาที่อ่านตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก และแบบ cloze จำนวน 30 ข้อ คำนวณหาค่าความยาก (p) โดยใช้สูตร Index of Difficulty ได้ค่า p ระหว่าง .21 - .79 และคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้สูตร Index of Discrimination ได้ค่า r ระหว่าง .30 - .80 และคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้เท่ากับ 0.73

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน โดยวัดความสามารถของนักเรียนในด้านการเขียนเรียงความ เล่าประสบการณ์ (Recount) การใช้คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์และการสะกดคำ การลำดับความคิด ความชัดเจนในการสื่อสาร โดยกำหนดหัวข้อ 3 หัวข้อ ให้นักเรียนเลือกเขียนเรียงความ เล่าประสบการณ์ กำหนดความยาว 60 – 80 คำ แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.98

3. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสร้างแบบสอบถาม จำนวน 3 ท่าน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 22 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 2.06 – 4.71 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ซึ่งหาค่าได้โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการบทบาทของผู้เรียน บทบาทครู จุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้
2. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-Test) กับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้งสองกลุ่ม ใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์
4. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-Test) กับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง
5. รวบรวมข้อมูล ตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครูโดยใช้ t-test for Independent Samples
3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples
4. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน โดยใช้ t-test for Dependent Samples
5. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Dependent Samples
6. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน โดยใช้

t-test for Dependent Samples

7. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Dependent Samples

8. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน โดยใช้ t-test for Dependent Samples

9. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Dependent Samples

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู ไม่แตกต่างกัน

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนตามแบบบรรทัดฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการวิธีการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้อภิปรายผลจากการทดลองตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการวิธีการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลอง ปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกันโดยที่คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มควบคุมเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้เนื่องมาจาก การสอนอ่านนั้นเป็นเรื่องที่ซับซ้อนพอควร ดังคำกล่าวที่ว่า การสอนอ่านนั้นต้องอาศัยเทคนิคหลายอย่างที่จะเน้นองค์ประกอบของกระบวนการอ่านให้แก่ผู้เรียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 24 – 25) อย่างไรก็ตาม จากผลของการทดลอง ซึ่งให้เห็นว่าการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีแบบอรรถฐานได้รับความสนใจจากนักเรียน แม้จะเป็นสิ่งใหม่สำหรับนักเรียน ประกอบกับระยะเวลาอันจำกัด และแม้จะไม่มี ความแตกต่างกันอย่างชัดเจนระหว่างสองทฤษฎี แต่เมื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ประกอบกับการสังเกตของผู้วิจัย การสอนอ่านตามแนวทฤษฎีอรรถฐานได้รับความสนใจจากนักเรียนเป็นอันมาก

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการวิธีการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลอง ปรากฏว่า ความสามารถทางด้านทักษะเขียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534

: 134) ที่พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ เชคเตอร์และเชคเตอร์ (Shecter & Schechter. 1987 : 23-25) ที่พบว่าบริบทที่นำมาใช้นั้นช่วยทำให้นักเรียนมีความเข้าใจภาษาและการใช้ภาษาอย่างดียิ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีนี้ ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านการเขียนสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู เนื่องด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 การสอนอ่าน-เขียน ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน มีจุดมุ่งหมายในการอ่านหรือเขียนที่ชัดเจน เป็นรูปแบบการอ่านการเขียนที่เน้นให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงธรรมชาติของภาษาในลักษณะของระบบความหมาย (Meaning System) และลักษณะของตัวภาษา (Manners) อย่างมีระเบียบแบบแผน โดยอาศัยหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ ในการใช้ภาษาเพื่อสื่อเนื้อหาความจากบริบทภาษา เรื่องราวหรือเนื้อหาที่อ่านหรือเขียนนั้น เน้นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นตามสภาพความเป็นจริงในสังคมหรือชุมชน หรืออาจเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน จึงทำให้การรับความโดยการอ่านหรือการสื่อความโดยการเขียนชัดเจนขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่อง การหารายละเอียดของเรื่องจะทำได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้การลำดับความคิดตามเนื้อหาความจะเป็นไปได้ง่ายขึ้นด้วย การใช้ภาษาในแต่ละอรรถลักษณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำเนียบภาษาจะเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะในแต่ละเนื้อหาความของบริบทหนึ่งๆด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534 : 27) ต่างจากการสอนตามคู่มือครูที่ไม่ได้เน้นในเรื่องของรูปแบบทางภาษาในเนื้อหาความ แต่เน้นในเรื่องของการใช้ภาษา คำศัพท์และโครงสร้างประโยค ดังนั้น เมื่อให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มอ่านหรือเขียนเรื่องราวประเภทเดียวกัน นักเรียนกลุ่มทดลองจึงมีวิธีการในการรับรู้และถ่ายทอดในรูปแบบการอ่านและการเขียนที่ได้จากประสบการณ์การเรียนการสอนแบบอรรถฐาน สามารถมองเห็นภาพโครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะในการใช้ภาษาตามที่ได้เรียนมา ดีกว่ากลุ่มควบคุม

2.2 การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน มีลำดับขั้นตอนที่เป็นระบบ โดยเริ่มจากการให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องร่วมกัน ซึ่งถือว่าเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อนำไปสู่การปรึกษาหารือระหว่างกัน และนำไปสู่การแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นประชาธิปไตย ได้หัดใช้ความคิดของตนเองในการนำเสนอ เพื่อหาข้อตกลงร่วมกันในกลุ่ม จากนั้นนักเรียนได้เรียนรู้ลักษณะของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อหาความ (Generic Structure) ซึ่งมีลักษณะการเรียบเรียง ลำดับความที่เป็นรูปแบบเฉพาะ และยังให้ผู้เรียนได้รู้จักลักษณะของการใช้ภาษาในเนื้อเรื่อง (Language Features) โดยแยกประเภทของการใช้ภาษาเพื่อความชัดเจน ขั้นตอนต่อมาคือ การให้นักเรียนเขียนเนื้อหาความร่วมกัน ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง เรียนรู้แนวทางในการเขียนจากครูที่จะช่วยเรียบเรียงงานเขียนร่วมกันกับนักเรียน ในขณะการสอนตามคู่มือครูจะเน้นให้นักเรียนปฏิบัติด้วยตนเองหลังจากฟังคำอธิบายจากครู

สำหรับการสอนอ่าน-เขียนตามแบบบรรทัดฐานในขั้นสุดท้าย ผู้เรียนก็ต้องลงมือเขียนด้วยตนเอง ผู้เรียนก็สามารถที่จะเชื่อมโยงความคิด ประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ตั้งแต่ต้น จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียบเรียงเรื่องราวออกมาได้ในที่สุด

2.3 การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน ยังมีประโยชน์ในด้านการกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัวกับการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นสิ่งใหม่สำหรับนักเรียน เป็นขั้นตอนการสอนที่ไม่ซ้ำซากเหมือนการสอนตามคู่มือครูที่ครูส่วนใหญ่ยึดถือกันมานาน จริงอยู่แม้ นักเรียนจะคุ้นเคยกับวิธีเก่าๆ แต่ผลจากการนำแนวทฤษฎีบรรทัดฐานไปใช้ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนจะให้ความสนใจเป็นพิเศษ และเห็นเป็นเรื่องท้าทายที่จะได้แสดงความสามารถด้วยตนเองมากขึ้นในขณะปฏิบัติการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนไม่ใช่กระทำกันได้ง่าย ผู้วิจัยจึงมีอุปสรรคบ้างในตอนแรกๆ แต่เมื่อนักเรียนเริ่มเห็นรูปแบบที่ชัดเจนขึ้นของอรรถลักษณะ ทำให้เขาเข้าใจเป้าหมายของการสื่อสาร ทำให้เขาจับใจความสำคัญของเรื่อง และสามารถแสดงความคิดเห็นขณะที่อ่านได้อย่างเป็นอิสระ เมื่อถึงขั้นตอนเขียนก็กระทำได้ดี เพราะเข้าใจโครงสร้างของเนื้อความจึงทำให้เขียนได้ดียิ่งขึ้น ความท้าทายก็เริ่มเข้าไปแทรกในความรู้สึกของผู้เรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ซึ่งถือเป็นข้อดีของแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน

3. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานและวิธีการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลอง ปรากฏว่า แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา นักบุญ (2536 : 113) ที่พบว่าแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจสูงกว่า แนวการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานเป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการทำงานร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่ม หรือ การปรึกษาหารือกับครูผู้สอน ที่จะดูแลและทำงานไปกับผู้เรียนด้วยในขั้นตอนแรกๆ ที่เรียกว่า “อ่านร่วมกัน” ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจ เพราะไม่ได้รู้สึกทำงานเพียงลำพัง อย่างน้อยก็จนกระทั่งผู้เรียนได้แนวคิดและขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง จนสามารถทำการสานต่อในขั้นตอนต่อไปได้ด้วยตนเอง หรือสามารถอ่านจับประเด็นได้อย่างไม่มีความยุ่งยากใจ เพราะได้แนวคิดจากชนิดของเนื้อความแต่ละชนิด สามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วว่าเจ้าของเนื้อความต้องการสื่อสารอะไรออกมา ในขั้นตอนการเขียนร่วมกันก็ประการเดียวกันกับการอ่าน คือนัก

เรียนจะกระตือรือร้นในการลองผิดลองถูก เพราะจะได้คำชี้แนะหรือข้อติติงในทันที ทั้งจากเพื่อนในกลุ่มและครูผู้สอน ซึ่งจะคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นกับวิธีการสอนตามคู่มือครู หมายความว่า ผู้เรียนกว่าจะรู้ถูกรู้ผิดก็ต้องทิ้งช่วงเวลาให้ผ่านไปก่อน เพราะครูผู้สอนจะปล่อยให้เด็กเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทหลังจากฟังคำอธิบาย แล้วนำไปตรวจ ทำให้ผู้เรียนเกิดการขาดตอนในแรงจูงใจที่อาจจะเกิดขึ้นได้เหมือนกัน

3.2 ความมีอิสระทางความคิดในการเลือกอ่านหรือเลือกหัวข้อที่จะเขียน ความมั่นใจและสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองตามขั้นตอนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ มีแรงจูงใจ ที่จะดึงความรู้เดิมที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนแต่ละคน ออกมาใช้สร้างสรรค์งานเขียนของตนเอง การเลือกหัวข้อที่จะอ่านหรือหัวข้อที่จะเขียนด้วยตนเองเป็นเรื่องสำคัญ เพราะขั้นตอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานจะไม่ได้บังคับให้ผู้เรียนต้องเขียนหรืออ่านในสิ่งที่ผู้เรียนไม่ชอบ ซึ่งเป็นการเริ่มต้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการเรียนรู้ ซึ่งแม้ในอนาคต หากผู้เรียนต้องอ่านหรือต้องเขียนเนื้อความที่ไม่ถนัด ผู้เรียนก็สามารถทำได้ดี เพราะทฤษฎีแบบอรรถฐานได้แบ่งชนิดของเนื้อความออกเป็นหลายชนิด และแต่ละชนิดมีการดำเนินเรื่องแตกต่างกันไปดังกล่าวแล้ว ผู้เรียนได้ประสบการณ์จากตรงนี้ จึงทำให้เกิดความหลากหลายในการเรียนรู้ ส่วนการสอนตามคู่มือครูแม้จะเปิดกว้างในการศึกษาค้นคว้า แต่ก็เกินไปโดยไร้ทิศทางหรือจำกัดแค่เพียงสิ่งที่ครูผู้สอนเตรียมไว้ให้ ขาดความหลากหลาย แรงจูงใจจึงเกิดขึ้นได้น้อยกว่า

3.3 ในการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ผู้วิจัยได้จัดบรรยากาศห้องเรียนให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน โดยคำนึงถึงวัยของผู้เรียนเป็นสำคัญ เริ่มตั้งแต่การเลือกเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัว หรือเหตุการณ์ที่กำลังอยู่ในความสนใจ และสิ่งใหม่ๆ ที่น่าเรียนรู้ การใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย เช่นคอมพิวเตอร์ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการอ่านหรือฝึกเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ มีการใช้เครื่องฉายข้ามศีรษะ เพื่อความหลากหลาย จัดให้ผู้เรียนได้เข้าห้องฝึกฟังในห้องปฏิบัติการทางภาษา สิ่งสำคัญผู้วิจัยได้เชิญครูผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษามาช่วยสอนในบางคาบเรียนเพื่อสังเกตพฤติกรรมและความสนใจ ซึ่งก็พบว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและมีปฏิกิริยาโต้ตอบในทางบวกอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนจากบรรยากาศที่ผู้วิจัยจัดให้ ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ ผู้วิจัยได้พบว่าเกิดความแตกต่างอย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่ใช้สื่อน้อยกว่า และยังส่งผลให้งานที่มอบหมายให้กลุ่มควบคุมทำนั้นไม่บรรลุเป้าหมาย อีกทั้งครูผู้สอนต้องออกแรงอย่างมากเพราะกลุ่มควบคุมมิได้เกิดแรงจูงใจมากพอในการเรียนรู้ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การใช้สื่อผสมผสานเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นต้องมีในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

4. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน

จากผลการทดลอง ปรากฏว่า ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งสองทักษะ โดยคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากแนวทฤษฎีที่ผู้วิจัยนำมาใช้เมื่อศึกษาตามขั้นตอนวิธีการสอนแล้ว เหมาะสมและเอื้อประโยชน์อย่างยิ่งในการสอนอ่าน-เขียน การเข้าใจอรรถลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ จะทำให้การฟัง หรือการอ่านชัดเจนขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่อง การหารายละเอียดของเรื่อง รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เกี่ยวกับเนื้อความที่อ่าน จะทำได้ง่ายขึ้น เพราะคนฟัง หรือคนอ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แน่นอน และชัดเจน นอกจากนี้แล้วการลำดับความคิดตามเนื้อความจะเป็นไปได้ง่ายขึ้นด้วย หากผู้ฟัง หรือผู้อ่านเข้าใจอรรถลักษณะต่างๆของเนื้อความนั้น เพราะในแต่ละอรรถลักษณะจะมีลำดับของการดำเนินเนื้อความที่แน่นอน เป็นขั้นเป็นตอนตั้งแต่เริ่มเนื้อความในปริบทจนกระทั่งจบ ลำดับของการดำเนินเนื้อความในแต่ละอรรถลักษณะจะมีการลำดับเนื้อความแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน การใช้ภาษาในแต่ละอรรถลักษณะโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทำเนียบภาษา จะเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะในแต่ละเนื้อความ ของปริบทหนึ่งๆด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ. 2534 : 27) ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยเลือกกลุ่มมามีความกระตือรือร้นในการเรียนอยู่เป็นทุนเดิมแล้ว เมื่อใช้ทฤษฎีที่เหมาะสมอย่างแนวทฤษฎีอรรถฐาน จึงทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเป็นทวีคูณ

5. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังได้รับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลอง ปรากฏว่า ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังได้รับการสอนตามแนวคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งสองทักษะ โดยคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน ก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก วิธีการสอนตามคู่มือครู ก็เป็นวิธีสอนที่ดีวิธีหนึ่ง อีกทั้งผู้วิจัย ซึ่งเป็นผู้สอนเอง ก็ได้ปฏิบัติตามการสอนอย่างเต็มที่ ตรงตามขั้นตอนที่กำหนดและทุ่มเทอย่างเท่าเทียมกันกับกลุ่มทดลอง ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยสุ่มมาเป็นกลุ่มควบคุมนั้นมีธรรมชาติของผู้

เรียนที่กระตือรือร้นอยู่ก่อนแล้ว ไม่ว่าจะใช้แนวทฤษฎีการสอนใด ก็สามารถเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ได้ประการเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบ ข้อ 4 กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีอรรถฐาน กับ ข้อ 5 กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยแนวการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยพบว่าจะคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มแรกจะสูงกว่ากลุ่มหลัง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หากต้องเลือกวิธีการสอนใดวิธีการสอนหนึ่งเพียงวิธีเดียว วิธีการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานควรเป็นเป็นวิธีแรกที่ต้องเลือกก่อน

6. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน

จากผลการทดลอง ปรากฏว่า แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานเป็นแนวทฤษฎีที่ได้รับความสนใจจากผู้เรียนเป็นอย่างมากเพราะเป็นทฤษฎีใหม่สำหรับผู้เรียน อีกทั้งยังตรงกับความต้องการของผู้เรียน ที่ต้องการหาแนวทางในการอ่านการเขียน ที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้รวดเร็ว มีเทคนิควิธีในการจับใจความ และรับรู้ถึงวิธีการจับประเด็นได้ง่าย เพราะผู้เรียนได้รู้ถึงชนิดหรือประเภทของเนื้อความที่อ่านหรือเขียน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำสื่อการสอนแบบผสมผสานแทรกเข้าไปในขั้นตอนการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีอย่างกลมกลืน ซึ่งนอกจากจะเกิดความสุขสนุกสนาน และท้าทายแล้ว ยังเป็นเรื่องแปลกใหม่ที่ผู้เรียนไม่เคยพบมาก่อน แรงจูงใจจึงเกิดขึ้นมากมาย ดังคำกล่าวของอัจฉรา สุขารมณ (2527 : 159) ที่ว่า “การจูงใจ” หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “แรงจูงใจ” หมายถึงสถานการณ์ที่กระตุ้นให้อิทธิพล แสดงพฤติกรรมตามความต้องการตามจุดมุ่งหมายปลายทางที่วางไว้

7. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการสอนวิธีการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลอง ปรากฏว่า แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลอง ไม่แตกต่าง กับคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก แม้ผู้วิจัยจะได้เลือกเนื้อหาที่เป็นเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจ ประกอบกับธรรมชาติของผู้เรียนที่มีความพร้อมที่จะรับการสอนและกระตือรือร้นในการเรียนอยู่เป็นทุนเดิม ดังได้กล่าวแล้ว เหนือสิ่งอื่นใดคือผู้เรียนมีความรับผิดชอบสูง แม้ไม่ได้เพิ่มกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนุกสนานเหมือนกลุ่มทดลอง แต่ผู้เรียนก็มีความพร้อมและเอาใจใส่ ดังคำกล่าวของ อัททาวะเย (Attaway. 2004 :

Online) ที่ว่า แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จทางด้านวิชาการของนักเรียนนักศึกษา ดังที่ปรากฏเป็นหลักฐานหรือเป็นหลักทฤษฎีที่มีอยู่มากมาย ทั้งยังมีอิทธิพลต่อการเรียนการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียนหรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ (ชัยนาถ นาคบุปผา. 2529 : 54-56) ดังนั้นจึงทำให้ผลการทดลอง ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การเลือกทฤษฎีการสอนที่ดี เหมาะสม ลงตัว มีขั้นตอนการสอนที่ส่งผลให้กับการพัฒนาการเรียนรู้ได้ดี โดยเฉพาะทักษะการอ่านการเขียน อย่างทฤษฎีการสอนตามแนววรรณฐาน การจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจเป็นพิเศษ เพิ่มความมีชีวิตชีวา ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้พบกับชาวต่างชาติซึ่งเป็นเจ้าของภาษาบ้างเพื่อเป็นแนวทางที่ถูกต้องและเป็นการเพิ่มประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน เน้นการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องราคาแพง ทั้งนี้หมายความว่าจัดบรรยากาศให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรงจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียน มีทักษะวิธีการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น การพัฒนาผู้เรียนที่ดีและมีความพร้อมอยู่แล้ว ก็ไม่ได้หมายความว่า จะพัฒนาให้ดีขึ้นและมีความพร้อมยิ่งขึ้นไปอีกไม่ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

จากผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

1.1 การสอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน ควรใช้สื่อผสมผสาน เช่น การใช้เครื่องฉายข้ามศีรษะ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้เพลงประกอบ การสอน การใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic Materials) หรือการเชิญเจ้าของภาษา (Native Speaker) มาช่วยสอนในบางคาบเรียน สิ่งที่นักเรียนจะได้รับคือ เกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจ (Comprehensible) ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure) และลักษณะของภาษา (Language Feature) ได้โดยตรง นักเรียนยังจะได้รับความเพลิดเพลินในขณะที่เรียน ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนอีกด้วย

1.2 ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ควรนำแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐานไปใช้สอนนักเรียนในระดับต่างๆ โดยเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นระดับที่นักเรียนต้องเตรียมตัวมากในการสอบแข่งขันเข้าเรียนในระดับที่สูงขึ้น ในการสอบก็จะเน้นบทอ่านที่ต้องทำความเข้าใจ ดังนั้นเมื่อนักเรียนได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยทางแนวทฤษฎีนี้ นักเรียนก็จะรู้จักชนิดหรือแบบของเนื้อความ (Genre) ซึ่งจะทำให้ นักเรียนสามารถทำความเข้าใจในการอ่านบทความหรือเนื้อความในข้อสอบได้ดี และ ง่ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ แนวทฤษฎีการสอน

ภาษาแบบวรรณฐาน ยังเน้นทักษะทางการเขียนอย่างจริงจังอีกด้วย นักเรียนจะได้ฝึกเขียน เนื้อความชนิดต่างๆมากขึ้น

1.3 ควรจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนทัศนะกับครู กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ครูควรเพิ่มบทบาทในการเป็นผู้ชี้แนะมากกว่า การเป็นผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียว นักเรียนก็เช่นกัน ควรรู้จักค้นคว้าหาความรู้เพื่อให้ได้ประสบการณ์ตรงมากขึ้น การได้ค้นพบความรู้ด้วยตัวเองจะทำให้ระบบการจำในสมองดีกว่าได้รับการป้อนเข้าไป ควรลงมือปฏิบัติมากกว่าที่จะเป็นผู้เรียนที่คอยรับการป้อนความรู้จากครูแต่เพียงอย่างเดียว

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย

2.1 ควรนำแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน โดยเน้นทักษะการอ่าน การเขียน ไปทดลองกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2 ควรนำชนิดของวรรณฐาน (Genre) ตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน ไปทดลองกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ครบทั้ง 8 ชนิด

2.3 ในการติดต่อประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ควรต้องไตร่ตรองให้รอบคอบ ดูทิศทาง ดูความเหมาะสม สืบค้น คัดการณ์ล่วงหน้า และต้องหาแนวทางป้องกันหากพบอุปสรรคปัญหา รวมทั้งคิดหนทางแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้า

2.4 ควรทำความรู้จักกับกลุ่มตัวอย่างให้ได้มากที่สุด ในเวลาอันจำกัด ผู้ทำการศึกษาวิจัยต้องเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนให้ได้มากที่สุด เพื่อประโยชน์ในการศึกษาพฤติกรรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสงวณ. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เกษม บำรุงเวช. (2530). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA และวิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- จินตนา นักบุญ. (2536). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนตามข้อเท็จจริงโดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- ชวาล แพรัตกุล. (2520). *เทคนิคการเขียนข้อสอบ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา.
- ชัยนาถ นาคบุปผา. (2528). *จิตวิทยาวัยรุ่นกับหลักสูตรและการเรียนการสอน*. ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เทพิน นิละภมร. (2527). *พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ธวัชชา เดชสุภา. (2535). *ผลของวิธีสอนแบบโครงสร้างระดับยอดและประสบการณ์เดิมที่มีต่อความสามารถในการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและการตั้งประสบการณ์เดิมมาใช้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์เดิมและได้รับการสอนต่างกันด้วยวิธีการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (TLS) กับวิธีการสอนตามคู่มือครู*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- นัดดา ขจรนที. (2530). *การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแนวการสอนตามคู่มือครู*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- ปฐม นิคมานนท์. (2524). *การศึกษานอกโรงเรียน*. กรุงเทพฯ. ทิพย์อักษร.
- ปองรัตน์ นิลดำ. (2531). *การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอน 3 วิธี : ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบบูรณาการและตามคู่มือครู*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร. อัดสำเนา

- ปิยนุช พัฒนภิรมย์. (2538). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- พรทิพย์ ตั้งไชยวรรณ. (2527). *การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนโดยการเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลงและการทำแบบฝึกหัดทำบทเรียน*. ปรินิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. (2534). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) กับวิธีการสอนตามคู่มือครู*. ปรินิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- รัตนา ถวิลวงษ์. (2534). *การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษและบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2526). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ ; ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- (2531). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร จำกัด.
- (2536). *เทคนิคทางการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2524). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : เรือนอักษรการพิมพ์.
- วิภาดา ประสานทรัพย์. (2535). *การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในเชิงพัฒนาการของการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนตามแนวอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู*. ปรินิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา

- ศรีมาลา พิมพ์นิพนธ์. (2531). *การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ และ แรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสารและการสอนเขียนตามคู่มือครู*. ปรินิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ. (2522). *การสอนภาษาอังกฤษ (เอกสารประกอบคำบรรยาย)* พิษณุโลก. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ
- (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ
- (2545). *สรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ*. เอกสารหมายเลข 1. ปีการศึกษา 2545. กรุงเทพฯ
- สมชาย ธีรธนกุล. (2527). *จิตวิทยาการศึกษา. ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา*. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- สมบูรณ์ ชิตพงษ์. (2527). *การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย. (เอกสารประกอบวิชาการวิจัย 521). วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมพร พรหมจรรย์. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา*. ปรินิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- สมสมัย วิสูตรจุฑา. (2545). *การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการกับการสอนเขียนตามคู่มือครู*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- สมิธ, ลารี่ อี. (2527). *ภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นภาษานานาชาติ*. ภาษาปริทัศน์. 5(1) : 1 – 8.
- สมุทร เข็มเขานิษ. (2530). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 5, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สาคร พุทธิผล. (2545, ธันวาคม.14). *"เคล็ดลับของการสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผล"* วารสารวิชาการ. ปีที่ 5. ฉบับที่ 54-57.
- สิริมาน ยูโสภีร์. (2545). *การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติและ*

- ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิม. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- สุเบดา ปาทาน. (2529). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้แบบฝึกกรรมประโยคและแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2520). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุชา จันท์โฮมและสุรางค์ จันท์โฮม. (2518). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการมัธยมศึกษา. คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2533). จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. (เอกสารคำสอน). กรุงเทพฯ. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- (2528). หลักการอ่าน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- (2534). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. เล่ม 2. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อรุณี วิริยะจิตรรา. (2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. ภาควิชาภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อังคณา สายยศ. (2536, พฤษภาคม - สิงหาคม). การวิเคราะห์ข้อสอบของแบบทดสอบ. วารสารการวัดผลการศึกษา 14(43) : 29-31.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- (2526). ทิศทางของการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. วารสารปริทัศน์ 4(2) : 17-18 .
- อัจฉรา สุขารมย์. (2527). พื้นฐานทางจิตวิทยาของการศึกษา : (เอกสารคำสอนวิชาศึกษา 503). สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อารีย์ พันธุ์มณี. (2546). แรงจูงใจ. ใน จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนรู้การสอน. หน้า 269-293. กรุงเทพฯ: ไยใหม่. เอ็ดดูเคท. กรุงเทพฯ

- อุไร แฉล้ม. (2522). *ความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตและนักศึกษาคูวิชาเอกภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู*. ปรินซ์ตันพินท์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- Abraham, Korman K. (1974). *The Psychology of Motivation*. New York. Prentice-Hall
- Arapoff, Nancy. (1970). *Writing through understanding*. University of Hawaii. Holt, Rinehart & Winston.
- Arnold, Karen Michele. (2002). *Investigating the cognitive reading strategies and motivation to read of resilient, average, and non-resilient fourth-and fifth-grade Latino English language learners*. (Online). *Dissertation Abstracts International*. Available: DAI-A 63/02, p. 467, Retrieved July 21, 2004.
- Artman, Elaine M. (2003). *Motivation factors to overcome faculty resistance to integrating a synchronous online education in higher education business course*. (Online). *Dissertation Abstracts International*. Available: DAI-A 64/04, p. 1187, Retrieved July 21, 2004.
- Attaway, Nicloe Michele. (2004). *Understanding academic motivation in middle school students : Association with sense of school belonging*. (Online). *Dissertation Abstracts International*. Available: DAI-B 64/12, p. 6314, Retrieved July 21, 2004.
- Betts, Emmett Albert. (1950). *Foundations of Reading Instruction*. New York : American Book .
- Bond, Gul L. & Miles S. Tinker" (1957). *A Reading Difficulty : Their Diagnosis and Correction*. 2nd ed. New York : Appleton- Century Crofts.
- Bormuth, J.R. (1967). *Comparable Cloze and Multiple Choice Comprehension Test Scores*" *Journal of Reading*. 10 : 291 – 299.
- Bush, Clifford L. & Mildred H. Huebner. (1970). *Strategies for Reading in The Elementary School*. New York : The McMillan .
- Byrne, Donn. (1982). *Teaching Writing Skills*. Singapore : Four Strong Printing.
- Calhoun, Jones L. (1971). *"The Effect of Analysis of Essays in College Compositing Classes on Reading and Writing Skills"*, *Dissertation Abstracts International*. 32 ; 1971A – 1972A.
- Carr, Eileen M. & others. (1983). *"The Effect of Inference Training on Children's Comprehension of Expository Text"*, *Journal of Reading Behavior*. 15(3) 1 – 18.
- Carrell, Patricia L. (1984, September). *"TESOL Quarterly*. 18(3) : 441 –469

- Christie, F.(1987). *Genres as Choice in Tan Reid. in The Place of Genre in Learning: Current Debates.*, Centre for Studies in Literacy Education, Deakin University: Geelong, Victoria. (Typereader Publications Number 1)
- (1989). *Genres in Writing, in Deakin University Writing in Schools. Study Guide, Section 1*, Deakin University Press: Geelong, Victoria.
- Dallmann, Martha. (1974). *The teaching of Reading*. New York. Holt, Rinehart & Winston.
- David G. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York : McGraw Hill Book
- Fairbairn, Gavin J. & Winch, Christopher (1993). *Reading, Writing and Reasoning : A Guide for Students*. SRHE and Open University Press.
- Fan, Chung Teh."n.d." *Item Abalysis Table*. Reproduce in Thailand by Permission of Educational Testing Service. Priceton, New York.
- Finocchiaro, Mary & Michael Bonomo. (1973). *The Foreign Language Learner. A Guide for Teachers*. New York : Regents Publishing.
- Geoffrey Broughton; et al. (1984). *Teaching English as a Foreign Language*. 2nd ed., London, , Routledge & Regan Paul.
- Good, Cater V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill.
- Goodman, K.S. (1982). *"Celebrate Literacy, Reading Today"*. 11 : 31 – 32.
- Goodman, Yetta M. , Dorothy, J. Watson & Carolyn L. Buke. (1978). *Reading Miscue Inventory*. Alternative Procedures. New York : Ricard C. Owen.
- Harris, Albert J., Sipay, Edward R. (1979). *How to Teach Reading*. New York. Longman.
- Harris, Albert J. (1956). *How to Increase Reading Ability*. 3rd ed. New York : Longman
- Harris, David G. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York : McGraw Hill Book.
- Heaton, J. B. (1988). *Writing English Language Tests*. London : Longman Groups UK
- Hilgard, Earnest R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York.Harcourt Brace & Word.
- Hyland, Ken (1990). *"Effects of Genre Description in Argumentative Essay,"* Research in the Teaching of England. 23(3) : 23-24.
- Hyon, Sunny Sung-Heh. (1995). *"A genre-Based Approach to ESL Reading : Implications for North America and Australia (Literacy, Rhetoric, Composition)*. Dissertation Abstracts International. DAI-A 56/04, p. 1337, Oct 1995.

- Johnson, Keith & Keith Morrow. (1981). *Communication in the Classroom*. London : Longman Group.
- Johnson, Patricia. (1986). "Acquisition of Schema of Comprehension and Communication : A Study of Reading – Writing Relationship," in ESL, ELC Journal 17(1) 1 – 13.
- Kintsch, Walter & Yarbrough, Graig I. (1982). "Role of Rhetorical Structure in Text Comprehension," Journal of Educational Psychology. 74(6) : 828 - 834
- / Krashen, Stephen D. (1984). *Writing : Research, Theory and Applications*. 1st ed., California: Pergamon Press.
- Lado, Robert. (1961). *Language Testing*. London : Longman
- (1964). *Language Testing*. London : McGraw Hill Book.
- Kai-fat, Lee & Fleming, Paula. (1978). *Better Reading Skills*. Hong Kong. Oxford University Press, New Building, North Point.
- Marshall, Stewart. (1991, May). *A Genre-Based Approach to the Teaching of Report Writing*. ESP Journal. 10 (3) : 3-13.
- Martin, J.R & Ruthery, J. (1980). *Writing Report*. No 1 , Working Papers in Linguistics, Department of Linguistics, Sydney University, Sydney.
- (1981). *Writing Report*. No 2 , Working Papers in Linguistics, Department of Linguistics, Sydney University, Sydney.
- Miller, Lyle L. (1972). *Developing Efficiency*. 3rd ed. Minnesota, Burgess
- Morris, A. & N. Stewart- Dore. (1984). *Learning to Learn From Test*. : Effective Reading in the Context Area. North Ryde : Addison-Wesley.
- Moyle, Donald (1982). *The Teaching of Reading*. London. Hollen Street Press, Slough, Berkshire.
- Oliva, Peter F. & Oliva, Rebecca F. (1969). *The Teaching of Foreigners Languages*. New Jersey Prentice – Hill.
- /Öller, John W. (1979). *Language Test at School*. London : Longman.
- Patty, Walter T. , Dorothy C. Petty, and Majorie F. Becking. (1985). *Experiences in Language : Tools and Techniques for Language Arts Methods*. 4th ed., New York: Allyn and Bacon.
- Paulston, Christina B. & Bruder, Mary N. (1976). *Teaching English as a Second Language*. Techniques and Procedures. Massachusettes. Winthrop.

- Pumfrey, Peter D. (1977). *Measuring Reading Abilities*. London : Hodder and Stoughton.
- Raimes, Ann. (1983). *Techniques in Teaching Writing*. New York, Oxford University Press
- Rivers, Wilga M. (1978). *Teaching Foreigner Language Skills*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Rivers, Wilga M. & Temperly, Mary S. (1978). *A Practical Guide to the Teaching of English as a Second or Foreign Language*. New York, Oxford University Press.
- Salahshoor, Farzad. (2001). *A Genre-Based Approach to EFL Academic Literacy : The Case of Iran*. Dissertation Abstracts International. DAI-C 62/01,p. 12, Spring 2001.
- Saowalak Rattanaich (1987, November). *The effects of Using Top-Level-Structure Instructors Modules and Traditional Teaching Method in Teaching English Reading to the Students*. Singapore. SEAMEO Regional Language Center. (Project Report for SEAMEO RELC Fellowship Grant).
- Shechter, Myrian & Sandra R. Schechter. (1987). *Children's Acquisition of literary Genre: Science Fiction Versus Fantasy*. Toronto : Ontario Institute for Studies in Education: Toronto. Board of Education.
- Smith, F. (1971). *Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to read*. New York : Holt, Rineheart & Winston.
- Valette, Rebecca M. (1977). *Modern Language Testing*, a handbook. 2nd ed. Harcourt Brace Javanovich.
- White, Ronald. V. (1980). *Teaching Language as Communication*. Oxford : Oxford University Press.
- Widdowson, H.G. (1979). *Explorations in Applied Linguistics*. London, Oxford University Press.
- Williams, Eddie. (1994). *Reading in The Language Classroom*. London : McMillan

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

TEST

English

Mattayom 5

30 marks

NameRoomNo

- I. Read the following passages and choose the best alternative for each question.

It is likely that pesticide tainted chocolate drinks sent 32 students and a teacher at Anubarn Wat Praeksa School in Samut Prakan to the hospital with food-poisoning symptoms on Monday.

1. What is the best title for this article?
- 32 students and a teacher at Anubarn Wat Praeksa.
 - Food-poisoning symptoms on Monday.
 - Pesticide discovered in drinks.
 - Pesticide found in Samut Prakan.

Dial 007 for overseas phone call and pay just 9 baht per minute for 9 countries. Countries include China, Taiwan, Singapore, Germany, Japan, U.K., Australia, Hong Kong and the U.S.A. Special offer from July 1st to December 31st 2004 (press 007 + country code + city code + destination number).

2. Who would be interested in this advertisement?
- Jack is going to U.S.A. in December.
 - John is planning to call his British penpal next month.
 - Jane is coming to Thailand in July.
 - Josh is making a long distant call next year.

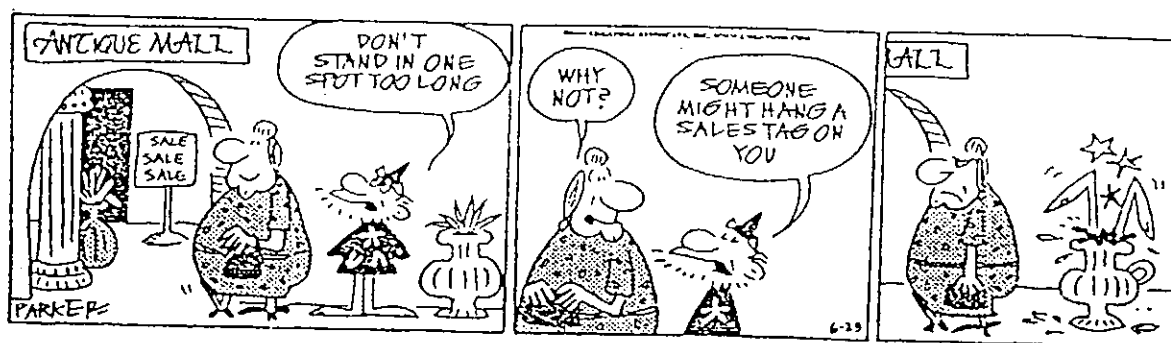
Please remember that children aged 10 and under should always be seated at the rear in a specially designed child seat appropriate for their age and size. Adult safety belts should never be used for children.

3. What is the writer's purpose?
- Giving advice
 - Warning
 - Counseling
 - Murmuring

Eat lots of fruit and vegetables this fortnight, or you will be constipated. Your friend will ask to copy your homework July 20th; don't let him/her do it.

4. The above information is a part of _____.

- a. meteorologist's speech
- b. an editorial
- c. horoscope
- d. a weather forecast

5. Why did the old lady punish the man?

- a. He regarded her as an antique.
- b. He was standing too close to her.
- c. He hung a sales tag on her.
- d. He tried to steal her money.

II. Choose the best alternative for each blank.

The cautious captain of a small ship had to ___6___ a coast with which he was ___7___, so he tried to find a qualified pilot to guide him. He went ashore in one of the small ports where his ship ___8___, and a local fisherman pretended that he was the one because he needed some money. The captain took the fisherman ___9___ and let the fisherman tell him ___10___ to steer the ship.

After half an hour the captain began to suspect that the fisherman did not really know what he was doing or where he was going so he ___11___ him, "Are you sure you are a qualified pilot?" "Oh, yes," answered the fisherman. "I know ___12___ rock on this part of the coast.

Suddenly there was a terrible tearing sound from under the ship. At once the fisherman added, "And that's one of them."

6.	a. sail	b. go to
	c. to board	d. anchor
7.	a. unfamiliar	b. familiarity
	c. familiar	d. familiarly
8.	a. stop	b. stopped
	c. was stopped	d. was stopping
9.	a. into board	b. against board
	c. to the board	d. on board
10.	a. when	b. where
	c. whether	d. what
11.	a. said to	b. said with
	c. told to	d. told with
12.	a. most	b. every
	c. a great deal of	d. all

III. Choose the most suitable words or phrases to fill the gaps.(Items 13 – 20)

The LMS Group of Companies is an established and ___13___ engineering company for the distribution of scientific instruments in Southeast Asia. We represent the world's ___14___ manufacturers like; "Thermo Haake", "Netzsch", "Seiko" Scanning probe Microscopy, etc. We are looking for ___15___ and ___16___ persons for following positions:

Sales Engineer

2 Positions

- * Male or Female, Bachelor's Degree in Chemical Engineering, Polymer Science or Material Science
- * Own transportation
- * Good English ___17___ skills
- * 1 – 2 years sales ___18___ in laboratory or research instruments (i.e. Torque Rheometer, Rheometer, Thermal Analysis, etc.) would be ___19___

Service Engineer

3 Positions

- * Male, Bachelor's Degree in Electronics
- * 1 – 2 years experience in service of scientific instruments
- * ___20___ in written and spoken English

*Mature, pleasant and able to work under pressure

Please send application in English with full resume and a recent photo to :

LMS Instruments Co., Ltd.

128/73, 7th Fl., Phyathai Plaza Building, Phyathai Road, Thung-Phyathai,

Radthavee, Bangkok 10400

Tel : 02-612-9091, Fax : 02-612-9093

E-mail : info@lmsinstr.com

13.	a. dynamic	b. diameter
	c. dynasty	d. dynamite
14.	a. succeeding	b. leading
	c. receding	d. depressing
15.	a. energy	b. energetic
	c. power	d. powerful
16.	a. qualified	b. simplified
	c. purified	d. modified
17.	a. educate	b. education
	c. communicate	d. communication
18.	a. time	b. training
	c. experience	d. duration
19.	a. courageous	b. advantageous
	c. competitive	d. devastated
20.	a. Experience	b. Efficiently
	c. Effectively	d. Fluent

IV. Read the following passages and choose the best alternative for each question.

Drugs, assets seized

Police confiscated Bt10 million in assets of a suspected Chiang Mai drug dealer after discovering methamphetamine tablets inside her house on Friday.

The police asked for a court order to search Nitaya Jamngern's house based on the confession of another suspected drug dealer, Direk Chaitaphan, who was arrested on September 28 after he sold drugs to a police informant.

As the police entered Nitaya's house, they saw her throwing a lump of clay out of the window. The police examined the clay and found 38 methamphetamine tablets hidden inside. They found four more methamphetamine tablets in a table drawer.

Police confiscated 18 articles of value, including land ownership papers, electrical equipment and gold amulets.

The police said that Nitaya had been sending drugs to small dealers for a long time and had a connection with members of a small ethnic group in a border area who deliver the drugs from neighbouring countries.

THE NATION

21. Who is Nitaya's accomplice?

a. a police informant	b. a small ethnic group
c. Nitaya neighborhood	d. Direk Chaitaphan

22. What is the main idea?

- a. The police confiscated the drugs delivered from neighboring countries.
- b. Nitaya was arrested on charge of drug dealer.
- c. The police had a big mistake entering Nitaya's house.
- d. Nitaya's assets were confiscated on charge of being a drug dealer.

23. How had the dealer hidden her drugs?

- a. She had wrapped them with foil papers.
- b. She had hidden along the windows.
- c. She had wrapped them with land ownership papers.
- d. She had hidden them in clay.

24. Before the police entered Nitaya's house, _____.

- a. the police had asked for a court order to search her house
- b. The police had seen her delivering the drugs to neighboring countries
- c. They had found four more methamphetamine tablets in a table drawer
- d. They had thrown a lump of clay out of the window

25. Source of the news is _____.

a. Chiang Mai	b. The police
c. The Nation	d. Nitaya

ATC

ASIAN TRAVEL CLUB CO.,LTD.

Urgently requires

SALES REPRESENTATIVE

If you are Expat Thai national.

Out-going, fun-loving and teamwork people.

Aged between 21-40 years old.

No experience needed.

Able to communicate in Thai, English & Chinese would be an advantage.

We are a highly successful company.

We have a great office-working environment in

Resort at Kata Beach, Phuket.

We offer full training course from professional.

We provide all quality clients.

We give you basic salary + high commission.

Also positions at BKK Office available.

For any enquiries or make appointment for an interview.

Please call (076) 333-461 or (01) 719-1438

Every day from 11.00 am – 6.00 pm.

The interview will be located at address below:

Asian Alliance Group Co., Ltd. 971,973 President Tower

8th Floor, Ploenchit Rd., Lumpini, Pathumwan, Bangkok.

26. Who would NOT get this job?

- a. Somchai can't speak French.
- b. Somsri doesn't have any experiences.
- c. Somsak can't get along well with others.
- d. Somporn doesn't like dealing with foreigners.

27. Which sentence is INCORRECT?

- a. The candidate should be able to communicate in languages other than English.
- b. The candidate should be able to communicate (both written and spoken) in Chinese.
- c. Able to communicate in Thai, English & Chinese is a must.
- d. Able to communicate in Thai, English & Chinese isn't necessary.

28. The word "you" refers to _____.

- a. clients
- b. professionals
- c. applicants
- d. sales representatives

29. The word "clients" could be replaced by _____.

- a. customers
- b. passengers
- c. messengers
- d. managers

30. How would the interested candidates contact the company?

- a. Write an application letter with full resume.
- b. Write an application letter with expected salary.
- c. Call the company to meet you for an interview.
- d. Call the company to fix a date for an interview.

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญ โดยผู้วิจัยจะนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ คำตอบของนักเรียนจะมีความสำคัญและจะถือเป็นความลับ ไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิดและไม่มีผลต่อคะแนนสอบของนักเรียนแต่ประการใด
2. วิธีตอบแบบสอบถาม ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ อย่างรอบคอบและระมัดระวัง แล้วจึงตอบ โดยทำเครื่องหมาย ในช่อง “ความเห็น” ทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด แต่ละข้อความ นักเรียนจะทำเครื่องหมายได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น

ข้อความ	ความเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. ภาษาอังกฤษ เป็นปัจจัยหนึ่ง ในการสร้างความเจริญให้แก่ประเทศ ชาติ				
2. ภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่ทันต่อเหตุการณ์ และรับรู้ข่าว สารได้รวดเร็ว				
3. ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพใน อนาคต				
4. ข้าพเจ้าจะตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น หากบทเรียนมี ความสนุกสนาน				
5. ข้าพเจ้าพบว่า หนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ยากเกินไปที่จะ เรียนรู้				
6. คณะวิชาภาษาอังกฤษไม่มีความสำคัญต่อข้าพเจ้า				
7. เมื่อพบข้อความภาษาอังกฤษตามบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ ข้าพเจ้าจะ อ่านและพยายามทำความเข้าใจ				
8. ขณะที่อ่านภาษาอังกฤษ เมื่อพบคำศัพท์ที่ยากและไม่คุ้นเคย ข้าพเจ้าจะเลิกอ่านทันที				
9. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ				
10. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษจะน่าสนใจ ถ้าใช้ ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดในห้องเรียน				
11. ข้าพเจ้าจะเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น				
12. ครูผู้สอนที่เป็นชาวต่างชาติหรือเจ้าของภาษามีความจำเป็นใน การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบัน				
13. ห้องสมุดมีหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษมากเกินไป ทำให้เป็น อุปสรรคในการค้นหาความรู้				
14. การประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ชีวิต ข้าพเจ้ามีความหวัง				
15. ข้าพเจ้ามักจะจัดสรรเวลาให้กับวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่าวิชา อื่นๆในการทบทวนบทเรียน				
16. ยิ่งพบอุปสรรคในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ยิ่งทำให้ ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นมากยิ่งขึ้น				
17. ข้าพเจ้าไม่ชอบแสดงความคิดเห็นในขณะที่เรียนวิชาภาษา อังกฤษ				
18. จำนวนคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน ควรจะมีมากกว่าที่ มีอยู่ในปัจจุบัน				

ข้อความ	ความเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
19. มีหน่วยงานที่รับแปลภาษาอังกฤษอยู่มากมาย การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงไม่จำเป็น				
20. ข้าพเจ้ามักจะทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ เมื่อมีเวลาว่าง				
21. อาชีพในอนาคตของข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ				
22. วิชาภาษาอังกฤษมีกิจกรรมมากเกินไปจนความจำเป็น				

ขอบคุณ

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 19 ค่าอำนาจจำแนก (t) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	10.0
2	10.5
3	10.1
4	13.2
5	13.6
6	10.0
7	11.2
8	16.3
9	10.5
10	13.6
11	10.0
12	11.2
13	10.5
14	11.9
15	9.8
16	11.3
17	9.7
18	9.7
19	10.0
20	14.1
21	12.0
22	13.4
23	10.0
24	10.0
25	10.5
26	9.7
27	12.0
28	9.7
29	11.5
30	9.7

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.73

ตาราง 20 ค่าอำนาจจำแนก (t) แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.6
2	4.6
3	4.3
4	2.1
5	2.2
6	2.2
7	2.4
8	3.5
9	5.4
10	4.6
11	2.1
12	2.8
13	2.6
14	4.1
15	3.4
16	4.3
17	3.5
18	2.1
19	4.1
20	4.4
21	4.7
22	3.5

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

ตาราง 21 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.77	.35	16	.67	.80
2	.73	.45	17	.79	.40
3	.77	.45	18	.79	.40
4	.48	.65	19	.77	.55
5	.44	.75	20	.40	.45
6	.77	.55	21	.60	.35
7	.67	.30	22	.46	.30
8	.21	.30	23	.77	.55
9	.73	.35	24	.77	.55
10	.44	.75	25	.73	.35
11	.77	.55	26	.79	.40
12	.67	.30	27	.60	.35
13	.73	.45	28	.79	.40
14	.60	.45	29	.65	.55
15	.79	.50	30	.79	.30

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.73

ตาราง 22 แสดงคะแนนการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ

คนที่	อันดับที่ที่ผู้เชี่ยวชาญให้			รวม	D	D^2
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	7	18	12	37	2.35	5.52
2	22	24	14	60	20.65	426.42
3	22	24	11	57	17.65	311.52
4	22	28	23	73	33.65	1132.32
5	14	11	28	53	13.65	186.32
6	22	11	19	52	12.65	160.02
7	7	4	17	28	11.35	128.82
8	7	4	8	19	20.35	414.12
9	7	4	6	17	22.35	499.52
10	3	4	10	17	22.35	499.52
11	22	24	23	69	29.65	879.12
12	7	4	19	30	9.35	87.42
13	3	4	8	15	24.35	592.92
14	14	18	17	49	9.65	93.12
15	7	11	6	24	15.35	235.62
16	22	18	4	44	4.65	21.62
17	1	2	1	4	35.35	1249.62
18	14	4	4	22	17.35	301.02
19	22	18	12	52	12.65	160.02
20	3	18	1	22	17.35	301.02
21	7	2	14	23	16.35	267.32
22	1	1	1	3	36.35	1321.32
23	29	30	30	89	49.65	2465.12
24	14	18	23	55	15.65	244.92
25	14	24	23	61	21.65	468.72
26	29	30	29	89	49.65	2465.12
27	1	1	1	3	36.35	1321.32
28	33	32	30	95	55.65	3096.92
29	30	29	30	89	49.65	2465.12
30	29	30	29	89	49.65	2465.12

ตาราง 22 แสดงคะแนนการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

คนที่	อันดับที่ผู้เชี่ยวชาญให้			รวม	D	D^2
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
31	5	8	8	21	18.35	336.72
32	5	10	13	28	11.35	128.82
33	35	34	30	99	59.65	3558.12
34	35	34	30	99	59.65	3558.12
35	30	31	28	89	49.65	2465.12
36	30	35	35	100	60.65	3678.42
37	1	2	2	5	34.35	1179.92
38	1	1	1	3	36.35	1321.32
39	2	4	6	12	27.35	748.02
40	8	7	11	26	13.35	178.22
รวม				1574		41419.4
ค่าเฉลี่ย				39.35		

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

ตาราง 22 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง				กลุ่มทดลอง			
คนที่	Pretest	Posttest	D	คนที่	Pretest	Posttest	D
1	16	23	7	21	19	26	7
2	21	26	5	22	20	25	5
3	20	28	8	23	23	24	1
4	24	28	4	24	26	27	1
5	21	27	6	25	20	24	4
6	21	26	5	26	20	24	4
7	21	27	6	27	17	24	7
8	13	25	12	28	19	27	8
9	26	28	2	29	20	21	1
10	25	26	1	30	25	27	2
11	20	24	4	31	19	26	7
12	17	27	10	32	14	27	13
13	24	26	2	33	20	26	6
14	23	28	5	34	26	24	-2
15	21	26	5	35	18	23	5
16	22	26	4	36	20	25	5
17	24	25	1	37	22	24	2
18	21	22	1	38	11	25	14
19	20	26	6	39	20	27	7
20	24	25	1	40	22	27	5

ตาราง 23 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม				กลุ่มควบคุม			
คนที่	Pretest	Posttest	D	คนที่	Pretest	Posttest	D
1	19	24	5	21	17	24	7
2	22	21	-1	22	17	25	8
3	24	28	4	23	19	26	7
4	23	26	3	24	17	23	6
5	24	25	1	25	16	21	5
6	23	20	-3	26	21	20	-1
7	14	25	11	27	18	22	4
8	25	27	2	28	24	25	1
9	23	26	3	29	17	26	9
10	22	26	4	30	18	26	8
11	25	27	2	31	20	26	6
12	17	23	6	32	12	25	13
13	20	24	4	33	16	21	5
14	18	26	8	34	23	25	2
15	17	22	5	35	16	22	6
16	20	25	5	36	11	25	14
17	22	25	3	37	16	25	9
18	20	23	3	38	16	22	6
19	14	22	8	39	12	25	13
20	20	26	6	40	22	21	-1

ตาราง 24 คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง				กลุ่มทดลอง			
คนที่	Pretest	Posttest	D	คนที่	Pretest	Posttest	D
1	12	15	3	21	14	15	1
2	12	16	4	22	11	17	6
3	13	15	2	23	12	17	5
4	18	18	0	24	17	18	1
5	12	15	3	25	18	19	1
6	19	19	0	26	11	14	3
7	12	16	4	27	12	15	3
8	18	19	1	28	15	17	2
9	13	16	3	29	12	17	5
10	14	15	1	30	17	18	1
11	10	13	3	31	17	17	0
12	11	14	3	32	11	15	4
13	12	15	3	33	11	15	4
14	12	13	1	34	16	17	1
15	15	16	1	35	17	18	1
16	12	13	1	36	11	17	6
17	12	17	5	37	13	15	2
18	12	18	6	38	12	15	3
19	14	18	4	39	14	15	1
20	12	17	5	40	14	18	4

ตาราง 25 คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม				กลุ่มควบคุม			
คนที่	Pretest	Posttest	D	คนที่	Pretest	Posttest	D
1	15	15	0	21	12	13	1
2	14	15	1	22	16	16	0
3	13	14	1	23	15	16	1
4	18	19	1	24	14	15	1
5	13	14	1	25	12	12	0
6	12	13	1	26	15	15	0
7	12	13	1	27	14	15	1
8	13	13	0	28	14	15	1
9	13	14	1	29	15	18	3
10	12	12	0	30	17	17	0
11	13	13	0	31	15	15	0
12	13	13	0	32	12	13	1
13	12	12	0	33	12	13	1
14	13	14	1	34	14	14	0
15	15	16	1	35	13	15	2
16	15	17	2	36	16	17	1
17	12	13	1	37	16	17	1
18	12	12	0	38	13	13	0
19	12	12	0	39	10	12	2
20	13	13	0	40	14	14	0

ตาราง 26 คะแนนแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง				กลุ่มทดลอง			
คนที่	Pretest	Posttest	D	คนที่	Pretest	Posttest	D
1	70	76	6	21	69	84	15
2	53	75	22	22	55	79	24
3	70	78	8	23	72	83	11
4	73	75	2	24	62	81	19
5	59	75	16	25	72	78	6
6	66	68	2	26	65	78	13
7	69	84	15	27	70	79	9
8	64	82	18	28	58	79	21
9	66	82	16	29	70	83	13
10	65	79	14	30	63	83	20
11	74	77	3	31	75	82	7
12	57	80	23	32	74	80	6
13	72	81	9	33	57	78	21
14	71	79	8	34	68	78	10
15	56	80	24	35	72	82	10
16	78	81	3	36	61	83	22
17	73	81	8	37	68	79	11
18	56	83	27	38	93	75	-18
19	66	79	13	39	72	82	10
20	66	79	13	40	63	76	13

ตาราง 27 คะแนนแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม				กลุ่มควบคุม			
คนที่	Pretest	Posttest	D	คนที่	Pretest	Posttest	D
1	85	67	-18	21	72	70	-2
2	60	74	14	22	61	75	14
3	81	75	-6	23	63	65	2
4	78	71	-7	24	74	57	-17
5	62	44	-18	25	43	47	4
6	60	76	16	26	61	66	5
7	68	75	7	27	71	70	-1
8	71	69	-2	28	78	57	-21
9	77	73	-4	29	71	66	-5
10	82	75	-7	30	73	66	-7
11	63	76	13	31	75	64	-11
12	68	74	6	32	56	51	-5
13	67	65	-2	33	67	65	-2
14	67	72	5	34	77	69	-8
15	77	72	-5	35	70	75	5
16	79	73	-6	36	60	72	12
17	73	71	-2	37	59	75	16
18	67	67	0	38	60	72	12
19	57	68	11	39	58	70	12
20	71	69	-2	40	72	69	-3

ภาคผนวก ค

- แผนการสอนทักษะการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง
- แผนการสอนทักษะการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม

Recount

Lesson Plan For Experimental Group

Period 1-5 M 5 English

General Objectives

1. The students are able to identify the significant language features in the text.
2. The students are able to comprehend the text they have been shown apparently.
3. The students are able to write information required during the writing task.

Terminal Objectives

The students are able to demonstrate their abilities by:

1. Discussing the language function used in the text.
2. Identifying the generic structure and the linguistic features of the text correctly.
3. Replacing the text in their own words or sentences.
4. Explaining the main idea of the text.
5. Assimilating information to write new text in accordance with the same genre.
6. Creating or formulating items of information in order to produce new text together.
7. Writing a new text in the same genre.

Content

The recount text on the topic "Thai love Thai?" written by Thaiyamon Kanchana-alongkorn. Nation Junior. Vol. 10 Issue 240. Aug 1 – 15, 2545 (2002).

Vocabulary

organized	approximately	reach	realise	rejoined
located	battle	images	statues	greedy
selfish	influence	immoral	solved	preserve
maintain	site			

Grammar

Another	Ex. He bought another book. We will study English for another two years. The languages of France, Italy, and Spain are like one another.
The other	Ex. My mother bought two novels but one is more interesting than the other. I met her the other day. He lives in the other side of this street.
Others	EX. Some students study so that they may have the bright future; others seem to

study so that they may have good grades.

The others Ex. Only good students did their homework; the others played football in the field.

Other Ex. Like other boys, Somchai would like to be a hero.

Almost Ex. He slipped and almost fell. (= nearly fell)
 Everything is almost ready. (= nearly ready)
 Almost all of the students(they) work hard.
 Almost every student work hard.

Exclamation	Ex. How beautiful !	How quickly !
	What an idea !	What a small thing !
	What big buildings !	What heavy rain !
	How beautiful she is !	How well she writes !
	What a beauty she is !	What a good writer she is !

Tense Past simple (Subj. + v. 2)

1. For actions in the past which are finished.

Time words : last week , last month , at that time , yesterday , ago , in those days , in the past , formerly , in 1989 , just now , etc.

Ex. We went to see the movie last night.

2. For action or habits in the past.

Ex. People wore long clothes in the old days.

Teaching Activities :

1. A Modeling Stage

- 1.1 The teacher orientates students about objectives, processes and the evaluation of studying.
- 1.2 The teacher stimulates students by asking their experiences about what they did in the past that they were impressed with and then tells them that they are going to practice how to read and write a recount text.
- 1.3 The teacher introduces the model of the text to class by displaying the text with the stages of the genre clearly marked on a power point or transparency so that it will be easy to share opinions together.
- 1.4 The teacher elicits students' attention by asking them some questions such as what happened, when and why did it happen, etc.

- 1.5 The teacher demonstrates by focusing on the generic structure such as orientation, events re-orientation and language features such as adverb of time, time consequence ,human participants and tense used in the text to the students, and tell them how the text achieves its purpose.

2. A Joint Negotiation Stage. (Practice)

- 2.1 Divide the students into 10 groups of 5. Assign them to work in groups for preparing their own reading (The teacher might prepare new text with the same genre for the students or might tell them to find the text from the library).
- 2.2 Each group reads the text. The teacher check the students' understanding about the schematic structure and the linguistic features of the recount text by asking them to pick those categories out and write them on their worksheets separately.

3. An Independent Stage

- 3.1 Choose a new topic with the same genre for group writing and research the topic as preparing for writing task.
- 3.2 Each group writes a draft. Then see if any students consult the teacher about the draft, and finally, rewrite it to be a complete text.
- 3.3 The teacher walks around the room to observe how the students are working and encourage them by giving some suggestions.
- 3.4 Bring the class together again to write the information on a blackboard. Then choose one group to present their points. The students may present through the power point program or the transparency.
- 3.5 The teacher and the students discuss together about the text, check and correct it if there are any mistakes and let the class copy.
- 3.6 The teacher plays the song from a cassette tape and have the students complete the missing words in the text from the song.

Teaching aids :

worksheets , computer program (power point) or overhead transparencies , blank chart , colour pens , recount text , song , cassette tape

Evaluation

1. Observe the students' attention and cooperation while dealing with the class activities.
2. Check the students' progress in learning the recount genre by inspecting focus on each stage of the genre.
3. Check the students' writing tasks focus on correctness and their intent in both joint construction and independent construction.

The recount text**Thai love Thai?****By Thaiyamon Kanchana-alongkorn**

My friends and I have just been on a study trip to Ayutthaya organized by our school. It took us approximately two hours to reach there from Bangkok. When we arrived, we first went to Chedi Phukhaothong. As we were trying to climb to the top of the Chedi to take a photograph, we didn't realize that the guide was telling the history of the Chedi to the other members of our group. By the time we rejoined the group the story was almost finished. The only information I picked up was that this Chedi is located on the site of a famous battle between Thailand and Burma.

The next place we went to was Wat Yai Chai Mong Kol about ten minutes away from the Chedi. Here there were many Buddha images sitting in a row but what was quite shocking was that almost all of the heads of the statues had been cut off. The guide said that greedy Thais had cut off the heads and sold them to foreigners. How selfish they are!! Does money influence their lives so much that they would do anything to get their hands on it, even things that are immoral. How money-greedy they are? In my opinion this is the biggest problem facing Buddhism and it must be solved.

This experience has made my friends and I more aware of the value of Thai culture. I've learnt that we should preserve Thai culture as much as we can to maintain the symbol of Thailand – "The Kingdom of Buddhism."

Nation Junior. Vol. 10 Issue 240. Aug 1 – 15, 2545 (2002).

(Power Point or transparency)

Schematic Structure

Orientation

My friends and I have just been on a study trip to Ayutthaya.

Events

1. The trip too two hours to reach Ayuthaya.
2. We went to Chedi Phukhaothong.
3. The guide told the history of the Chedi.
4. We went to Wat Yai Chai Mong Kol.
5. We were shocked about the Buddha images without heads on.

Re-orientation

The experience made us more aware of the value of Thai culture.

(Power Point or transparency)

Linguistic Features

Time consequences

When we arrived, ...

As we were trying to ...

By the time we ...

The next place we ...

Personal reference

My friend and I

The guide

That greedy Thais

The group

Past simple tense is used

It took us ...

When we arrived, we first went to ...

..., we didn't realize that ...

... we rejoined the group...

... I picked up was that...

Here there were many ...

Writer's opinion

In my opinion this is the biggest problem facing Buddhism and it must be solved.

I've learnt that we should preserve Thai culture as much as we can ...

(Worksheet : After reading a new text)

Schematic Structure

Orientation

Events

Re-orientation

(Worksheet : After reading a new text)

Linguistic Features

Time consequences

Personal reference

Past simple tense is used

Writer's opinion

Check the students' understanding about the generic structure and the language features of the recount text by having them complete the missing words in a song on the overhead transparency as the following :

My Way

Words & Music by Paul Anka & Jacques Revaux (Original title "Comme d'Habitude")

Recorded by Frank Sinatra , 1969 (#27)

Also recorded by Elvis Presley, 1977(#22)

D F#m F#m7 B7
 And now the end is near, and so I face the final curtain:
 Em B+ Em A7 D
 My friend, I'll say it clear. I'll state my case of which I'm certain.
 D DM7 D7 G Gm
 I've lived a life that's full. I've traveled each and every highway.
 D Bm7 Em A7 G6 Gdim D
 And more, much more than this. I _____ it my way.
 D F#m F#m7 B7
 Regrets? I've had a few...but then again, too few to mention:
 Em B+ Em A7 D
 I did what I _____ do, and saw it through without exemption.
 D DM7 D7 G Gm
 I _____ each charted course, each careful step along the byway:
 D Bm7 Em A7 G6 Gdim D
 But more, much more than this. I did it my way.
 A7 D DM7 D7
 Yes, _____ times, I'm sure you knew.
 G
 When I bit off more than I could chew;
 Em A7
 But through it all, when there was doubt,
 F#m Bm Bm7
 I _____ it up and spit it out.
 Em7 A7 G6 Gdim D A7
 I faced it all, and I _____ tall, and did it my way.
 D F#m F#m7 B7
 I've loved, I've laughed and _____; I've had my fill, my share of
 losing.
 Em B+ Em A7 D
 And now, as tears subside, I find it all so amusing.
 D DM7 D7 G Gm
 To think, I did all that...and may I say, not in a shy way.
 D Bm7 Em A7 G6 Gdim D
 Oh no, oh no _____, I did it my way.
 A7 D DM7 D7
 For what is a man? What has he got?
 G
 If not himself, then he has naught.
 Em A7
 To say the things he _____ feels.
 F#m Bm Bm7
 And not the words of one who kneels:
 Em7 A7 G6 Gdim D
 The record shows I _____ the blows and did it my way.

It always struck me as somewhat odd that Elvis would record "My Way" when virtually every element of his career had been Col. Tom Parker's way. It also struck me as possibly slightly unfair that Presley's version would co-opt the link between this song and Sinatra, who so clearly did things his way. End of soap

box tirade.
 The lyric and guitar chord transcriptions on this site are the work of The Gutarguy and are intended for private study, research, or educational purposes only. Individual transcriptions are inspired by and based upon the recorded versions cited, but are not necessarily exact replications of those recorded versions.

Key : 1. did 2. had to 3. planned 4. there were 5. ate 6. stood 7. cried 8. not me 9. truly 10. took

Lesson Plan For Control Group

Period 1-5 M 5 English

General Objectives

After completion of reading the text, students can comprehend by interpreting the vocabularies and get the main point of the text presented by the teacher.

Terminal Objectives

1. The students are able to explain some vocabularies by answering the questions from the teacher.
2. The students are able to translate some difficult sentences in the text into Thai.
3. The students are able to tell the main idea and supporting details of the text.

Content

The recount text on the topic "Thai love Thai?" written by Thaiyamon Kanchana-alongkorn. Nation Junior. Vol. 10 Issue 240. Aug 1 – 15, 2545 (2002).

Vocabulary

organized	approximately	reach	realise	rejoined
located	battle	images	statues	greedy
selfish	influence	immoral	solved	preserve
maintain	site			

Grammar

Another	Ex. He bought another book. We will study English for another two years. The languages of France, Italy, and Spain are like one another.
The other	Ex. My mother bought two novels but one is more interesting than the other. I met her the other day. He lives in the other side of this street.
Others	EX. Some students study so that they may have the bright future; others seem to study so that they may have good grades.
The others	Ex. Only good students did their homework; the others played football in the field.
Other	Ex. Like other boys, Somchai would like to be a hero.

Almost	Ex. He slipped and almost fell. (= nearly fell)	
	Everything is almost ready. (= nearly ready)	
	Almost all of the students(them) work hard.	
	Almost every student work hard.	
Exclamation	Ex. How beautiful !	How quickly !
	What an idea !	What a small thing !
	What big buildings !	What heavy rain !
	How beautiful she is !	How well she writes !
	What a beauty she is !	What a good writer she is !

Tense Past simple (Subj. + v. 2)

1. For actions in the past which are finished.

Time words : last week , last month , at that time , yesterday , ago , in those days , in the past , formerly , in 1989 , just now , etc.

Ex. We went to see the movie last night.

2. For action or habits in the past.

Ex. People wore long clothes in the old days.

Teaching Activities :

1. The teacher orientates students about objectives, process and the evaluation of studying.

Pre-reading

2. The teacher presents text in a shared book then stimulates students and asks them to read the text silently. The text is presented as another page.
3. The teacher stimulates the students by informing them that we can use Past simple tense in telling our experiences in the past.

While-reading

4. Asks the students to read the text silently, Let them use a dictionary for looking up the meaning of some difficult words
5. The teacher explains some difficult vocabularies, idioms and some unfamiliar ideas from the text.
6. The teacher hands out worksheets and tells students to do the exercises.

After-reading

7. Let the students conclude and discuss some difficult words by helping each other.
8. Ask the students to share their idea about some idioms found in the text.
9. The teacher proofs the students' work, corrects their mistakes and advises them to rewrite it.

Teaching aids

worksheet , recount text , dictionary

Evaluation

1. Observe the students' attention and cooperation while dealing with the class activities.
2. Check the students' writing tasks focus on correctness.

The recount text**Thai love Thai?****By Thaiyamon Kanchana-alongkorn**

My friends and I have just been on a study trip to Ayutthaya organized by our school. It took us approximately two hours to reach there from Bangkok. When we arrived, we first went to Chedi Phukhaothong. As we were trying to climb to the top of the Chedi to take a photograph, we didn't realize that the guide was telling the history of the Chedi to the other members of our group. By the time we rejoined the group the story was almost finished. The only information I picked up was that this Chedi is located on the site of a famous battle between Thailand and Burma.

The next place we went to was Wat Yai Chai Mong Kol about ten minutes away from the Chedi. Here there were many Buddha images sitting in a row but what was quite shocking was that almost all of the heads of the statues had been cut off. The guide said that greedy Thais had cut off the heads and sold them to foreigners. How selfish they are!! Does money influence their lives so much that they would do anything to get their hands on it, even things that are immoral. How money-greedy they are? In my opinion this is the biggest problem facing Buddhism and it must be solved.

This experience has made my friends and I more aware of the value of Thai culture. I've learnt that we should preserve Thai culture as much as we can to maintain the symbol of Thailand – "The Kingdom of Buddhism."

Nation Junior, Vol. 10 Issue 240, Aug 1 – 15, 2545 (2002).

(Worksheets)

My experience

Directions : Write an essay about what you did in the past of about 80 – 100 words long.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Report

Lesson Plan For Experimental Group

Period 6-10 M 5 English

General Objectives

1. The students are able to identify the significant language features in the text.
2. The students are able to comprehend the text they have been introduced apparently.
3. The students are able to write information required during the writhing task.

Terminal Objectives

The students are able to demonstrate their abilities by:

1. Discussing the language function used in the text.
2. Identifying the generic structure and the linguistic features of the text correctly.
3. Replacing the text in their own words or sentences.
4. Explaining the main idea of the text.
5. Assimilating information to write new text in accordance with the same genre.
6. Creating or formulating items of information in order to produce new text together.
7. Writing a new text in the same genre.

Content

The report text on the topic "Wealth of China's 100 richest men tops \$ 30 bn."

The Nation. October 13, 2004.

Vocabulary

billion	trillion	retail	entrepreneur	wealth
investment	fortune	garner	minimum	significant
a far cry	urbanisation	property	profit	

Grammar

According to + noun

Ex. According to the teacher, there will be no exam this month.

Accordingly = so

Ex. The government is not in a stable condition, accordingly the economy is getting worse.

And / as well as

Ex. Rice and curry is my favorite dinner.

Time and tide wait for no man.

The teacher as well as the student is coming.

Tense Present simple

1. For actions which always happen.

Ex. The earth never stops going round the sun.

2. For actions which are habits.

Ex. Students always wear school uniforms.

Time words :always , sometimes , usually , often , never , now and again , from time to time , generally , normally , in general , scarcely , every day , once a week , three times a week , nowadays.

Teaching Activities :

1. A Modeling Stage

- 1.1 The teacher stimulates students by asking them this question "How much money that one should have in the last of being a millionaire?"
- 1.2 The teacher and the students read the report text together. The teacher elicits their attention by asking them some questions such as what the text is mainly about, what kind of business they do, etc.
- 1.3 The teacher introduces the model of the text to class by displaying the text with the stages of the genre clearly marked on a power point or transparency so that it will be easy to share opinions together.
- 1.4 The teacher demonstrates by focusing on the generic structure such as general classification, description (behaviour) , description (appearance), description (characteristics) and linguistic features such as transitivity (relational – verb to be), tense (present simple), reference (generic) used in the text to the students, and tell them how the text achieves its purpose.

2. A Joint Negotiation Stage. (Practice)

- 2.1 Divide the students into 10 groups of 5. Assign them to work in groups for preparing their own reading (The teacher might prepare new text with the same genre for the students or might tell them to find the text from the library).
- 2.2 Each group reads the text. The teacher check the students' understanding about the schematic structure and the linguistic features of the recount text by asking them to pick those categories out and write them on their worksheets separately.

3. An Independent Stage

- 3.1 Choose a new topic with the same genre for group writing and research the topic as preparing for writing task.

- 3.2 Each group writes a draft. Then see if any students consult the teacher about the draft, and finally, rewrite it to be a complete text.
- 3.3 The teacher walks around the room to observe how the students how they are working and encourage them by giving some suggestions.
- 3.4 Bring the class together again to write the information on a blackboard. Then choose one group to present their points. The students may present through the power point program or the transparency.
- 3.5 The teacher and the students discuss together about the text, check and correct it if there are any mistakes and let the class copy.

Teaching aids :

worksheets , computer program (power point) or overhead transparencies , blank chart , colour pens , report text

Evaluation

1. Observe the students' attention and cooperation while dealing with the class activities.
2. Check the students' progress in learning the recount genre by inspecting focus on each stage of the genre.
3. Check the students' writing tasks focus on correctness and their intent in both joint construction and independent construction.

Report text**Wealth of China's 100 richest men tops \$30 bn****The Nation. October 13, 2004****Electronics retailer Huang Guangyu is No 1 with a personal fortune of \$ 1.3 bn**

China's 100 richest people amassed a total of US\$ 30 billion (Bt 1.24 trillion), up 29 per cent from last year, with an electronics retailer topping a rich list released yesterday.

Average wealth among China's top 100 entrepreneurs reached \$ 297 million, according to Shanghai-based accountant Rupert Hoogewerf, compiler of the list for the sixth straight year.

Hoogewerf's research team found that China's wealthiest are in retail, information technology (IT) and investment - mirroring global wealth trends in the list published for London-based magazine Euromoney.

Topping the list is Huang Guangyu, the 35-year-old founder of China's largest electronics retailing giant and second largest retailer GoMe Appliances, who had a personal fortune of \$ 1.3 billion.

Timothy Chen Tianqiao, 31, came in second, with a \$ 1-billion fortune garnered from a 60-per-cent ownership in the online games company Shanda Networking, China's largest Nsdaq-listed firm by market value.

Investment company Citic Pacific chairman Larry Rong Zhijian fell from second to third place this year, but the value of his 18-per-cent ownership in the Hong Kong investment vehicle, increased.

In a sign of growing wealth among China's rich, China's richest had to have a minimum total wealth of \$ 150 million to get on the list this year - up significantly from \$ 110 million last year and a far cry from the \$ 6 million in 1999 when the list first started.

China's urbanization is a key source of wealth for many of China's rich, with 45 of the entrepreneurs listed naming property as one of their main industries.

The most profitable industry this past year has been steel, as well as agriculture, retail, IT, and cars, according to list compilers.

(Power Point or transparency)

Schematic Structure

Orientation

My friends and I have just been on a study trip to Ayutthaya.

Events

6. The trip too two hours to reach Ayuthaya.
7. We went to Chedi Phukhaothong.
8. The guide told the history of the Chedi.
9. We went to Wat Yai Chai Mong Kol.
10. We were shocked about the Buddha images without heads on.

Re-orientation

The experience made us more aware of the value of Thai culture.

(Power Point or transparency)

Linguistic Features

Time consequences

When we arrived, ...

As we were trying to ...

By the time we ...

The next place we ...

Personal reference

My friend and I

The guide

That greedy Thais

The group

Past simple tense is used

It took us ...

When we arrived, we first went to ...

..., we didn't realize that ...

... we rejoined the group...

... I picked up was that...

Here there were many ...

Writer's opinion

In my opinion this is the biggest problem facing Buddhism and it must be solved.

I've learnt that we should preserve Thai culture as much as we can ...

(Worksheet : After reading a new text)

Schematic Structure

Orientation

Events

Re-orientation

(Worksheet : After reading a new text)

Linguistic Features

Transitivity choices (refers to what is going on) are mainly relational.

Present simple tense is used

Reference is mainly generic

Lesson Plan For Control Group

Period 6-10 M 5 English

General Objectives

After completion of reading the text, students can comprehend by interpreting the vocabularies and get the main point of the text presented by the teacher.

Terminal Objectives

1. The students are able to explain some vocabularies by answering the questions from the teacher.
2. The students are able to translate some difficult sentences in the text into Thai.
3. The students are able to tell the main idea and supporting details of the text.

Content

The report text on the topic "Wealth of China's 100 richest men tops \$ 30 bn."

The Nation. October 13, 2004.

Vocabulary

billion	trillion	retail	entrepreneur	wealth
investment	fortune	garner	minimum	significant
a far cry	urbanisation	property	profit	

Grammar

According to + noun

Ex. According to the teacher, there will be no exam this month.

Accordingly = so

Ex. The government is not in a stable condition, accordingly the economy is getting worse.

And / as well as

Ex. Rice and curry is my favorite dinner.

Time and tide wait for no man.

The teacher as well as the student is coming.

Tense Present simple

1. For actions which always happen.

Ex. The earth never stops going round the sun.

2. For actions which are habits.

Ex. Students always wear school uniforms.

Time words :always , sometimes , usually , often , never , now and again , from time to time , generally , normally , in general , scarcely , every day , once a week , three times a week , nowadays.

Teaching Activities :

1. The teacher tells the students about what they are going to study.

Pre-reading

2. The teacher begins the lesson by telling about the report text and how to write it.
3. The teacher stimulates the students by asking these questions "Who wants to be a millionaire? Do you think money is important for you?, etc.

While-reading

4. Asks the students to read the text silently, Let them use a dictionary for looking up the meaning of some difficult words
5. The teacher explains some difficult vocabularies, idioms and some unfamiliar ideas from the text.
6. The teacher hands out worksheets and tells students to do the exercises.

After-reading

7. Let the students conclude and discuss some difficult words by helping each other.
8. Ask the students to share their idea about some idioms found in the text.
9. The teacher proofs the students' work, corrects their mistakes and advises them to rewrite it.

Teaching aids

worksheet , report text , dictionary

Evaluation

1. Observe the students' attention and cooperation while dealing with the class activities.
2. Check the students' writing tasks focus on correctness.

The report text

Wealth of China's 100 richest men tops \$30 bn

The Nation. October 13, 2004

Electronics retailer Huang Guangyu is No 1 with a personal fortune of \$ 1.3 bn

China's 100 richest people amassed a total of US\$ 30 billion (Bt 1.24 trillion), up 29 per cent from last year, with an electronics retailer topping a rich list released yesterday.

Average wealth among China's top 100 entrepreneurs reached \$ 297 million, according to Shanghai-based accountant Rupert Hoogewerf, compiler of the list for the sixth straight year.

Hoogewerf's research team found that China's wealthiest are in retail, information technology (IT) and investment - mirroring global wealth trends in the list published for London-based magazine Euromoney.

Topping the list is Huang Guangyu, the 35-year-old founder of China's largest electronics retailing giant and second largest retailer GoMe Appliances, who had a personal fortune of \$ 1.3 billion.

Timothy Chen Tianqiao, 31, came in second, with a \$ 1-billion fortune garnered from a 60-per-cent ownership in the online games company Shanda Networking, China's largest Nsdaq-listed firm by market value.

Investment company Citic Pacific chairman Larry Rong Zhijian fell from second to third place this year, but the value of his 18-per-cent ownership in the Hong Kong investment vehicle, increased.

In a sign of growing wealth among China's rich, China's richest had to have a minimum total wealth of \$ 150 million to get on the list this year - up significantly from \$ 110 million last year and a far cry from the \$ 6 million in 1999 when the list first started.

China's urbanization is a key source of wealth for many of China's rich, with 45 of the entrepreneurs listed naming property as one of their main industries.

The most profitable industry this past year has been steel, as well as agriculture, retail, IT, and cars, according to list compilers.

Choose the best answer.

1. What is an American trillion ?
 - a. 1,000,000,000
 - b. 1,000,000,000,000
 - c. 100,000,000
 - d. 10,000,000
2. How much money you will have if you are given Bt 1.24 trillion?
 - a. 124,000,000,000 baht
 - b. 124,000,000,000,000 baht
 - c. 1,240,000,000,000 bant
 - d. 124,000,000 baht
3. The figures were released by _____.
 - a. Rupert Hoogewerf
 - b. Huang Guangyu
 - c. Timothy Chen Tianqiao
 - d. Larry Rong Zhijian
4. To get on the list in 2003, China's richest had to have a minimum total wealth of _____.
 - a. \$ 15 million
 - b. \$ 110 million
 - c. \$ 30,000,000,000
 - d. \$ 6 million
5. According to the passage, which is incorrect?
 - a. Average wealth among China's top 100 entrepreneurs reached 11,880,000,000 (40 baht a dollar)
 - b. The richest businessman in China is Huang Guangyu.
 - c. In 2003, the second of the list was Larry Rong Zhijian.
 - d. Larry Rong Zhijian is the President of Citic Pacific.
6. The word "amassed" could be replaced by the following words except _____.
 - a. billed
 - b. collected
 - c. accumulated
 - d. garnered.
7. When was this news released?
 - a. October 12th
 - b. October 13th
 - c. two days ago
 - d. not mentioned
8. According to the report, most of the entrepreneurs _____.
 - a. are in the middle age
 - b. live in suburban areas
 - c. deal with industrialized zones
 - d. are mixed race
9. Computers can be classified as _____.
 - a. agricultural industry
 - b. retail business
 - c. vehicle investment
 - d. Information Technology

Key : 1. b 2. c 3. a 4. b 5. d 6. a 7. b 8. c 9. d

Explanation

Lesson Plan For Experimental Group

Period 11-15 M 5 English

General Objectives

1. The students are able to identify the significant language features in the text.
2. The students are able to comprehend the text they have been shown apparently.
3. The students are able to write information required during the writing task.

Terminal Objectives

The students are able to demonstrate their abilities by;

1. discussing the language function used in the text,
2. identifying the generic structure and the linguistic features of the text correctly,
3. replacing the text in their own words or sentences,
4. explaining the main idea of the text,
5. assimilating information to write new text in accordance with the same genre,
6. creating or formulating items of information in order to produce new text together,
7. writing a new text in the same genre.

Content

The explanation text on the topic "Hot weather's no sweat for this fabric."

The Nation, October 24, 2004.

Vocabulary

fabric	inspiration	mechanism	perspiration	humidity
biomimetics	mimics	bio-camouflage	hydrodynamic	layers
absorbs	waterproof			

Grammar

Relative adverb (where , when , why)

Ex. This is the house where I live.

So we looked around in the plant world for mechanism where a change in humidity causes a change in shapes.

since , as

Ex Since no one helps me, I must do it myself.

As no one helps me , I must do it myself.

I must do it myself because no one helps me.

The mechanism works because each scale contains two layers of stiff fibers that run in different directions

As the body's temperature drops, the flaps close again.

When the body's temperature drops, the flaps close again.

While the body's temperature drops, the flaps close again.

Tense Present simple

1. For actions which always happen.

Ex. The earth never stops going round the sun.

2. For actions which are habits.

Ex. Students always wear school uniforms.

Time words :always , sometimes , usually , often , never , now and again , from time to time , generally , normally , in general , scarcely , every day , once a week , three times a week , nowadays.

Teaching Activities :

1. A Modeling Stage

- 1.1 The teacher shows the students a picture of "Rendition of smart clothes". Then asks them some questions such as "Do you think they are different from normal clothes?" etc.
- 1.2 The teacher and the students read the explanation text together. The teacher asks them some questions such as "Do you need one?" or "Do you think it is useful?" etc.
- 1.3 The teacher introduces the model of the text to class by displaying the text with the stages of the genre clearly marked on a power point or transparency so that it will be easy to share opinions together.
- 1.4 The teacher demonstrates by focusing on the generic structure such as phenomenon , explanation and how and why and linguistic features such as transitivity (material), tense (present simple), reference (generic) used in the text to the students, and tell them how the text achieves its purpose.

2. A Joint Negotiation Stage. (Practice)

- 2.1 Divide the students into 10 groups of 5. Assign them to work in groups for preparing their own reading (The teacher might prepare new text with the same genre for the students or might tell them to find the text from the library).

- 2.2 Each group reads the text. The teacher check the students' understanding about the schematic structure and the linguistic features of the explanation text by asking them to pick those categories out and write them on their worksheets separately.

3. An Independent Stage

- 7.1 Choose a new topic with the same genre for group writing and research the topic as preparing for writing task.
- 7.2 Each group writes a draft. Then see if any students consult the teacher about the draft, and finally, rewrite it to be a complete text.
- 7.3 The teacher walks around the room to observe how the students are working and encourage them by giving some suggestions.
- 7.4 Bring the class together again to write the information on the blackboard. Then choose one group to present their points. The students may present through the power point program or the transparency.
- 7.5 The teacher and the students discuss together about the text, check and correct it if there are any mistakes and let the class copy.

Teaching aids :

worksheets , computer program (power point) or overhead transparencies , blank chart , colour pens , report text

Evaluation

1. Observe the students' attention and cooperation while dealing with the class activities.
2. Check the students' progress in learning the recount genre by inspecting focus on each stage of the genre.
3. Check the students' writing tasks focus on correctness and their intent in both joint construction and independent construction.

The explanation Text

Hot weather's no sweat for this fabric

The Bangkok Post. October 24, 2004,

Imitating nature, scientists tailor 'smart' clothes to the climate.

Researchers in Britain are creating a new fabric meant to adjust automatically to changing body temperatures. The inspiration for this "smart" clothing comes from nature: the mechanism by which pine cones shed their seeds.

Partners in the project are the Center for Biomimetics at the University of Bath and the London College of Fashion.

"When you get hot you produce perspiration, and we wanted something to get rid of the sweat," explains Julian Vincent, head of the Bath centre. "So we looked around in the plant world for mechanisms where a change in humidity causes a change in shape. Actually, there are quite a lot of them, such as peapods, which go bang when they dry out. But the pine cone turned out to be the best model."

Biomimetics takes ideas from nature and mimics them for new designs and products. The discipline itself hardly is new: Leonardo da Vinci designed flying machines based on his studies of birds.

Recently, for example, biomimetics is helping with undersea observation vehicles that borrow swim techniques from fish; and bio-camouflage systems based on the colour-generating abilities of cuttlefish and butterfly wings. And US swimmer Michael Phelps won multiple Olympic gold in a swim suit modelled on the hydrodynamic ridges on a shark's skin to reduce drag through the water.

The pine cone inspired Vincent and his colleagues. A cone remains closed while growing, but after it drops, its scales open, releasing seeds. The mechanism works because each scale contains two layers of stiff fibers that run in different directions. The inside of the scale expands more than the outside as the cone dries, causing the scale to bend outward.

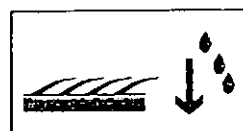
This mechanism is reversed in the new fabric. "It's very simple," Vincent says. "You cut flaps in the clothing, and as the fabric absorbs water, one surface swells up and the flaps bend backwards."

The fabric is covered with tiny flaps-each just 1/200 of a millimetre wide. When the wearer gets too hot, the flaps open automatically, so cooler outside air can get through. As the body's temperature drops, the flaps close again. A waterproof second layer prevents any rain or moisture from getting through to the skin.

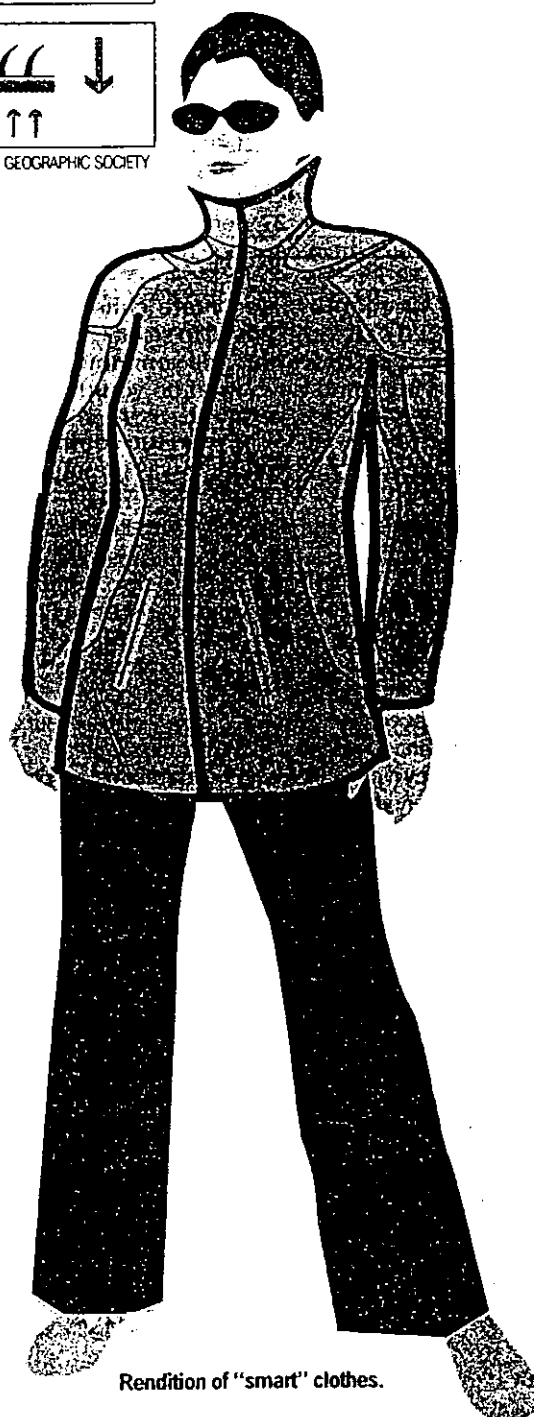
"It's the material itself which is responding, so it's only in the areas where you're a bit hot and sweaty that it's going to open up," Vincent says.

"We've all known days when the weather alters quickly and it's difficult to dress to match the changing temperature," he adds. "The new smart clothing will make all that unnecessary."

For the new heat-sensitive fabric, Vincent says, "all sorts of different plastics and polymers are available-it's a matter of choosing the right ones."

NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY

Rendition of "smart" clothes.

(Power Point or transparency)

Schematic Structure

Phenomenon

A new fabric meant to adjust automatically to changing body temperatures.

Explanation

The mechanism by which pine cones shed their seeds.

How and Why

1. A cone remains closed while growing, but after it drops, its scales open releasing seed.
2. The inside of the scales expands more than the outside as the cone dries, causing the scale to bend outward.
3. You cut flaps in the clothing, and as the fabric absorbs water, one surface swells up and the flaps bend backwards.
4. When the wearer gets too hot, the flaps open automatically, so cooler outside air can get through.

(Power Point or transparency)

Linguistic Features

Transitivity choices (refers to what is going on) are mainly material.

This smart clothing comes from nature

Biomimetics takes ideas from nature and mimics them for new designs and products.

Present simple tense is used

A cone remains closed while growing.

The mechanism works because each scale contains two layers of stiff fibers.

Reference is mainly generic

a new fabric

pine cones

plastics and polymers

Temporal and consequence conjunction

When you get hot you produce perspiration.

A cone remains closed while growing, but after it drops, its scales open.

..., and as the fabric absorbs water,...

(Worksheet : After reading a new text)

Schematic Structure

Phenomenon

Explanation

How and Why

(Worksheet : After reading a new text)

Linguistic Features

Transitivity choices (refers to what is going on) are mainly material.

Present simple tense is used

Reference is mainly generic

Temporal and consequence conjunction

Lesson Plan For Control Group

Period 11-15 M 5 English

General Objectives

After completion of reading the text, students can comprehend by interpreting the vocabularies and get the main point of the text presented by the teacher.

Terminal Objectives

1. The students are able to explain some vocabularies by answering the questions from the teacher.
2. The students are able to translate some difficult sentences in the text into Thai.
3. The students are able to tell the main idea and supporting details of the text.

Content

The explanation text on the topic "Hot weather's no sweat for this fabric."

The Nation. October 24, 2004.

Vocabulary

fabric	inspiration	mechanism	perspiration	humidity
biomimetics	mimics	bio-camouflage	hydrodynamic	layers
absorbs	waterproof			

Grammar

Relative adverb (where , when , why)

Ex. This is the house where I live.

So we looked around in the plant world for mechanism where a change in humidity causes a change in shapes.

since , as

Ex Since no one helps me, I must do it myself.

As no one helps me , I must do it myself.

I must do it myself because no one helps me.

The mechanism works because each scale contains two layers of stiff fibers that run in different directions

As the body's temperature drops, the flaps close again.

When the body's temperature drops, the flaps close again.

While the body's temperature drops, the flaps close again.

Tense Present simple

1. For actions which always happen.

Ex. The earth never stops going round the sun.

2. For actions which are habits.

Ex. Students always wear school uniforms.

Time words :always , sometimes , usually , often , never , now and again , from time to time ,
generally , normally , in general , scarcely , every day , once a week , three times
a week , nowadays.

Teaching Activities :

1. The teacher tells the students about what they are going to study.

Pre-reading

2. The teacher begins the lesson by telling about the explanation text and how to write it.
3. The teacher stimulates the students by showing them the picture of "Rendition of "smart" clothes" and asks them these questions "Do like it? Do you think these clothes will make you feel comfortable?, etc.

While-reading

4. Asks the students to read the text silently. Let them use a dictionary for looking up the meaning of some difficult words.
5. The teacher explains some difficult vocabularies, idioms and some unfamiliar ideas from the text.
6. The teacher hands out worksheets and tells students to do the exercises.

After-reading

7. Lets the students concludes and discusses some difficult words by helping each other.
8. Ask the students to share the idea about some idioms found in the text.
9. The teacher proofs the students' work, corrects their mistakes and advises them to rewrite it.

Teaching aids

worksheet , explanation text , dictionary

Evaluation

1. Observe the students' attention and cooperation while dealing with the class activities.
2. Check the students' writing tasks focus on correctness.

The explanation Text

Hot weather's no sweat for this fabric

The Bangkok Post. October 24, 2004,

Imitating nature, scientists tailor 'smart' clothes to the climate.

Researchers in Britain are creating a new fabric meant to adjust automatically to changing body temperatures. The inspiration for this "smart" clothing comes from nature: the mechanism by which pine cones shed their seeds.

Partners in the project are the Center for Biomimetics at the University of Bath and the London College of Fashion.

"When you get hot you produce perspiration, and we wanted something to get rid of the sweat," explains Julian Vincent, head of the Bath centre. "So we looked around in the plant world for mechanisms where a change in humidity causes a change in shape. Actually, there are quite a lot of them, such as peapods, which go bang when they dry out. But the pine cone turned out to be the best model."

Biomimetics takes ideas from nature and mimics them for new designs and products. The discipline itself hardly is new: Leonardo da Vinci designed flying machines based on his studies of birds.

Recently, for example, biomimetics is helping with undersea observation vehicles that borrow swim techniques from fish; and bio-camouflage systems based on the colour-generating abilities of cuttlefish and butterfly wings. And US swimmer Michael Phelps won multiple Olympic gold in a swim suit modelled on the hydrodynamic ridges on a shark's skin to reduce drag through the water.

The pine cone inspired Vincent and his colleagues. A cone remains closed while growing, but after it drops, its scales open, releasing seeds. The mechanism works because each scale contains two layers of stiff fibers that run in different directions. The inside of the scale expands more than the outside as the cone dries, causing the scale to bend outward.

This mechanism is reversed in the new fabric. "It's very simple," Vincent says. "You cut flaps in the clothing, and as the fabric absorbs water, one surface swells up and the flaps bend backwards."

The fabric is covered with tiny flaps-each just 1/200 of a millimetre wide. When the wearer gets too hot, the flaps open automatically, so cooler outside air can get through. As the body's temperature drops, the flaps close again. A waterproof second layer prevents any rain or moisture from getting through to the skin.

"It's the material itself which is responding, so it's only in the areas where you're a bit hot and sweaty that it's going to open up," Vincent says.

"We've all known days when the weather alters quickly and it's difficult to dress to match the changing temperature," he adds. "The new smart clothing will make all that unnecessary."

For the new heat-sensitive fabric, Vincent says, "all sorts of different plastics and polymers are available-it's a matter of choosing the right ones."

Choose the best answer.

1. What does it mean when the writer stated that we wanted something to get rid of the sweat?
 - a. We wanted to eliminate the sweat.
 - b. We wanted to wash our clothes.
 - c. We wanted to see a doctor at once.
 - d. We wanted to go home and sleep.
2. The passage mentioned that pine cones are _____.
 - a. plant of the world
 - b. protection perspiration
 - c. natural mechanisms
 - d. materials for making clothes
3. According to the text, which is incorrect about biomimetics?
 - a. Airplanes have two wings.
 - b. Most athletes try hard to reduce drag through the wind or the water.
 - c. Some swimmers imitate techniques from fish.
 - d. Biomimetics are not new techniques.
4. Which of the following is NOT an advantage of smart clothes?
 - a. It could make you feel comfortable.
 - b. It could make you swim faster.
 - c. It could keep you cozy.
 - d. It could keep you warmer.
5. The word "perspiration" could be replaced by _____.
 - a. comfort
 - b. happiness
 - c. sweat
 - d. water
6. What was Vincent's inspiration?
 - a. birds
 - b. fish
 - c. sharks
 - d. pine cones
7. The flaps close as soon as _____.
 - a. The body gets cold
 - b. the body gets hot
 - c. you take off your clothes
 - d. you put on your clothes
8. The fabric is covered with tiny flaps – each just 1/200 of a millimeter wide. What does the underlined word mean?
 - a. gigantic
 - b. titanic
 - c. wee
 - d. tremendous

Key : 1. a 2. c 3. d 4. d 5. c 6. d 7. a 8. c

Narrative**Lesson Plan For Experimental Group****Period 16-20 M 5 English**General Objectives

1. The students are able to identify the significant language features in the text.
2. The students are able to comprehend the text they have been shown apparently.
3. The students are able to write information required during the writing task.

Terminal Objectives

The students are able to demonstrate their abilities by;

1. discussing the language function used in the text,
2. identifying the generic structure and the linguistic features of the text correctly,
3. replacing the text in their own words or sentences,
4. explaining the main idea of the text,
5. assimilating information to write new text in accordance with the same genre,
6. creating or formulating items of information in order to produce new text together,
7. writing a new text in the same genre.

Content

The narrative text on the topic "A Serious Misunderstanding"

Study English Through Stories With a Moral 2.

Vocabulary

neighbouring	terribly	arranged	unless	plain
foolish	serve as			

Grammar

Conditional sentences

1. a. If + simple sentence , simple present

Ex. If you don't understand, please tell me.

If he boils water, it changes into steam.

- b. If + simple present , future simple (will/shall/can/may + inf.)

Ex. If he works hard, he will pass the examination.

2. If + simple past , would/could/should/might + inf.

Ex. If you worked hard this term, you would pass the exam.

If I were you, I would not go there alone.

3. If + past perfect, would have + v 3

Ex. If you had worked hard last term, you would have passed the exam.

Had you worked hard last term, you would have passed the exam.

Unless = If ... not

Ex. If it does not rain, we will go swimming.

Unless it rains, we will go swimming.

I would not go to the party if you did not invite me.

I would not go to the party unless you invited me.

If he had not hurried yesterday, he would have missed the train.

Unless he had hurried yesterday, he would have missed the train.

Tense Past simple (Subj. + v. 2)

1. For actions in the past which are finished.

Time words : last week , last month , at that time , yesterday , ago , in those days , in the past , formerly , in 1989 , just now , etc.

Ex. We went to see the movie last night.

2. For action or habits in the past.

Ex. People wore long clothes in the old days.

Teaching Activities :

1. A Modeling Stage

- 1.1 The teacher tells the students that they are going to practice how to read and write a narrative text. Then ask them some questions such as "You all always wanted someone to tell you a story, didn't you? Do you still want to listen some of the stories?"
- 1.2 The teacher and the students read the narrative text together. The teacher then asks them some questions such as "Do you like it?" or "Have you ever heard this before?" etc.
- 1.3 The teacher introduces the model of the text to class by displaying the text with the stages of the genre clearly marked on a power point or transparency so that it will be easy to share opinions together.
- 1.4 The teacher demonstrates by focusing on the generic structure such as orientation, complication, resolution and a coda and linguistic features such as a relational process or existential process, reference, tense (past simple) used in the text to the students, and tell them how the text achieves its purpose.

2. A Joint Negotiation Stage. (Practice)

- 2.1 Divide the students into 10 groups of 5. Assign them to work in groups for preparing their own reading (The teacher might prepare new text with the same genre for the students or might tell them to find the text from the library).
- 2.2 Each group reads the text. The teacher check the students' understanding about the schematic structure and the linguistic features of the explanation text by asking them to pick those categories out and write them on their worksheets separately.

3. An Independent Stage

- 3.1 Choose a new topic with the same genre for group writing and research the topic as preparing for writing task.
- 3.2 Each group writes a draft. Then see if any students consult the teacher about the draft, and finally, rewrite it to be a complete text.
- 3.3 The teacher walks around the room to observe how the students are working and encourage them by giving some suggestions.
- 3.4 Bring the class together again to write the information on the blackboard. Then choose one group to present their points. The students may present through the power point program or the transparency.
- 3.5 The teacher and the students discuss together about the text, check and correct it if there are any mistakes and let the class copy.

Teaching aids :

worksheets , computer program (power point) or overhead transparencies , blank chart , colour pens , report text

Evaluation

1. Observe the students' attention and cooperation while dealing with the class activities.
2. Check the students' progress in learning the recount genre by inspecting focus on each stage of the genre.
3. Check the students' writing tasks focus on correctness and their intent in both joint construction and independent construction.

The narrative text

A Serious Misunderstanding

Study English Through Stories With a Moral 2

There was once a king who sent a message to the king of a neighbouring country, saying : "Send me a brown monkey with a black tail ; or else, _____."

To this the other king replied : "I have not got one ; and if I had _____."

When the first king got this answer he became terribly angry and made war on the other.

The fighting went on for many months, but at last the two kings arranged a meeting.

"What did you mean," said one king, "by the words 'or else' in your message?"

"I meant simply 'or else some other colour'."

"And I thought you meant, 'Unless you send me a brown monkey with a black tail, I will fight you.'"

"You were wrong. But let me ask you what you meant by your message, 'I have not got one ; and if I had _____'."

"My meaning was plain enough, for, of course, if I had had such a monkey, I would have sent it to you."

"And I thought you meant, 'If I had, I would not send it to you'."

"Dear me, how foolish we have been ! Let us make peace and be friends."

So peace was made, and the story was written in the history books of both countries to serve as a warning to those who should come after, to avoid such misunderstanding between nations.

(Power Point or transparency)

Schematic Structure

Orientation

There was once a king who sent a message to the king of a neighbouring country,.....

Complication

The first king became terribly angry and made war.

Resolution

The two kings arranged a meeting.

Coda

We should avoid any misunderstanding between one another.

(Power Point or transparency)

Linguistic Features

Specific reference

a king who sent...

the king of...

Past simple tense is used

Subject + verb 2

Conjunction

Temporal (when , so)

(Worksheet : After reading a new text)

Schematic Structure

Orientation

Complication

Resolution

Coda

(Worksheet : After reading a new text)

Linguistic Features

Specific reference

Past simple tense is used

Conjunction

Temporal (when , so)

Lesson Plan For Control Group

Period 16-20 M 5 English

General Objectives

After completion of reading the text, students can comprehend by interpreting the vocabularies and get the main point of the text presented by the teacher.

Terminal Objectives

1. The students are able to explain some vocabularies by answering the questions from the teacher.
2. The students are able to translate some difficult sentences in the text into Thai.
4. The students are able to tell the main idea and supporting details of the text.

Content

The narrative text on the topic "A Serious Misunderstanding"

Study English Through Stories With a Moral 2.

Vocabulary

neighbouring	terribly	arranged	unless	plain
foolish	serve as			

Grammar

Conditional sentences

1. a. If + simple sentence , simple present

Ex. If you don't understand, please tell me.

If he boils water, it changes into steam.

- b. If + simple present , future simple (will/shall/can/may + inf.)

Ex. If he works hard, he will pass the examination.

2. If + simple past , would/could/should/might + inf.

Ex. If you worked hard this term, you would pass the exam.

If I were you, I would not go there alone.

3. If + past perfect, would have + v 3

Ex. If you had worked hard last term, you would have passed the exam.

Had you worked hard last term, you would have passed the exam.

Unless = If ... not

Ex. If it does not rain, we will go swimming.

Unless it rains, we will go swimming.

I would not go to the party if you did not invite me.

I would not go to the party unless you invited me.

If he had not hurried yesterday, he would have missed the train.

Unless he had hurried yesterday, he would have missed the train.

Tense Past simple (Subj. + v. 2)

1. For actions in the past which are finished.

Time words : last week , last month , at that time , yesterday , ago , in those days , in the past , formerly , in 1989 , just now , etc.

Ex. We went to see the movie last night.

2. For action or habits in the past.

Ex. People wore long clothes in the old days.

Teaching Activities :

1. The teacher tells the students what they are going to study.

Pre-reading

2. The teacher begins the lesson by telling about the narrative text and how to write it.
3. The teacher tells the students that they are going to read the narrative text. The teacher then asks them some question such as "Do you want me to tell you a story?"

While-reading

4. Asks the students to read the text silently, Let them use a dictionary for looking up the meaning of some difficult words.
5. The teacher explains some difficult vocabularies, idioms and some unfamiliar ideas from the text.
6. The teacher tells a new story to the students and tries to catch their feeling.

After-reading

7. Let the students conclude and discuss some difficult words by helping each other.
8. Ask the students to share their idea about some idioms found in the text.

9. The teacher checks the students' understanding by asking them to retell the story, corrects their mistakes and encourage them to talk as much as possible.

Teaching aids

worksheet , narrative text , dictionary

Evaluation

1. Observe the students attention and cooperation while dealing with the class activities.
2. Check the students' writing tasks focus on correctness.

The narrative text

A Serious Misunderstanding

Study English Through Stories With a Moral 2

There was once a king who sent a message to the king of a neighbouring country, saying : "Send me a brown monkey with a black tail ; or else, _____."

To this the other king replied : "I have not got one ; and if I had _____."

When the first king got this answer he became terribly angry and made war on the other.

The fighting went on for many months, but at last the two kings arranged a meeting.

"What did you mean," said one king, "by the words 'or else' in your message?"

"I meant simply 'or else some other colour'."

"And I thought you meant, 'Unless you send me a brown monkey with a black tail, I will fight you.'"

"You were wrong. But let me ask you what you meant by your message, 'I have not got one ; and if I had _____'."

"My meaning was plain enough, for, of course, if I had had such a monkey, I would have sent it to you."

"And I thought you meant, 'If I had, I would not send it to you'."

"Dear me, how foolish we have been ! Let us make peace and be friends."

So peace was made, and the story was written in the history books of both countries to serve as a warning to those who should come after, to avoid such misunderstanding between nations.

The new text to tell

The Boy Who Did not Think for Himself

There was a foolish boy who could not think for himself and always did what he should not have done.

When he received two pennies for his first day's work he played with them and lost them. When his mother heard what he had done with the money, she said, "It was wrong to hold the money in you hand. You should have put it in your pocket."

Next day, when Jack received a dish of milk for his work, he did as his mother had told him and put the dish in his pocket. When he came home without the milk, his other said this time, "You should have put the dish on your head and carried it in that way."

And so the story went on. Jack did not understand his mother's words. She only told him what he should have done, but not what he should do.

The story teaches us that we should always think for ourselves and understand the reason why we should or should not do something.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายฉัตรชัย อภิวันท์สนอง
วันเดือนปีเกิด	26 พฤษภาคม พ.ศ. 2512
สถานที่เกิด	อำเภอ เมืองปาน จังหวัด ลำปาง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	30/1042 พฤษา 11 ถนน รังสิต-นครนายก ตำบล คลองสาม อำเภอ คลองหลวง จังหวัด ปทุมธานี 12120
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	ศศ.บ (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ 2548	กศ.ม (การมัธยมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร